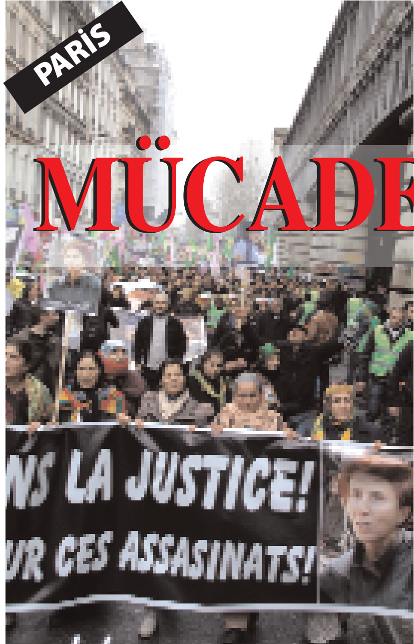

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 32 / Hejmar 373 / Çile 2013

Ant olsun ki
MÜCADELENİZİ ZAFERLE TAÇLANDIRACAĞIZ

ağlamayacağız yas tutmayacağız acımız hafiflemeyecek

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin! Binlerce cesur çocuğunuzun kanıyla, canıyla kazandığınız bu onuru daha da yüceltecek olan yoldaşları, onlara en bağlı duygularla ve fedaice bu özgürlük serüvenini sürdürmeye hazırdır.

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin. Bizi birbirimize bağlayan şehitlerimizin anılarına bağlılıkla, cehenneme çevrilmek istenen bu toprakları yeniden cennet yerine dönüştürecek zamanları yaşıyoruz.

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin! Özgürlüğümüz şehitlerimizin bize bıraktığı değerlerle yarın kadar bize, size, hepimize yakındır.

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin! Sara fedailiği, Fidan gülüşü, Leyla bakışı, Numan fedailiği var oldukça bu halk artık kaybetmeyecektir!

Serxwebûn bir yaşam akışıdır ona akmak borcumuz olsun

Sakine Cansız(Sara)

Serxwebûn bir yaşam romanıdır, yürüyen tarih, her acıya ve kahramanlığa tanıklık etmiş bir yaşam serüvenidir bence...

Serxwebûn'un 25. yılında dönüp başa bakmak değil, hep koşarak, zamanın tüm hücrelerinde erimek geliyor içimden. Çünkü bu koşu yaşamla ölüm arasındaki çizgiyi netleştiren, ölümü yenen bir bakışın öz suyunu kimileyin kara kalemin elinden, kimileyin en kuytu yerlerde, düşmandan uzak bir ruhla daktilonun tuşlarından süzerek zamana hükmeden bir koşuydu. Başka gıdalar yoktu. Besleyen kaynak birikimi, öz değerler ve ona anlam katan yaratılan yeni değerlerdi.

İnsanlığı, toplumsal, sosyal olay ve olguları, doğaya, yaşama dair her şeyi yeniden yorumlamanın yöntemlerini kalıcı kıldı. Kürdistan Devrimi'nin yoluna ruh katan, yaşam felsefemiz, ideolojimizdi. Onun öngördüğü her şeyde kendini bulma arayışı vardı ve ilham veren de buydu. Kendine ait bir düşüncenin, ideolojinin örgütlülüğü, onun yaşam tarzı, onun eylemiyle bir bütündü. Umut, inanç yolu imkansızı aşmanın araçlarıyla buluşuyordu. Çünkü en başta kendinde bütüne ulaşmayı öğreniyordu ve kendin olmayı başardığın ölçüde var olanın ötesinde bir yaşamın içindeydin ve bu sana ait olandı.

Bu yazılar herhangi bir koşulda yazılmış yazılar değildi. Beyin ve yürekleri kurutulmuşlara yeniden kan, can vererek yaşam katıyorsun. Yazılan her satır, yeni yaşam ışınlarıydı ve söylenenler yeniden yapılacaklara seni müthiş taşıran rol oynuyordu. Şiir gibi, roman gibi, film gibi yaşanan, özlenen, hayal edilen, umut bağlanan bir gerçekti.

Kimin eline geçtiyse yasaklardan arınmış, bakir bir ruhla kelimeler, sözcükler adeta belleğe kazılırcasına yürütülüyordu. Onu kendinde sınırlı tutmak mümkün değildi, insana taşırma bir yaşam biçimine dönüştüğü an, aidiyetinle barışık olduğun andı ve herhalde ondan daha başka insanı mutlu edecek bir şey de yoktu. Düşünce gücü, inanç, umut, onun kararlılığı, cesareti ve onun eylemi bir kültür olarak, bir karakter olarak kişiyi şekillendiriyordu. Refleksler ortaklaşıyor, emek ve çaba bir amaç mayalanmasına dönüşüyordu.

Daktiloda yazılmış ve dağ yamaçlarında teksir makinesinin kara boyasında çoğaltılmış, beyaz kapaklı çok sade, küçük broşürler en güzel silah olarak göz bebeklerimize asılı kaldığında dünyalar bizim olmuştu. En güvenilir ellerde dolaştıkça uyanış çoğaldı. Ana Serxwebûn ilk düşünceyi, ideolojik hattı belirleyen bir özellik taşıyordu. Devrimimizin ruhu, programı, hedefi, mücadele yöntemleri ve özgünlükleri net bir biçimde yer alıyordu. Gazeteyle kaplanmış bu manifestoyu uzun süre isimsiz taşıdı birçok arkadaş. Adı deşifre olmasın, düşmanın dikkatini üstüne çekmesin titizliği bir yaşam kuralı olarak bellendi. Gazeteyi kaldırıp kapak yazısına bakmak mümkünken, bu yapılmadan içeriği üzerinde kafa yormanın nasıl bir kültür olduğunu tahmin etmek zor olmasa gerek!

Ana Serxwebûn Elazığ'da basılmıştı. Elazığ basın yayın vb alanda bir merkez üs rolündeydi. Oradan ülkenin diğer alanlarına dağıtım yapılırdı. Bingöl'e giden koli dolmuşta yakalanmıştı. Hüseyin Durmuş arkadaş getirmişti. Polis balyayı olduğu gibi karakola götürüyor. Her gelen giden polis balyaya bakıyor ve her biri bir biçimde sesli telaffuz etmeye çalışıyor, fakat anlam veremedikleri için çekip gidiyorlar. Açıp içine baksalar her şey anlaşılacak, ama dikkatlerini çeken bir özellik görmüyorlar.

Hüseyin arkadaş da bundan yararlanarak oralı olmuyor. Daha çok ders kitabı olabileceği ihtimali veriliyor. O dönemde hızlandırılmış eğitim enstitüleri bolca öğretmen yaratmıştı. Neredeyse her genç öğretmendi. Hüseyin arkadaş serbest bırakılmıştı ve ne o arkadaşlarla görüşüyordu ne de hiçbir arkadaş ona yaklaşıyordu. Serxwebûn balyasıyla yakalanıp bırakılmayı herkes farklı yorumluyordu. Ve bahsettiğim bilgiler sonradan öğrenilmişti. Hüseyin arkadaş, "polis beni bıraktı, takip edecek ve arkadaşları yakalamaya çalışacak" şeklinde yorumladığı için kendine göre tedbir almıştı. Bizler de buna yakın ve hatta biraz daha kurguyu aşırı büyüterek ele aldığımız için hareket tarzımıza ve ilişkilerimize daha çok dikkat etmeye başladık. Bir süre sonra Serxwebûn balyasını hiç açmadan geri vermeleri kuşkuları iyice arttırdı. Bir oyun olarak değerlendirildi. Ta ki öyle olmadığına kanaat getirene kadar bu böyle sürdü. Yıl 1977. Serxwebûn'a ilişkin çok canlı kalan anılarımdan biri. İnanıyorum o günleri yaşayan birçok arkadaş bunu daha güzel anlatırdı.

Belki birçok ülkede yayın organları örgütleme görevi gördü. Rusya'da Iskra'nın rolü hep dile gelirdi ve bir gerçekti. Ama bizde Serxwebûn bunun da ötesinde bir role sahiptir. Bir örgütlenme ruhu, bir yaşam ruhuydu. Yazmak, incelemek okumak sadece o dönemle sınırlı değildi. Tarihin derinliklerine, başlangıcına inmek, doğa-toplum ve insan olgusunu çok yaşamsal bir biçimde birbirine ait kılarak birinden başlayarak, ötekinden tüketilen yaşam damarlarını birleştirmek gibi bir paradigma. Bir yol haritasının kabaran özelliklerini hücre hücre incelemekti ve bu başta Önderliğimiz, büyük şehitlerimizin engin emek ve çabalarıyla var edildi.

Okumak, incelemek, büyük bir aşkla düşünce üretmek bir temel özellik olarak gelişti ve bu harekete damgasını vurdu. Bu kaynak bugün çok daha zengin ve gürül gürül akıyor. Yeni paradigma bu kaynağın gözeneklerini tırnakla açan bir yaşamın sınırsız deryasıdır. Bu nedenle Serxwebûn'u salt bir teorik organ, bir bilgi havuzu olarak algılamak yanılgı olur. Zindan cephesinde Serxwebûn'u bulmak, okumak, dolaştırmak, zulalamak çok başka bir duygu! Her biri başlı başına bir sabır, bir mücadele gücünü gerektiriyordu.

Tabii ilk savunma taslağı Serxwebûn'un ana doğrultusunu içeriyordu. Mahkemelerde özgürlüğü içeren bir ulusal kurtuluşçuluğu en büyük amaç olarak edinmek, bunun uğruna mücadele etmek önemliydi. Onur çizgisi buydu. Bu soylu yaşam çizgisini savunmak, halka insanlığa bağlılığın biricik yoluydu. Zindanın tüm vahşetine karşı, bu perspektif bir direniş kültürü olarak yer aldı. Büyük direniş Önderliğin çizdiği bu ana doğrultuyu kendine esas aldı.

Tabii her türlü engele rağmen, Serxwebûn'un orijinal olarak elimize geçmesi çok müthiş bir sevinç vermişti. Her sayfası, her ulaşan sayısı göz bebeğimizdi. Onu ince pelur kağıtlarına ufacık yazılarla yazıp, bir arkadaşa ulaştırmak, korumak ve ondan güç alarak süreci değerlendirmek, zindanda yazım kültürünü devam ettirmek önemliydi. Mazlum yoldaşların Serxwebûn'u çıkarma kültürü, içerde de HAWAR dergisini bütün zorluklara rağmen çıkarmaya götürdü ve yaşamı diri tutan, yeniden kendi gerçeğine dönen bir yaşam bağı bu şekilde oluşturuldu.

Her cezaevinde Serxwebûn'la ilgili ilginç anılar vardır. Hiç umulmadık yollar denendi ona ulaşabilmek için. Ve onu birilerine ulaştırmak için. Yani Serxwebûn'suz kalınmadı. Bunu başaramadılar.

Son 1988-89 ve 1990'larda Serxwebûn'daki Önderlik çözümlemeleri ayrı bir yoğunlaşmaya yol açıyordu. Zindan sorunları, onları ele alış tarzı ve direniş politikamıza yaklaşımda ciddi yanılgılar vardı. İçerde sorgulama mantığı ve bunun sonuçları doğal olarak dışarıdaki gelişmeleri doğru analiz etme ve sorunları anlama, kavrama düzeyini de etkiliyordu. Perspektiflerin ruhu ve öngördüğü yaşam, örgütlenme ve eylem biçimi ile genel olarak yaşananlar arasındaki mesafe her şeye daha ciddi yaklaşmayı gerekli görüyordu. Bunlar teorik olarak belli yönleriyle algılansa bile soyut, yetersiz kalıyordu. Sübjektivizm, kendini koşulların, birçok şeyin yerine koyarak bakmaya götürüyordu.

Tüm bunlara rağmen şöyle söylemek abartı olmaz; gerçekten Serxwebûn hem ideolojik doğrultu açısından hem de dönemsel somut sorunların bilinmesi, takip edilmesi açısından önemli bir güç veriyordu. Tabii tüm yazılanlar aynı ölçüde değerlendirilmiyordu. Tekrar eden yazılar eleştiri konusuydu. Çünkü aynı kalem yazıyordu ve bazı cümleler birbirinin aynısıydı. Sadece isimler, yerler ve şehadet tarihleri değişikti. Bu konudaki eleştiri ve teoriler ne kadar ulaşıyordu bilmiyorduk, fakat içeriden de Serxwebûn'a ulaşma çabası az değildi. Bir yazıyı yazmak ve dışarıya çıkarmak kolay değildi. Birçok arkadaşın yazısını ufak ufak yazıp gönderene kadar kendim hem onun heyecanını hem de zorluklarını severek yaşadığımı belirtebilirim. Yazı yazma kabiliyeti olan ve hatta neredeyse eli kalem tutan her arkadaş, mutlaka dışarıya ulaşması için kendilerine has tekniklerle bir şeyler yazdılar. İçerdeki HAWAR dergisinin yazılarının önemli bir kesimi, Serxwebûn'un değerlendirmeleri veya onun okuyan arkadaşların yorumlarıydı.

1991'de Almanya'nın Wuppertal şehrinde yanılmıyorsam hem büro hem ev olarak kullanılan yerde dergiyi çıkaranları ziyaret etmiştim. O arada geçmişteki eleştirilerimizi iletmiştim. Arkadaşlar da bir veya iki kişiyle Serxwebûn'u çıkardıklarını söylemişlerdi. O zaman yazıların neden birbirine bu kadar benzediğini daha iyi anlamıştım. Tabii her çalışma amatörce ve bir iki arkadaşın omuzlamasıyla başladı. Bunun güzelliği, moral veren yanı kadar, profesyonelleşme ve ekipler biçiminde nitelikli çalışma koşullarını yaratma gibi bir hedefin de mutlaka olması gerektiği açıktı.

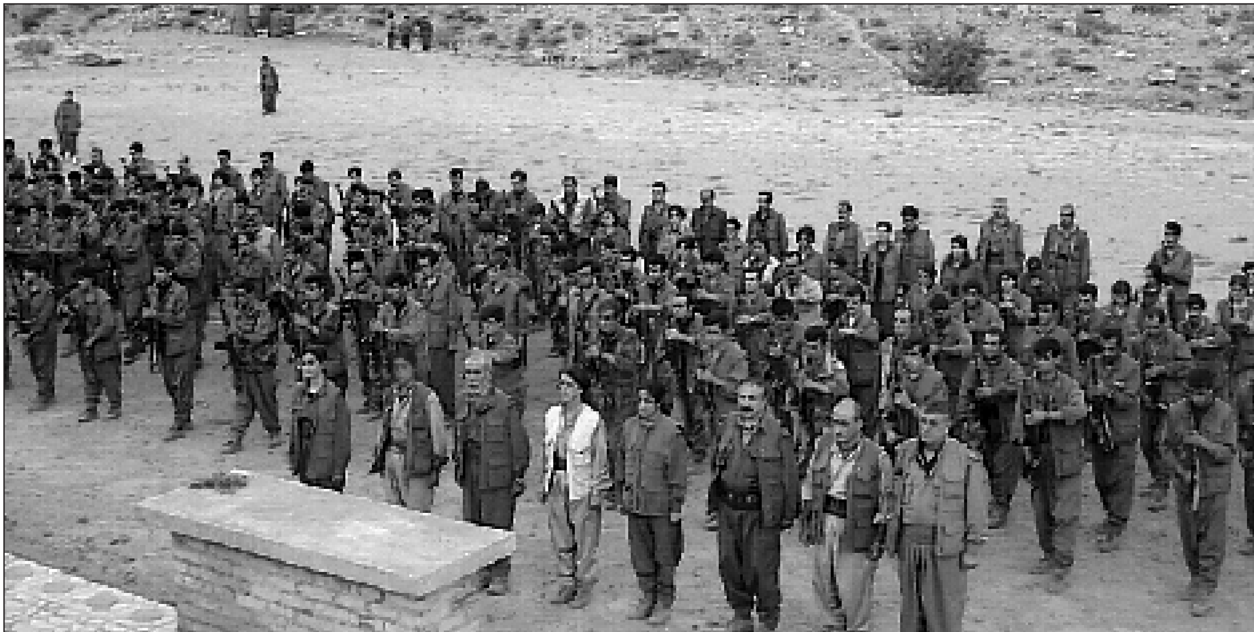
1990'lardan sonra koşullar kuşkusuz daha da olanaklı hale geldi. Bazen, bizdeki olanaklar başka kimsede yok diyoruz. Bunu boşuna söylemiyoruz, gerçekten olanaklar var. Yeter ki onları doğru ve yerinde değerlendirelim.

Serxwebûn hem dergi olarak, hem çıkarıldığı mekanlar olarak hep yazma ilhamı verdi. Hatırlıyorum Nijmegen'deki yere her uğradığımda mutlaka bir şeyler yazma ilhamı almışımdır. Yazmak yaşamaktır. Her geçen zaman gelecek bütün anlara eklendikçe ve yeni yaşam kaynakları bu ana kaynağın akışına katıldıkça bütün özgür zamanlar bizimdir.

Özgürlüğün ruh güzelliğini ören bütün zamanların değerini bilerek, ondan doğru beslenerek, ama kendini ona katarak yaşamak ve yazmak bizim yaşam tarzımız olsun.

Serxwebûn'un 25. yılı vesilesiyle başta büyük yaratım kaynağı, onun sürekli gelişimini sağlayan Önderliğimizin bitmez emeğini, şehitlerimizin o yüksek emeğini kutluyorum. Çıkışından bu yana emeği geçen tüm yoldaşları, şu anki değerli ekibi kutluyor, özgür yaşam ve basın geleneğinin hep çoğalarak, hep yenilenerek sürmesini diliyorum.

Serxwebûn bir yaşam akışıdır. Ona akmak borcumuz olsun!

(2006 Ocak sayısından alınmıştır)
Sakine Cansız(Sara)

Her türlü gelişmeye hazırlıklı olmalıyız

Paris'te yaşanan alçakça bir saldırı sonucunda parti kurucularımızdan ***Sara*** arkadaş başta olmak üzere ***Rojbin*** ve ***Ronahi*** arkadaşları şehit verdik. Günlerdir hareket ve halk olarak bu alçakça saldırıya karşı şehitlerimizi sahiplenme, anılarına doğru sahip çıkma, kendimizi Önderlik ve şehitler çizgisinde yeniden yaratma temelinde büyük bir sorgulama ve mücadele içindeyiz. Halk ve hareket olarak acımız ve öfkemiz büyük. Fakat şunu kendimize esas aldık. Acıyı üzüntüye kapılarak azaltmamak, öfkeyi ise daha büyük bir mücadeleye dönüştürme kararlılığındayız. Ayın 18'inde yoldaşlarımız Dersim'de, Elbistan'da, Mersin'de yapılan törenlerle toprağa verildi. Halkımız Avrupa'daki Kürtler başta kadınlar olmak üzere ve tüm dostlarımız büyük bir sahiplenmeyi Paris'te bir hafta boyu yürüttükleri eylemlilikle ortaya koydular. Daha sonra Amed halkı Kürtlerin nabzı, kalbi olarak Önderlik ve PKK çizgisine, gerçeğine ne kadar bağlı olduğunu, sahip çıktığını bu şehit yoldaşlarımıza yaptıkları karşılamayla, törenle gösterdi. Daha sonra da Dersim, Maraş ve Mersin'de toplanmış olan tüm Kürtler ve dostlarımız, demokratik ilerici güçler; aynı iradeyle, kararlılıkla devrimci bir duruşla, ruhla bu yoldaşları toprağa verdiler. Toprağa verilen üç insanın ardından milyonlarca insanın özgürlüğü ve demokrasiyi kazanma konusundaki kararlılığı bütün ülkeyi, toplumu kapsıyor, kucaklıyor. Bu temelde şehitlerimizi Sara, Rojbin ve Ronahi yoldaşları, onların şahsında tüm 2012 yılı şehitlerini, tüm Özgürlük mücadelesi şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Özlemlerini ve amaçlarını başarma sözümüzü Özgürlük mücadelesini mutlak zafere ulaştırma temelinde bir kere daha yineliyoruz.

Bu söz veriş, ant içiş kişisel, örgütsel olmaktan öteye, bir halk ve demokratik insanlığı kucaklayan bir düzeye ulaştı. Gerçekten de düşmana inat şehitlerimizin anıları Kürt halkı için olduğu kadar, dostlarımız, tüm demokratik çevreler açısından da bir özgürlük andı, özgürlük yemini, zafer andı haline geldi. Daha şimdiden üç yoldaşın yerini fazlasıyla dolduracak kararlılıkta, cesarette militan bir duruş, halk gerçeği ortaya çıktı. Bu elbette olması gerekendi; bu yoldaşlara yakışandı. Acımızı öfke ve dirence dönüştürmede bize güç kaynağı olan temel olgu da bu oluyor. Böyle bir durum PKK militanı olmanın, kadın özgürlük çizgisinde demokrasi mücadelesi yürütmenin devrim davasına sonuna kadar bağlı olmanın ne kadar etkileyici, güçlü olduğunu net bir biçimde ortaya koyuyor. On gündür Kürt toplumu kadını, erkeği, genci, yaşlısı gerçekten de yeni bir duygu ve öfke devrimi yaşadı. Belki yıllarla yürütülecek mücadelede edinilecek ruh, bilinç ve kararlılığı bu on gün içerisinde edindi. Sadece Kuzey Kürdistan'da halk ve kadınlar içinde etkide bulunmakla da kalmadı, tüm Kürt birliğini yaratma ve Kürt halkının

dostlarını duyarlı kılıp çoğaltmada yürütülecek her türlü mücadeleden çok daha fazla bir gelişmeyi ortaya çıkardı.

Geliştirilmek istenen komplo baştan boşa çıkartılmıştır

Bütün bunlar Önderlik çizgimizin, hareketimizin, Kürdistan özgürlük mücadelesinin, Kadın özgürlük hareketinin günümüzde kapitalist modernite sisteminin ortaya koyduğu her türlü saldırı, faşizm, katliam karşısındaki özgürlük ve demokrasi arayışının ne kadar güçlü, haklı, yerinde, halklar tarafından benimsenen bir konumda olduğunu net bir biçimde gösterdi. Tabii bu temelde katliam daha şimdiden büyük bir güce ve mücadeleye, özgürlük yolunda gelişmeye dönüştürülmüştür diyoruz. Halkımızın yurtdışında ve dört parçada ortaya koyduğu ruh, duygu sahiplenme tutumu, cesaret ve kararlılık saldırganların amaçlarını daha şimdiden boşa çıkartmayı, kursaklarında bırakmayı bilmiştir. Bu bakımdan saldırı ile amaçlanan boşa çıkartılmış, başarısız kılınmıştır. Çünkü birçok çevre değerlendiriyor, böyle bir dönemde saldırının amaçlarını anlamak zor değil. AKP hükümetinin daha sinsi ve örtülü bir biçimde inşa etmek istediği Kürt soykırım rejiminin amaçlarını başarmak üzere geliştirdiği alçakça saldırı oluyor bu. Ortadoğu'da halkları yeniden boyunduruk altına almak için saldırıda bulunan, III. Dünya Savaşı denen savaşı yürüten güçlerin saldırısı oluyor. Üç yoldaş şahsında bu saldırılar çok açık bir biçimde Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamını hedefliyor. Ona dönük bir saldırı oluyor. Özgürlük ve demokrasi çizgimize, dolayısıyla Önderlik gerçeğimize yöneltilen bir saldırı oluyor. Ortadoğu halklarının özgürlük, demokrasi ve kardeşlik eğilimine yöneltilen bir saldırı oluyor. Daha özgün olarak da kuşkusuz kadın Özgürlük hareketinin gelişimine yöneltilmiş çok alçakça ve korkakça bir saldırı oluyor. Bu saldırıyla bize ne söylenmek istendiğini anlamakta zorlanmıyoruz. Kürt halkı sindirilmek, yıldırılmak, susturulmak isteniyor. Teslim alınarak soykırıma razı edilmek isteniyor. Bunun için de Kürt özgürlüğünün ruhu, bilinci, iradesi, sembolü olan ve öncülüğünü yürüten özgür kadın duruşu ve bilinci sindirilmek, ürkütülmek, korkutulmak isteniyor. Nasıl ki daha 1977 Mayısı'nda ***Haki Karer*** yoldaş katledilerek başta Önder Apo olmak üzere yeni küçük bir grup olarak gelişmekte olan hareketimiz korkutulup, ürkütülüp bu işten vazgeçirilmek istendiyse; bu yoldaşlara saldırıyla da çok açık ki sadece Kürt özgürlüğünün garantisi değil, bütün dünyada kapitalist modernite gericiliğine karşı halkları doğru bir mücadeleye çekip ayaklandırma gücüne sahip olan kadınları etkileme, harekete geçirme gücünde olan Kürdistan özgür kadın hareketi ürkütülmek, sindirilmek isteniyor. Halk olarak da kadınlar olarak da bu saldırıyla böyle bir tehdit altına alındığımız tartışmasız. Bunu anlayacak bilince, güce, iradeye sahibiz. Fakat bütün bunu hedefleyenlere karşı söyleyebiliriz: Geçen on günlük süreç gerçekleri, gelişmelerin nasıl olacağını açığa çıkardı. Kürt halkının ve Kürt kadınının kendisine yöneltilen saldırı ve tehdit karşısında nasıl büyük bir irade, birlik, cesaret ve kararlılık içinde olduğunu dost düşman herkes gördü. Avrupa'dan Amed'e, Dersim'e, Maraş'a, Mersin'e kadar Kuzey'de, Güney'de, Doğu'da, Batı'da, yurtdışında yediden yetmişe halkın ve büyük bir yekun olarak kadınların gösterdiği ruh, duruş, şehit yoldaşlarımızı ve onlar şahsında Kürdistan Özgürlük mücadelesi ve parti çizgimizi, Kürdistan özgürlük davasını sahiplenme durumu daha şimdiden katliamcılar tarafından bize verilmek istenen mesajı yerle bir etti. Saldırganların amaçlarında, hedeflerinde başarılı olmak şurada dursun, daha ilk günden büyük bir yenilgiyi yaşamaya mahkum olduklarını net bir biçimde gösterdi. Sonraya bile kalmadan, ilk andan itibaren kadınlar, halk, bu katliamı yapanlara hakkettikleri cevabı verdi. Öfkesiyle, direnme ruhuyla, özgürlük ve demokrasi değerlerini sahiplenme gücüyle bunu Paris'ten, Amed'e ve Dersim'e kadar milyonlar halinde şehit yoldaşlara dönük gösterdikleri sahiplenmeyle net bir biçimde ortaya koydular. Bunu açıkça ifade edebiliriz. Bu bakımdan komplo daha şimdiden bozulmuş, boşa çıkartılmıştır diyebiliriz. Saldırının temel amaçları kırılmış, boşa çıkartılmıştır. Bu bakımdan da olayın anlaşılma ve karşılık verilmesinde bir eksiklik yoktur. Gereken gerçekten de büyük bir kararlılıkla, duyarlılıkla yapılmıştır. Devrimin birkaç yılda alabileceği mesafe bu on günlük süre içinde fazlasıyla aldırılmıştır. İşte bu saldırının başarısız kılındığını, boşa çıkartıldığını, saldıranların yenilgiye uğratıldığını gösteren en temel husus oluyor.

Tabii bu genel durumla yetinecek durumda değiliz. O nedenle bu gelişmelerin yanında daha çok ayrıntıda olayı anlama, açığa çıkartma, içerdiği tehlikeler karşısında hareket ve halk olarak gerekli tedbirleri geliştirmeye çalışma görevimiz var. Şimdiye kadar olan ilk cevabı, karşılığı vermekti. Şehitlere karşı görev ve sorumluluğu yüksek bir sahiplenme duygusuyla yerine getirerek saldırının amacını kırmaktı, boşa çıkarmaktı. Bu görkemli bir biçimde gerçekleştirilmiştir. Bundan sonrası kuşkusuz olayı daha derinden anlama, daha fazla bilgiye ulaşma, yapanlardan yaptıranlara kadar kimler olduklarını, ne amaç güttüklerin açığa çıkartarak onlar karşısında nasıl durmamız gerektiğini netleştirme çabamız sürecek. Bu konuda şimdilik elimizde çok somut veri yok. Çok profesyonelce bir saldırı olduğu herkesin ifade ettiği bir gerçek. Ancak şu ana kadar yapanlar ve yaptıranları somut olarak ortaya koyacak bir gelişme, özellikle Fransa ortamında açığa çıkmış değil. Birçok çevre Fransa yönetimini bu sorumluluğu yerine getirmeye çağırdı. Kendileri de başlangıçta daha kararlı görünüyorlardı. En son birkaç gün içinde bazı açıklamalar yapacaklarını içeren bir duyuruda bulundular. Bunun dışında herhangi bir netlik oluşmuş değil. Biz kendi açımızdan olayın soruşturmasını, araştırmasını yapmak durumundayız ve yapıyoruz. Bu konuda da ayrıntılı bilgilere henüz ulaşabilmiş değiliz. Daha doğrusu varsa da böyle bilgiler bize ulaşmış değil. Elimizde parça parça veriler var. Bu on gün içerisinde söylenen, açığa çıkan, geçmişte söylenip de çok fazla dikkat çekici olmayan, ama bugün bu gelişmeler içerisinde önem arz eden bilgilerin derlenip toparlanması var. Olay çok büyük olası-

Ertem Karabulut(Numan Amed)

Mehmet Biçecek(Renas Amed)

lıkla bizim saatimizle iki, iki buçuk arasında yaşanıyor. Bazı kısa bilgilendirmeler çok net olmamakla birlikte şu an bildiğimiz kadarıyla bilmemiz gereken önemli bir husus budur. Polisin açıklamaları çok gerçeği yansıtmıyor. En azından bize ulaşan ilk bilgiler çerçevesinde öyle. Çünkü Avrupa saatiyle var olan randevularına gitmiyorlar, gidemiyorlar. Böyle bir olay olmamış olsaydı kuşkusuz gideceklerdi. Olayın nasıl işlendiğine dair çeşitli açıklamalar oldu. Bunların hepsi henüz iddiadan ibaret. Yani tam netleşmiş bir şey yok. Bir kişinin yaptığı, tek silahla işlendiği yönünde, ama bu mümkün mü? Bu kadar profesyonel bir işin bir silahla bir kişi tarafından işlenmesi zaten mümkün değil. Olayın oluş tarzı, süresi, biçimi, bu kadar gizlenebilmesi çok örgütlü, çok planlı, çok hazırlıklı bir ekibin işi olduğu gerçeğini ortaya koyuyor.

"Olaya ilişkin en çok konuşulan bu saldırının sürece dönük olma hususudur. Neredeyse bu konuda herkesin görüş birliği var. Birbirine her bakımdan karşıt olan, düşman olan güçler, çevreler bile burada birlik oluşturuyorlar. Tuhaflık burada işte. Bu nasıl bir süreç ki, başka alanlarda birbirine bu kadar karşıt olan, anlaşamayan güçler bu saldırının sürece karşı olduğunda neredeyse hemfikir oluyor. Bence bunu da iyi sorgulamak lazım"

Bu sıradan insanların gerçekleştirebileceği bir eylem değil

Tabii olay bir boyutuyla bir büro baskınıdır. Yani KNK'nin Paris bürosu silahla basılmış oluyor. Fakat oranın basılması Sara arkadaşa dönük bir saldırı amacıyla yapılıyor. Bu bir yorum. Ama ihtimalin ötesinde yüzde yüzlük bir gerçekliği ifade ediyor. Zaten böyle bir hedefleme de dikkate alınırsa olayın uzun bir takip temelinde profesyonelce gerçekleştirildiğini insan rahatlıkla tahmin edebilir. Zaten çok kesin olmayan bilgiler çerçevesinde söylersek Paris'te de değildi Sara arkadaş, Almanya'daydı. Bildiğimiz kadarıyla üç dört gün önce geliyor. Fransa'da mülteci pasaportu vardı. Kimlik işlerini, pasaport işlerini orada yapıyor. Geliş amacı bu. Bunları da tamamlıyor, artık ayrılmak üzeredir. Belki de o son randevusundan sonra aynı gün ayrılacak. Zaten ülkeye gelme durumu da söz konusu. Mevcut hazırlıklar biraz onun için de yapılıyor. Bütün bunlar bir araya getirildiğinde takibin çok sıkı, belli bilgilere sahip bir konumda yürütüldüğünü gösteriyor. Bütün bunlar olayı anlamak, kim yaptı, yaptırdı sorularına cevap oluşturmak açısından değer ifade eden bilgiler, ama yeterli değildir. Bu bilgilere dayanarak insan çok fazla bir şey belirtemiyor. Fakat o kadar süre Almanya'da kalmasına rağmen, cinayetin birkaç günlüğüne gittiği Paris'te işlenmesi tabii ki bir soru işareti. Belki Paris'te kendini koruması daha zordur, güvenliği daha zayıftır diye düşünülmüş olabilir. Ama böyle bir dönemde Paris'e gideceği, bu kadar süreliğine orada kalacağı nereden biliniyordu. Bu kadar bilgiye olayı yapanların ulaşması mümkün değildi. Oradan bakıldığında da daha önceden planlanan ve böyle her yerde olayı gerçekleştirmeye hazır, bu güce sahip bir yapının var olduğu ortaya çıkıyor. Olayı yapanların böyle bir güce sahip olduklarını görüyoruz. Bu kadar iz bile bırakmadan, ama bir kişinin gittiği üç dört günlük bir yerde böyle bir saldırının yapılabilmesi, yapanların ne kadar planlı, Avrupa'nın hemen her alanında böyle bir saldırıyı yapma gücüne sahip bir konumda olduğunu net bir biçimde ortaya koyuyor.

Olay muğlaklaştırılıyor

Bazı hususlar basın yoluyla ortaya çıktı. Amerika'nın bir süre öncesinde Avrupa'daki bazı arkadaşlara dönük çeşitli kararlar almış olduğunu Wikiliks belgeleri denen yerden öğreniyoruz, okuyoruz. O önemli bir ipucu. Diğer yandan AKP yönetiminin daha biz olayı duymadan öğrenip yaptığı açıklamalar var. Gerçekten de biz Hüseyin Çelik ve Tayyip Erdoğan'ın açıklamalarından öğrendik, duyduk. Belki yönetimimizin diğer üyeleri daha önceden öğrenmiş olabilirler, ama biz olayı bu biçimde duyduk. O halde nasıl bu kadar erken olaydan haberdar olabildiler, hemen nasıl olayı anlayıp yorum getirecek bir bilgiye sahip olup açıklama yapabildiler, bu yönlü kuşku veren sözler ve davranışlar çoktur. Daha basın yayın organlarına Kürt ve Avrupa basınına bile yansımadan Türkiye'deki Zaman, Yeni Şafak gibi gazeteler olayı hem verdiler hem de yoruma tabii tuttular. Daha hiç kimse duymadan AKP'nin başkan ve başkan yardımcısı hem olayı duyurdu, hem de olaya ilişkin yorum yaptı. Söz konusu gazetelerin de AKP sözcüsü yayın organları olduğu dikkate alınırsa, o halde olayın AKP ile bağı yüzde yüze yakın bir biçimde ortaya çıkıyor. Bu kadar erken bilgi sahibi olmak, herkesten önce konuşmak, kaldı ki belki de en son konuşması gerekenler olacaktı. Ama herkesten önce konuşmayı öngördüler. Bir de bir hedefe yöneltme çabaları ki, hepsinin aynı çabaya yöneltmeleri, örgüt içi infaz kavramını ortaya atarak toplumun, uluslararası çevrelerin dikkatini bu yöne çekmeye çalışmaları, üzerinde ciddi durulması gereken hususlar oluyor. Bunlar az, basit şeyler değiller. İpuçlarıdırlar. En son Başbakan Tayyip Erdoğan yine iki ay öncesinden Avrupa devletlerine Sara arkadaşın da içinde olduğu bazı arkadaşlara ilişkin bilgiler verilip tutuklanmasını istediğini basına açıkladı. Bu ortaya koydu ki Türk hükümetinin takibi var. En azından Sara arkadaşın üzerinde. Mevcut olan bir takip durumu en azından. Daha farklı planlar, projeler neler var, bilinmez, ama bir takip var, hakkında karar var. En azından tutuklatma istemi var. Yani AKP hükümetinin bu arkadaşımızla ilgili onu etkisiz kılma amacı doğrultusunda bir çabası var. Şimdi bütün bunları insan topladığında olayı kimlerin yaptığı bizim için çok önemli değil, tetikçi şu olabilir, bu olabilir, PKK'den kaçmış birkaç hain bile olabilir. MİT'ten de, gladiodan da çıkartılabilir. Keskin nişancı konumda oldukları açık, iyi bir askeri eğitim gördükleri anlaşılıyor. Bu kadar kısa sürede böyle bir cinayet işleyebilmeleri, karşıdakilere hiçbir hareket etme fırsatı bırakmamaları son derece eğitimli, profesyonel tetikçi konumunda olduklarını ortaya koyuyor. Fakat bu kadar saldırgan olmaları yapanların düşman olduğunu da gösteriyor. Yani öyle başka türlü bu saldırı izah edilemez. Parayla, pulla bunun gerçekleşmesi çok zordur. Ancak çok gözü kara, büyük bir düşmanlık bir insana bunu yaptırabilir. Düşmanlar birbirlerine yaptırabilirler. Bu anlamda yapanlar da önemli. Öyle basite almamak lazım. Fakat kim olurlarsa olsunlar, ne konumda bulunurlarsa bulunsunlar yapanlardan daha önemlisi yaptıranlardır. Önem taşıyan bu. Kim yaptırdı? Ne amaçla yaptırdı, hangi sonucu almak istedi? Bizim genel bir yorum ve kaba bir tasarım olmaktan öteye somut bir biçimde bu soruların cevabını ortaya çıkartmamız gerekiyor. Önder Apo da olayın bu düzeyde aydınlatılmasını, bundan sonraki sürecin sağlıklı yürütülmesi açısından gerekli gördü, istedi. Hareket açısından da, süreç açısından da Kürdistan ve Ortadoğu'daki gelişmelerin seyri açısından bu durum önem taşıyor.

Şimdi bu veriler yanında en çok konuşulan bu saldırının sürece dönük olma hususudur. Neredeyse bu konuda herkesin görüş birliği var. Tek görüş birliği edinilen nokta da burası. Birbirine her bakımdan karşıt olan, düşman olan güçler, çevreler bile burada birlik oluşturuyorlar. Tuhaflık burada işte. Bu nasıl bir süreç ki, başka alanlarda birbirine bu kadar karşıt olan, anlaşamayan güçler bu saldırının sürece karşı olduğunda neredeyse hemfikir oluyor. Bence bunu da iyi sorgulamak lazım. PKK içi bir infaz suçlamasından sonra en çok dillendirilen ikinci görüş de bu. Birincisi AKP'ye aitti. O konuda AKP dışında hiç kimse görüş belirtmedi. Çeşitli yayın çerçeveleri, tartışmacılar da AKP hükümetinin ve basınının yönlendirmesi sonucunda bu tür ihtimalleri ortaya koydular. Dolayısıyla PKK içi olay iddiası bir AKP iddiası, suçlamasıdır. Bunu iyi anlamalıyız. İkincisiyse, içerisinde AKP'den MHP'ye her türlü Türk çevresinden uluslararası güçlere kadar çok çeşitli demokratik siyasi çevrenin dillendirdiği bir durum. Süreçten kastedilen İmralı'daki görüşmeler. Bu saldırının İmralı görüşmelerine dönük bir saldırı, komplo, bir provokasyon olduğu ifade ediliyor. Önder Apo da böyle ifadelendirdi ve çözümünü istedi. Olayın çözülmesinin bundan sonra sürecin sağlıklı gelişmesi ve Kürt sorununun çözümü açısından ön açıcı olacağını belirti. Bu da önemli. Fakat burası muğlaktır. Bir genelleme var burada. Yani öyle bir durum ortaya çıkıyor ki, sanki gerçekten de İmralı'da bir çözüm olmuş (her kes bunda hemfikir) ve bu olay ise buna karşıtmış gibi. Peki, madem öyledir bu olayı kim yaptı? Böyle bir olayı bir deli yapamaz, kafası kızmış bir çete topluluğu yapamaz. Bu kadar profesyonelce işlenen, bu kadar derin ideolojik, siyasi anlamı olan bir saldırının öyle birkaç kişinin işi olarak görülmesi, değerlendirilmesi mümkün değil. Arkasında büyük güçler var, bir siyaset var tabii. Siyasetten öte bir ideolojik, psikolojik duruş var. Bunu hiç kimse inkar edemez. O halde bu kadar çok genellemeci sürece bağlı kılmak da olayı muğlaklaştıran ikinci boyut oluyor. Nasıl ki öyle bir durumu 1986'nın 28 Şubatı'nda Olof Palme'nin katledilmesi ardından da Türk basını ve Türk hükümeti yaptıysa, birinci planda AKP'nin daha hiç kimse bilgi sahibi bile olmadan "bu PKK işi" diyerek sorumluluğu PKK'ye yüklemeye çalışması söz konusu oldu. Biz hareket olarak bu tür ithamlara, saldırılara yabancı değiliz, alışığız. Gece saat onda vurulan bir Başbakan'ın o zaman basılması gereken Türk gazetelerinin sabah saat 5'te katil Apocu mu diye manşet atarak nasıl verdiği hala izah edilmemiş, açıklanmamış bir soru olarak kaldı. Ama bunun sonucunda PKK ve Kürtler Avrupa'da çok büyük zarar gördüler. Bütün ulusal hareketlere destek veren, dostluk gösteren bir rejimle Kürt özgürlük hareketi karşıt güç olan, çekişme çatışma yaşayan bir duruma düştü. Bu tür komplolar geçmiş mücadele tarihimiz içerisinde çok yapıldı. Biz hareket olarak bunları bilen, alışık bir konumdayız. O nedenle Şimdi yapılanları yadırgamadığımız gibi, anlama zorluğu da çekmiyoruz. Süreçle kurulmak istenen bağı da aslında olayı muğlaklaştıran, izini kapatmaya çalışan bir özelliği içerdiği açık. Onu da görmemiz gerekli. Hangi sürece, neye karşı onu iyi bilmemiz, irdelememiz gerekli.

Ortada bir süreç yok!

Tabii olayın İmralı'da Önder Apo'nun başlattığı yeni girişimi, yeni arayışı sabote etmeye dönük olduğu tartışmasız. Bu olayın özünde Kürt-Türk barışını engelleme, bu savaşı daha da derinleştirme, tırmandırma amacı olduğu açık. Bunda tereddüt yok. Fakat süreç ne durumdadır, o bilinmezse muğlaklık orda çıkıyor ortaya. Süreç hala Önder Apo'nun bir niyeti, bir fikri, bir kararlılığı durumundadır. Ondan öteye bir boyutu yoktur, onu herkes bilmeli. Fakat bu olay ardından öyle oldu ki, sanki AKP bu sürecin yaratıcısı, dört elle sahiplenmiş, onaylamış gibi. Sanki bütün Avrupa, Amerika, NATO onaylamış gibi. En son, "biz de süreci sonuna kadar destekliyoruz" diye İran açıklama yaptı. Yani herkes aslında Önder Apo'nun yapmak istediğini destekliyormuş gibi bir hava verdi. Böyle bir realite yok ortada. Bu bir yanıltma, aldatma, olayı saptırmaya dönük bir girişim. Bu konuda yanılmamalıyız. Ortada böyle bir boyut yok henüz. Gerçekten de Avrupa'nın, Amerika'nın görüşünün ne olduğu belli değildir. Olaydan sonra dil ucuyla "olaya karşıyız, süreci destekliyoruz" açıklaması yaptılar. Ama Ahmet Türk ve Ayla Akat Ata İmralı'ya gidip geri döndükten sonra onları ilk ziyaret edenlerden birisi Norveç elçisi oldu. Ve "biz bu sürecin dışındayız, sadece izliyoruz" diye çok donuk, sert bir açıklama yaptı. Orada destekliyorlar mı, karşı mı çıkıyorlar çok belli değil. Ve daha önceki görüşmelerin yapıldığı ülkenin elçisi olması itibariyle böyle bir yaklaşım göstermesi önemlidir, anlamlıdır. Oslo görüşmeleri orada yapılıyordu. Daha önceki görüşmelerin ev sahipli-

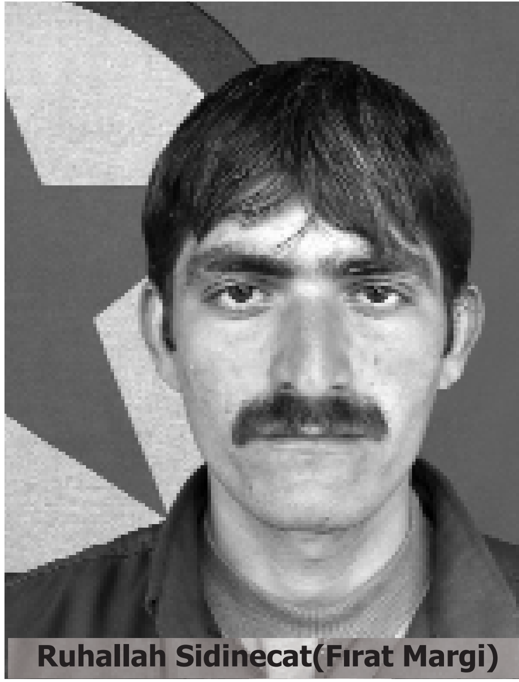

Faruk Dolu(Agit Amed)

Ömer Şeker(Özer Dersim)

Mehmet Calp(Şervan Koçer)

Perviz Halili(Şoreş Selmas)

Mesut Yıldırım(Demhat)

Ruhallah Sidinecat(Fırat Margi)

M. Zülfikar Kaçmaz(Xebat Xançepek)

Hakan Tezel(Masiro)

ğini yapan güçlerdi bunlar. Bu yeni girişimin karşısındaki tutumları henüz netleşmiş değildir. Şimdi bir taraf, "İran ve müttefikleri tüm gücünü böyle bir süreci sabote etmek için harcıyor" diye çaba harcarken, İran, "biz baştan beri devletler ve halklar arasındaki barış girişimlerinden hep yana olduk ve bütün bu söylenenler bizim için iftiradır, Siyonist basının uydurmasıdır" deyip geçebildi. Demek istediğim şu; kulağa da hoş geliyor, sanki herkesi barışsever ve demokrat da yapıyor bu sözler. Zıddını söylemek bu koşullarda mümkün değil. O nedenle söylenenin hepsi gerçek değil. Sözlerin hepsine biz inanacak durumda değiliz. O bakımdan "bu olayı sürece karşı provokasyon olarak görüyoruz" deyip, olayın içinden sıyrılma çabalarının olabileceğini görmemiz lazım. Çünkü böyle bir açıklama olayın sorumluluğunu üzerinden atmaya hizmet ediyor, öyle algılanıyor, öyle yansıtılıyor. Kim diyorsa ki bu olay sürece karşı bir provokasyondur, biz süreci destekliyoruz, o halde bu olayı yapan biz değiliz, demiş oluyor. Sorumluluğu üzerinden atıyor. Bu gerçek değildir ve ortada öyle bir süreç yok. Böyle bir süreci herkesin desteklemesi durumu yok. Dolayısıyla sürece karşı bir provokasyon sözlerine inanmamak lazım. Eğer böyle söyleyenler değilse ve herkes bunu söylediğine göre o zaman bu olayı kim yaptı? Öyle ki, bu durumda sanki olayı yapan ya da yaptıran kalmıyor. O halde o sözler gerçekçi değil, doğru değil. Olayın Önder Apo'nun geliştirmeye çalıştığı sürece karşı bir saldırı olduğu gerçek, ama bu süreç başta AKP hükümeti olmak üzere bölgenin ve dünyanın çok değişik siyasi güçleri tarafından kabul edilmiş, olumlu görülmüş durumda değil. Benimsenmiş durumda değil. Hali hazırda süreci geliştirmeye çalışan Önder Apo, ona destek veren de PKK ve Kürt halkıdır. Desteklemeyenlerin durumunun ne olduğu henüz tam net değildir. Bunlar, "AKP bu süreci geliştiriyor, bu olay da sürece karşı bir provokasyon, o halde AKP olamaz" biçiminde AKP'yi temizlemeye, dolayısıyla belirttiğimiz ipuçlarını geçersiz kılmaya götürmemeli. AKP'nin öyle bir duruşu, politikası yok henüz.

Hatta bu şeyleri yürüten bakan Beşir Atalay'ın açıklamaları da var, *"entegre strateji izliyoruz"* diye. Entegre strateji, topyekun özel savaşı mevcut boyutlarından çok daha öteye götürmeyi ifade ediyor. Özel savaşa ilişkin İlker Başbuğ'un ve Tayyip Erdoğan'ın tanımlamaları, açıklamaları vardı. *"Tek boyutlu olmamalı, askeri boyutun yanında ekonomik, sosyal, siyasi, kültürel, psikolojik, diplomatik boyutları da olmalı"* diyorlardı. Şimdi entegre strateji denen plan, bunların yanında hem savaş yapıp hem görüşme yapmayı da ifade ediyor. Diyor ya, *"terörle savaşırım, siyasi uzantısıyla görüşürüm."* "Görüşmeyi savaşın hizmetine koşarım" anlamına geliyor bu. O nedenle bazı devlet kurumlarının İmralı'da Önder Apo'yla görüşmüş olması TC devletinin bazı güçlerinin ve AKP hükümetinin, Paris'teki katliamı yaptırmış olması ihtimalini ortadan kaldırmıyor. Tam tersine bu durumlar entegre strateji denen yaklaşımın bir gereği olarak ortaya çıkıyor. O bakımdan olayın arkasında AKP hükümetini aramak lazım. Mevcut açıklamalar, bu savı daha çok doğruladı. Aslında böyle bir görüş ortaya koyabilmek için bu açıklamalar şüphe uyandırıcı oldu. Entegre stratejiyle AKP yönetiminin "terör bitene kadar saldırılarımız devam edecek" açıklamasıyla birleşince bu daha çok doğrulanıyor.

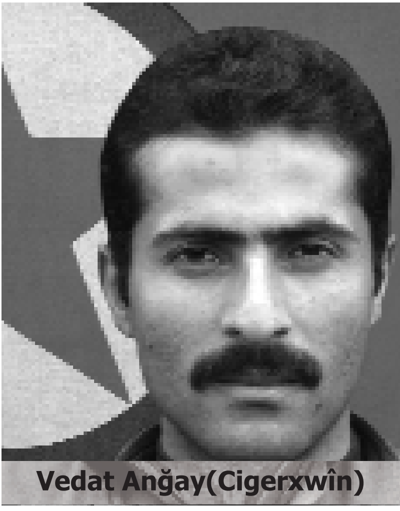
Diğer yandan Türkiye'de PKK'ye karşı savaşı yürüten güçler, şovenmilliyetçi çevreler, istihbarat çevreleri ile birlikte entegre strateji kapsamında hem görüşme hem savaşı iç içe yürürken aynı zamanda yeni bir alan olarak kirli savaş dediğimiz bu tür komplocu saldırıları, katliamları yan yana yürütmeyi de ifade ediyor, içeriyor. Bazı kişiler var, bunları basına da yansıttılar. Şöyle değerlendiriyorlar: Şimdiye kadar yürütülen yöntemlerle PKK'yi yok etmek mümkün değil, AKP bunu yaparsa hiçbir şey kazanamaz. O halde yeni yöntem izlemeli. Yeni yöntem olarak izledikleri, örgütle ve halkla mücadele etmek, savaşmak yerine, yönetimle mücadele ve savaş. "Bu mücadeleyi, direnişi örgütleyen yönetici kadroyu hedefleyerek onları imha etmeyi öngör, sonuç alırsın" diyorlar. Bunu ekim ayından bu yana son üç aydır ciddi ciddi tartışıyorlar. Açıkça basına yansıttılar da bazıları. Kaç kişiyse, on kişiyse on, yirmiyse yirmi, kırksa kırk, hükümetin elinde bir liste olmalı, o listede yer alan her bir kişiye göre bir imha planı oluşturulmalı ve savaş bu temelde yürütülmeli, biçiminde bir planlamayı öne sürüyorlar. Çok büyük olasılıkla AKP'nin böyle bir planı da esas aldığını görüyoruz. Ekim ayının başından itibaren, eylülde ortaya çıkan gelişmeler, Kürdistan'ın bütün eyaletlerine yayılması ardından, zindan direnişinin de devreye girmesiyle AKP hükümetinin savaşa ilişkin yaptığı değerlendirme ve ortaya koyduğu değişiklikler kapsamında bunların öngörüldüğünü düşünmemiz lazım. Ekim başından itibaren AKP'nin politikalarında, savaş strateji ve taktiklerinde ciddi bir değişiklik oldu. O zamana kadar öngördükleri politikaları ve stratejileri değiştirdiler. Özellikle Zagros hattında, diğer hatlarda da alan denetimi sağlamak için gerillanın üzerine büyük bir teknik güçle gittiler. Bunu zamanında anlayıp tedbir geliştiremeyen gerilla güçlerimiz bundan zarar da gördü. Önemli bir taktik değişiklik buydu.

Bir diğerinin yeniden İmralı'da önderliğe gitme, önderlikle görüşmeleri devreye koyarak toplumda, harekette beklenti yaratma, dolayısıyla mevcut mücadeleye, savaşa göre gerçekleştirilmiş duruşu, mevzilenmeyi gevşetme, zayıflatma ve böylece saldırıp vurmaya, darbelemeye açık hale getirme olduğunu biliyoruz. Önemli bir değişiklik de bu oldu. Şu ana kadar bize yansıyan durumlar AKP'nin Önder Apo'nun geliştirdiği, geliştirmeye çalıştığı yeni sürece ilişkin verdiği cevap bu kapsamdadır. Bundan öteye herhangi bir görüşü, önerisi, tutumu yok AKP'nin. Sadece propaganda ediyor, uluslararası kamuoyunu, Türkiye kamuoyunu etkilemeye çalışıyor. Kürt halkını, mücadele eden güçleri etkileyerek mücadele konumlarını zayıflatmaya çalışıyor. Üçüncü bir planlamanın da parti yönetimimize dönük kirli istihbarat savaşı kapsamında bir saldırının öngörülmüş olması çok yüksek bir ihtimal. AKP bunu 2006'da devreye koymak istedi, biz o zaman erkenden fark ettik, basında teşhir ettik. Bu biçimde sızdırılan bazılarını açığa çıkarttık, etkisiz kıldık. Dolayısıyla etkili olmadan boşa çıkartıldı, bertaraf edildi. AKP'nin gündemine yeni gelen bir konu değil bu, öncesinden de var. Şimdi de yeniden böyle bir savaş planını gündemleştirdikleri anlaşılıyor. Bu konuda net olmak lazım. Henüz daha gündemde görüşmeler yokken böyle bir durum planlanmıştır. Böyle bir saldırı üç günlük, beş günlük bir olay değil, en az birkaç ayı içeren bir durum ve Tayyip Erdoğan diyor ki "iki ay, üç ay önce biz girişimde bulunmuştuk", tam da böyle bir saldırının kararının verilmiş olma, planının oluşturulmuş olma sürecini ifade ediyor. Bu bir tür sürçülisan etmek gibi bir şey. Bu kendini savunucu bilgiler vermeye çalışırken aslında suçunu itiraf etme anlamına geliyor. Şunu bilmemiz gerekiyor; AKP gerçekten de PKK'yi imha ve tasfiye etmek için her türlü aracı ve saldırı yöntemini kullanmayı kabul etmiş, bunu kararlaştırmış, gündemine almış durumda. Herhalde son iki üç aydır geliştirmeye çalıştıkları saldırılar var. Bu anlamda savaş cephelerinde, savaşı koordine eden komutanlara dönük saldırılar zaten gelişiyor. En son Amed eyalet komutanlığımıza dönük saldırı da bu temelde gelişmiş bir saldırıdır. Böyle bir saldırıyla sadece Paris'te karşılaşmadık. Botan, Zagros hattında gelişen saldırılar tümüyle bu kapsamdadır. En son Mardin'de yaşanan olay da benzer. Öyle sıradan bir olay değil. Medya Savunma Alanları'na dönük saldırıların hepsinin, yönetimi hedefleyen saldırılar olduğunu zaten hükümet sözcüleri basına açıklıyorlar. O halde yurtdışındaki parti kadrolarımıza, hareketimizin yönetimine dönük de böyle bir saldırı planının yapıldığı ve bu tarz bir saldırının harekete geçirilmiş olduğu anlaşılıyor. Sara arkadaşa dönük saldırıyı bu kapsamda değerlendirmek lazım. Bu saldırı zaten o arkadaşımızı hedefledi. Onun da PKK'yi imha ve tasfiye etme amaçlı saldırının en önde hedeflediği kişiliklerden birisi olduğu ortada, açık. Bu bakımdan mevcut veriler temelinde olayın ardında önemli bir güç olarak AKP hükümetini aramamız lazım. AKP şu haliyle bile hala "yok edeceğiz" diyor. Bir yandan "sürece dönük provokasyon" derken, diğer yandan saldırılarını yürütüyor. Askeri operasyonlarını Kuzey'den de, Güney'den de karadan da ve havadan da sürdürüyor. Öyle katliamdan, imhadan vazgeçmiş değildir. Zaten böyle bir planlama birkaç ay öncesinde oldu ki, o zaman AKP, PKK'ye karşı mücadeleyi yeni bir planlamaya kavuşturmuştu.

Katliamın arkasında uluslararası güçler de olabilir

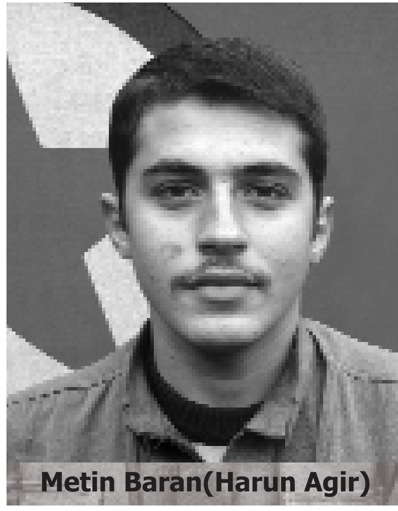
Bütün bunlar birleştirildiğinde birinci sorumlu olarak AKP'yi görmek lazım. Biraz o saldırıların üzerine gittik, 2006'daki gibi geri adım attılar. Oyunun bozulacağı, kendi yönlendirmelerinin boşa çıkacağı, olaydan sorumlu tutulacakları açığa çıkınca bazıları ağzını kapattılar, konuşmuyorlar bir süredir. Biraz da olayları daha fazla deşmemek üzere ön açtılar. Cenazelerin ülkeye gitmesine, törenle kalkmasına fırsat tanıdılar. "Daha çok üzerine gidersek olayı yapan olduğumuz açığa çıkar, derinleşir" kaygısıyla bunu yaptıklarını düşünmemiz lazım. Diğer yandan başka güçler var mı, dış güçler var mı, değerlendirilebilir. Bazı çevreler Ortadoğu'nun statükocu güçlerini, İran vb öne sürüyorlar. AKP hükümetinin o güçlerle de ittifakı vardır. PKK'ye karşı yıllardır birlikte ortak savaş yürütüyorlardı. Türkiye-İran ittifakı Kürtlere karşı hiç de ortadan kalkmış değil. Bir ihtimal olarak her zaman değerlendirilecek bir durumdur. Diğeri Avrupa ve ABD'nin, NATO'nun tutumu. Her ne kadar biz süreci destekliyoruz deseler de, gerçekten Kürt sorununun Önder Apo'nun inisiyatifiyle Türkiye tarafından çözülmesine razı mıdırlar? Razı olsalar, bunu isteseler şimdiye kadar bu sorun bin defa çözülmüş olurdu. Sorunu onlar yarattılar, Ortadoğu'nun güçleri değil. Kürt sorunu Ortadoğu'nun ulusdevletlerinin boynuna bir değirmen taşı gibi geçirildi. Tıpkı İsrail sorunu gibi. Ortadoğu'yu, Kürtleri denetlemek üzere Hamidiye Alayları'ndan bu yana geliştirilen bir politika oluyor. PKK'nin bütün çabalarına da en çok onlar karşı çıktılar. En somut örneği Önder Apo'nun çabalarıdır. 1998'de savaşı durdurdu, mevzisini bıraktı, Avrupa'ya gitti "buyurun çözelim" diye. Bu tutuma neyin dayatıldığını gördük. Uluslararası komplonun, İmralı sürecinin nasıl geliştiğini, ne anlama geldiğini biliyoruz. Bütün bunlar aslında Kürt sorununu çözmek değil de çözüm çabalarını engellemek, sorunu ayakta tutmak, var etmek, devam ettirmek çabaları olduğu tartışma götürmüyor. Dolayısıyla halihazırda her ne kadar hep barış, demokrasiden söz etseler de, sorunları çözmeyi dile getirseler de sınırlı bazı demokratik güçler dışında Avrupa ve ABD sisteminin, kapitalist modernitenin, hegemonik güç siyasetinin Kürt sorununun çözümüne kapalı olduğu, Kürt sorununu ayakta tutmayı öngördüğü açık. Bu anlamda Önder Apo'nun bütün çözüm arayışları, çabaları en başta bu güçler tarafından engelleniyor, sabote ediliyor. Nitekim Önder Apo ilk girişime yöneldiğinde bu konuda uyarmıştı. "Eğer bazı güçler tarafından engellenmezse yeni bir girişim ve gelişme ortaya çıkacak" demişti. Görüşmeler engellenmedi, ama görüşmeleri dinamitleyecek, önüne engel koyacak böyle bir saldırı ortaya çıkartıldı işte. Avrupa'da böyle bir saldırıyı Türk devleti, hükümeti yapabilir mi? Bazı arkadaşlar gücü vardır, yapabilir, o kadar çok örgütlülüğü var diyorlar. Mümkün. Ama bazı çevrelerle dayanışma içinde yapması da ihtimal dahilinde. Türkiye böyle bir şey planlarsa, bundan bazı çevrelerin yararlanmak isteyeceklerini de düşünmemiz lazım. Türk hükümeti bunu tümden gizlilik içerisinde yapamaz. Bu nedenle olayın içinde başka güçler de olabilir. O da bir olasılıktır, bir ortaklık olabilir. Bu, Ortadoğu güçlerinden ziyade, kapitalist modernitenin hegemonik güçlerinin, derin gladionun, süper gladionun işi olma ihtimali daha fazla. Belki de zamanı, yeri onlar seçtiler. Eğer böyle bir ortaklık varsa AKP hükümetinin-Türk devletinin zaman ve yer seçiminde inisiyatifi olmayabilir. Bu anlamda AKP de zora sokuluyor olabilir.

Olay birçok boyutuyla gerçekten de Roboski katliamına çok benziyor. Bir yılı geçti, ikinci yılında katliama ilişkin bir aydınlatma yapılamadı. Bu katliamda açıktan işlenmiş bir cinayet olmasına rağmen niye vuruldu, vuranlar neyi hedeflediler, yaptıklarını sahiplenecek, açıklayacak durumda değiller. Demek ki olayın içinde bazı başka karışık şeyler var. Başka yerler var. İstihbarat nereden geldi sorusuna AKP hükümeti hala cevap verebilmiş

Vedat Anğay(Cigerxwîn)

Keywan Xalandi(Eriş Muhabat)

Faruk Barut(Firat Dîcle)

Metin Baran(Harun Agir)

Emrah Kaya(Kurtay Leşker)

değil. En çok da bu sorudan rahatsızlık duyuyor. Şimdi Paris katliamı da tıpkı Roboski katliamı gibi böyle içinde bazı karışık güç ilişkileri ve mücadelesini de içeren bir AKP oyunu, saldırısı olarak değerlendirilmeli. Eğer olay aydınlatılırsa bu gerçek açığa çıkacak, biz bundan eminiz. Tabii bütün bunların hepsi bir yorum, değerlendirme, ama ezbere konuşmuyoruz. Biz de bu mücadelenin içindeyiz. Hem bilgi ediniyoruz hem de tarafız. Yaşıyoruz bu gerçeklikleri. Neyin nasıl olduğunu ve kimler tarafından yapıldığını anlayacak, bilebilecek durumdayız. Bu bakımdan da olaya ilişkin muğlaklıkları bu biçimde giderebiliriz.

Olmayan bir demokrasi ve özgürlük vehmediliyor Avrupa'ya

İmralı'daki görüşmelere Önder Apo'nun bütün çözümleyici, kararlı çalışmasına rağmen AKP hükümetinin PKK'yi imha ve tasfiye etmek üzere kapsamlı bir saldırı planına sahip olduğu ve bu planını yürütmeye çalıştığını anlamamız lazım. Bu konuda ben arkadaşlara şunu da söylemek isterim: Yarın İmralı'da diyebilir biz tamam kabul ediyoruz, hatta belge bile imzalanabilir, ama ben PKK'liyim diyen, hele hele sırtına silah almış, dağa çıkmış, ben özgürlük savaşçısıyım diyen herkes bilmeli ki AKP öyle bir imza atış ardından bile fırsat bulduğu an bu güçleri imha etmekten geri durmayacaktır. Öyle barış olur, çözüm olur, bu herkes için olur soykırım rejiminde zihniyet ve politika değişimi gerçekleşir sanmamak lazım. Bazıları için bütün bunların hepsi imhanın hazırlanması olabilir, imhayı hazırlamaya götürebilir. Bu bakımdan özellikle mücadeleyi, Özgürlük mücadelesini yürüten güçler, özgürlük savaşçısıyım diyen güçler gerçekleri daha iyi görmek, kendilerini bu gerçeklere göre, gerekliliklerine göre hazır tutmak zorundalar. Öyle kendilerini bazı kararlara ve sözlere tümüyle yatırmamalılar. Duyarlılıklarını, hassasiyetlerini, tedbirlerini, mücadeleci konumlarını kaybetmemeliler. Bütün dünya deneyimleri, en son Filistin kurtuluş mücadelesinde yaşananlar, Kürdistan tarihinde bütün isyan, direniş deneyimlerinde yaşananlar bu gerçeği net bir biçimde gösteriyor, doğruluyor. Bizim için çok değerli, paha biçilmez, ders olma özelliği taşıyor. Bu konuda hiç kimse yanılmamalı, kendini kandırmamalı, yanılgıya düşmemeli. Ayırım yapmaya çalışıyorlar, yönetimdir, değildir, eskidir, yenidir. Şimdiye kadar sanılıyordu kadındır erkektir ayırım yapılıyor, ama bu katliam onu da ortadan kaldırdı. Bu tür ayırımların hiçbirisinin doğru ve geçerli bir yönünün olmayacağını bilmemiz lazım. O nedenle de içine girdiğimiz süreci büyük bir mücadele süreci, daha karmaşık, daha kapsamlı, daha derin, daha zengin bir mücadele süreci olarak görmek, bu mücadelenin gereklerine göre zihniyeti, politikayı, örgütlenmeyi, mevzilenmeyi, çalışma planın oluşturmak, özgürlükçü duruşu bu temelde ele almak, yürütmek kesinlikle lazım. Böyle yaparsak bütün oyunları bozarız. Böyle yapmaz da kendimizi bazı tatlı sözlere ve sınırlı girişimlere kaptırırsak işte o zaman kaybederiz. Her türlü oyun ve provokasyona açık hale geliriz. Bu tür oyunlar bizi yıldırır, yıpratır, darbeler. Mevcut olaydan bu temelde bir ders çıkartalım. Bunun için de olayın özgürlük mücadelesinin gelişimi, Özgürlük hareketinin güvenliği, korunması açısından da değerlendirmek gerekiyor.

Bu bakımdan diğer sonuçlar yanında zaten önemli bir sonuç da güvenliksiz bir duruş ve mücadele gerçeğinin yaşanıyor olması. Bunun arkasında da ciddi yanılgı, yanlışlık, eksiklikler var. Şimdi gidermemiz gereken esas konu bu. En son Paris katliamı bu konudaki zayıflıklarımızı açığa çıkartan çok önemli bir olay oldu. Fakat sadece bununla durumu izah edemeyiz. Dağda, gerillada olanlar ondan çok mu farklı? Hayır, ondan sonra Zap'ta, Zagros'ta yaşananlar Paris'ten çok mu farklı? Hayır. Bu bakımdan güvenlikli çalışma konusu tartışma olarak gündemimizde. Gerilla başta olmak üzere siyasi alan on bin tutuklu verdi. Hiçbir tedbiri yoktur. Hiçbir zaman PKK kendini böyle yakalatmamıştır. Kolay düşmana yem olmamıştır. Avrupa'da da şimdiye kadar çok sayıda yakalanma oldu. Ama çok az tedbir geliştirdik. Sadece bazı arkadaşları böyle bir sonuçtan kurtarabildik. Parmakla sayılacak kadar azdır onların sayısı da. Ama böyle bir saldırıyla ilk defa karşılaşıyoruz. Şimdiye kadar dernekler basıldı, evler basıldı, kırıldı, yakıldı, yıkıldı, kapatıldı, Kürt halkı ve Özgürlük hareketi küresel kapitalist saldırının birçok uygulamasına maruz kaldı. Fakat böyle bir katliamı bu biçimde ilk defa yaşıyoruz. Biz hareket olarak 30 yıldır savaş halindeyiz. 12 Eylül'ü tarih olarak alırsak 33 yıldır savaş halindeyiz. İlke olarak savaşı Kürdistan'da tutmaya, Kürdistan dışına taşırmamaya büyük bir özen gösterdik. Bu bir Önderlik ilkesidir. Bir özgürlük savaşı, ulusal kurtuluş savaşı veriyorsak bunun yeri ulusun ve ülkenin yaşadığı yer olur dedik. Belki de birçok halkın ulusal kurtuluş mücadelesinin göstermediği düzeyde bir itina, dikkat gösterdik bu konuda. Karşıtlarımızdan da böyle bir duyarlılık ve dikkat istedik. Onlar PKK'yi terör listesine almaktan, PKK üye ve sempatizanlarına dönük, Kürt halkına dönük saldırılar yapmaktan, baskı, tutuklama, kapatmalara başvurmaktan geri durmadılar. Fakat böyle bir katliam da olmadı. Biz sürdürdüğümüz ilkenin karşılığını bu biçimde aldık. Avrupa'daki baskı düzeyi bu katliamla birlikte şimdiye kadar var olanı aştı, nereye kadar gider bilemeyiz, bu konuda süreçleri doğru anlama, içinde bulunduğumuz ortamın özelliklerini doğru görme, onun gerekliliklerine göre hareket etmede çok eksikliğimiz, zayıflıklarımız oldu. Önder Apo bunları çok eleştirdi. Önderliğin duyarlılığı, tedbiri, yönlendirmesi olmasaydı Avrupa çalışmalarında çok daha fazla hata yapabilirdik. Önderliğin bütün öngörü ve duyarlılığına rağmen yine de birçok eksiklik gösterdik. Tedbirli olamadık, yeterince tutumu zamanında geliştiremedik. Değişen duruma göre duyarlı davranıp yeni tedbirler geliştiremedik. Bu olay da benzer bir durumu ifade ediyor. Değişim süreci, AKP hükümetinin savaşta yaptığı değişiklikleri, olası yöntemlerini ülke içinde olduğu kadar ülke dışında da bize yönelik yansımaların nasıl olacağını tam tespit edemedik. Aslında üç aydır güvenlikli çalışma konularını tartışıyoruz. Yeni tedbirler geliştirmek gerektiği üzerinde duruyoruz. Yönetimimizin bireysel düzeyde, bireyler düzeyinde hedeflendiğinden şüpheleniyoruz. Buna karşı tedbirler geliştiriyoruz. Belki bazen bu tür duyarlılıklar bazı yerlerde saldırı planlarını boşa çıkartmış da olabilir. Bu tür bilgiler de var elimizde. Bazı arkadaşlara dönük benzer planlamalar başarısız da kılındı. Hepsi bu kadar da değil. Bir savaş alanı bu. Herkes bilmeli. Fakat yurtdışında da bu kadar şey gelişir konusunda gerçekten de çok öngörülü olamadık ve özel bir tedbir alamadık, geliştirmedik. Genel bir duyarlılık sağlamayı ifade eden uyarılar ötesine geçemedik. Genelde de zaten arkadaşlarımızda yaygın olan Avrupa sistemini, demokrasisini, siyasetini anlamayan bir duruş var. Olmayan bir demokrasi ve özgürlük vehmediliyor Avrupa'ya. Bu konuda gerçekten de ciddi yanılgılar, yanlışlıklar var. Genelde Önderliğin bütün netleştirici yaklaşımlarına, uyarılarına rağmen bu konuda bir duyarsızlık var. Yani Avrupa sistemini anlamayan, demokrasisini yeterince çözemeyen, haddinden fazla özgürlük ve eşitlik vehmeden, onun için de rahat olan bir duruş var. Bu genelde halka da yansıyor. Halkın Avrupa sistemine, devletlerine yaklaşımını da ifade ediyor. Bol bol isteriz yaklaşımı eskiden çok vardı, buradan kaynaklanıyordu. Şimdi Kürt toplumu bunu biraz aştı. Gördüler ki istemekle bir şey kimse vermiyor, yapmak lazım. Apocu olmak lazım. Onun için dikkat edelim başta kadınlar olmak üzere herkes mücadele veriyor. "Niye böyle" diyorlar, "geçmişte böyle değildi," "istiyoruz demokrasi var, niye vermiyorsunuz" diyorlardı, "başkaları verir" diyorlardı. İşte Avrupa sistemine hep verici olarak yaklaşım var. Oysaki o bir verirse iki almak zorundadır. O sistem kapitalizme özgü. İki değil, on alır bir bile vermez. Fakat biz yanlış anlıyoruz. Bu konuda yanlış anlayışlar var, tedbirsizliklerimiz var. Mevcut olayın böyle bir boyutu da var. Kendi açımızdan bu tür dersler çıkartmamız lazım. Bütün olarak genel hareketin dünyanın dört bir yanındaki çalışmalar için özel olarak gerillanın komuta ve savaşçı gücü için mevcut mücadele koşullarının düşman yaklaşımlarının, topyekun özel savaş konseptinin özelliklerini, entegre stratejinin içeriklerini dikkate alarak ona karşı bir tedbir geliştirmek, daha tedbirli, düzenli, örgütlü hareket etmek zorundayız. Bu yönetim için de geçerli, yapı için de. Yönetim, yapı ayırımı yoktur. Tüm kadro ve savaşçı gücü böyle bir duyarlılığı kazanmak zorundadır. Çünkü biz örgütüz, bir aradayız. Ya hep birlikte güvenlikli oluruz, ya hep birlikte kaybederiz. Öyle birisi güvenlik sağlasın, ben istediğim gibi hareket edeyim diyemez kimse. Böyle bir anlayış içimizde var olursa kimse güvenlik sağlayamaz. Kime karşı güvenlik sağlayacağız? Örgüte karşı mı, düşmana karşı mı? kadronun, yönetimin, savaşçının güvenlik yeri örgüt sistemidir, örgütünün içidir. Örgüt düzenidir, örgüt disiplinidir.

Sara arkadaş Dersim direnişçiliğinin yiğit bir örneğiydi

Önder Apo katliamı, ikinci Dersim katliamı olarak tanımladı. Tabii Sara arkadaş şahsında yeniden canlanan, dirilen, ayağa kalkan Dersim gerçeği, özgür ve direnişçi insan ve toplum gerçeği Paris katliamıyla tıpkı 1937-38'dekine benzer bir biçimde katliamdan, soykırımdan geçirilmek istendi. Bu gayet açık ve anlaşılır bir durum. Gerçekten de Sara arkadaş kişiliği, gerçeği 1937-38 katliamını boşa çıkartarak Dersim'in yeniden özgürlükçü direnişini Apocu çizgide açığa çıkartan, yaratan bir gerçekliktir. Bu gelişmelerin Dersim halkı üzerinde belirli bir etkisi oldu. Yüzlerce kahraman şehit ortaya çıkardı bu direniş. Yüzlerce, binlerce militanı var, savaşçısı var. Fakat dikkat edelim tam zafer kazanmış değildir. Dersim hala karmaşıktır; Dersim'de hala 1937-38 katliamının psikolojik, ruhsal, düşünsel, yaşamsal etkisi çok güçlü. Fiziki katliam ve soykırım ardından geliştirilen beyaz katliamla, beyaz soykırımla düşman Dersim'i tümden bitirmek istedi. Hala bu konuda umut taşıyor, hala sonuç almaya çalışıyor. En son Kılıçdaroğlu oyunu bu temelde sahneye konuldu. Bütün devlet, hükümet destekledi. Kılıçdaroğlu kendi gücüyle, zekası ya da politikasıyla CHP'ye başkan olmadı. Sadece PKK tarafından, Önder Apo çizgisinde Dersim'in yeniden dirilişinin önü alınmak, engellenmek için CHP başkanlığı gibi bir yer böyle bir kişiye verildi. Nitekim 12 Haziran 2011 seçimlerinde bunun etkisini gördük. O sadece seçime yansıyan boyuttu. Tabii bir de toplumun duruşuna, yaşamına, ülkeye, halka, özgürlüğe, tarihe bağlı olma, sahip çıkma durumuna, kişiliğe, insana yansıyan boyutları var. Bütün bunlarda katliamın etkisi çok fazladır. Kendini kaybetme, yabancılaşma, kendi kimliğini, kişiliğini kaybetmenin en çok geliştirildiği, ortaya çıkarıldığı yer oluyor. Bu bakımdan Önder Apo yaratılan beyaz katliam sürecini kışla kültürünün egemen kılınma süreci olarak tanımlamıştı. Kışla kültürüne karşı kırk yıldır Önderlik gerçeğimizin yürüttüğü bir mücadele, direniş var. Böyle bir mücadelenin en önemli, seçkin, öncü kadrolarından birisiydi Sara arkadaş. Önderliği en erken gören, anlayan, onun doğruluğuna inanan, Dersim tarih gerçeğini oradan anlayan ve o temelde tarihsel gerçeklikle, toplumsal gerçeklikle Önderlik çizgisinde buluşmayı sağlayan bir ruhun, bilincin sahibi oldu. Ta baştan beri bir grup arkadaşla birlikte Ankara'daki Önderliksel doğuşun ideolojik gruplaşmanın etkilerinin ilk Kürdistan'a yansıtıldığı süreçte bu çizgiyi doğru bularak ona katılım gösterdi. Burada onunla birleşti. Belki Ankara'dan katılan konumunda değildi, ama Ankara'daki doğuşun Kürdistan'a ilk taşırılma sürecinin katılımlarından oldu. Bu tabii önemli bir durumdu. Bir ruhu, bir zihniyeti, bir duyguyu, kişiliği temsil ediyordu. Bozulmamış ülke ve halk gerçeğine tarihsel olarak bağlanmış, kapitalist modernitenin ayartıcı etkilerinden rahatsızlık duyarak onlara karşı olmuş bir duruşu, gerçekliği ifade ediyordu. Katılımının arkasında kesinlikle bu etkiler var. Son derece bilinçliydi. Sara arkadaş katılmadan önce başka örgütlerle ilişkiliydi. Yanılmıyorsam THKO'nun devamı olan Halkın Kurtuluşu idi. Evlenmişti. Ama evliliği de, örgütü de reddederek, bırakarak Önderlik çizgisine katıldı. Dışa karşı mücadele etmeden önce kendi içinde Önder Apo'nun geliştirdiği düşünce ve duygular temelinde yoğun bir mücadele yaşayarak bu çizgi gerçekliğini, tarihsel toplum gerçekliği temelinde doğru anlayarak katılım gösterdi. Yani katılımı bir anlık heyecan ya da çaresizliğin sonucu olmadı. Bilinçsiz kesinlikle olmadı. Büyük bir mücadeleyle ve tercihle bu katılım gerçekleşti. Mücadele ve tercih de bu Apocu düşüncelerin tarihsel ve toplumsal olarak doğru, ulusal olarak doğru, kadın çizgisi ve özgürlüğü olarak doğru olduğuna inanarak, öyle bir bilinç edinerek katıldı. Sadece devlet sisteminin dıştan, üstten, kaba egemenliği değil, onun ideolojik, psikolojik egemenliği etkisine karşı da, sosyal şovenizm biçimindeki sol uzantılarının etkisine karşı da böyle bir bilinçlilik temelinde doğruları görüp mücadele ederek onlardan kopuş sağladı. Dersim katliamını, Dersim toplumunu Tuncelileştirme çabasına karşı, Tuncelili olmanın bütün özelliklerini yıkarak Dersim gerçeğini kendi kişiliğinin adım adım yeniden canlandırdı, yarattı. Ruh olarak, bilinç olarak, davranış olarak, yaşam olarak. Dersim'den o dönemde katılımlar epeyce oldu. Dersim'de okuyan Kürdistanlı –Urfa, Diyarbakır gibi diğer yörelerinden gitmiş olan– birçok arkadaş da katıldı. Dersim'in bir özelliği cumhuriyet sistemi içinde katliama dayalı sözde bir aydınlanmayı, dolayısıyla bilinçlenmeyi yaşıyor olmasıydı. Bunun alevi kültürünün bazı özellikleriyle de bir-

leşmesi sonucu sözde muhalif, özgürlükçü, özde ise sistemin sol ucu olan bir anlayış vardı. Aslında katliam, Kürdistan üzerindeki soykırımcı egemenlik böyle bir etki kurmuştu. Bütün bunların hepsinin kırılmasını, yıkılmasını ifade etti o katılım. 1970-80 arasında Kürdistan'da sert bir ideolojik mücadele yaşandığını ve bu ideolojik mücadelede PKK'nin kazandığını belirtiyor son savunmada Önder Apo, mücadelenin en çok yaşandığı yerdi Dersim; bunu tereddütsüz söyleyebiliriz. Böyle bir mücadeleye en çok katılan, yürüten kadrolardan oldu Sara arkadaş. Zor bir katılımdı, onu demek istiyorum. Herkes katılamadı. Devlet sistemi sadece hakim partiler değil, muhalif sol partiler ile de toplum, gençlik, kadınlar üzerinde tam bir egemenlik kurmuştu. Onları herkes görüp kıramadı. Yabancılaşma, eritilme durumunu çok insan aşamadı. Hala bu konuda yanılgılar yaşayan anlayışlar, tutumlar çok fazla var. Ama bundan 35-40 yıl önce bu gerçekliği gördü ve yabancılaşmanın her türüne karşı çıkma, reddetme gücünü göstererek kendini yeniden yaratma, PKK'ye katılma iradesini geliştirdi. Bu çok önemliydi. Ve zorlu bir mücadeleyle, tartışmayla, kavgayla oldu. En çok tartışan Dersim'di o dönemde. En çok kavga eden, çatışan alan Dersim'di. Şehitler verdik bir sürü, Aydın Gül yoldaştan başlamak üzere. Aydın arkadaş daha 1977'de Haki arkadaştan önce şehit düşen arkadaşımızdı. Ortaokul öğrencisiydi, çok gençti. Sara arkadaş da o zaman katılanlardı. İlk gruplaşma oluşuyordu. Böyle zor, çetin bir mücadeleyle oldu. Bir, kendine verilen ruh hali, ideolojik düşüncelere karşı mücadele; iki, dıştan kuşatan, kendisini tutan anlayışlara, tutumlara karşı ideolojik, siyasi mücadele göstererek katılım sağladı. Yine de o dönemlerde diğer alanlardan daha çok kadın katılımın olduğu yerdi Dersim. Sola açıklık ve sol içinde de etkili bir ideolojik mücadele yürütme özellikle gençlik içinde önemli bir etkide bulundu. Bu çerçevede bir grup, daha çok da okuyan bayan arkadaş oradan katılım gösterdi. Kürdistan'ın diğer alanlarından daha çok, daha ağırlıklı katılım oradaydı. Onlardan birisi oldu Sara arkadaş. Bir kısmı şehit düştüler, Azime arkadaş onlar, 1970-80'lerde. Sara arkadaş gibi bir bölüm hapse girdi.

"Sara arkadaş Dersim toplumunun, kadınının özelliklerini, kişiliğini yansıtıyordu. Gerçekten de anladığını kuvvetle savunan, toplumsal katliamdan geçirilişin yarattığı zayıflıkları da düşüncede de pratikte de yaşayan, hep onlara karşı mücadele eden bir konumda oldu. Parti tarihimizin, mücadele tarihimizin önemli, temel ve öncü bir parçasıdır. Kadın özgürlük hareketinin gelişiminde duruşu, direnişi çok büyük etkide bulundu"

Sara arkadaş büyük bir isyandı

Hem Dersim tarihinin, Dersimliliğin, Dersim toplumunun yeniden diriltilmesi açısından, hem de kadın özgürlüğünün geliştirilmesi anlamında öncü bir katılım gruplaşma 1970-80 arasında daha çok da Dersim'de ortaya çıktı. Tabii Sara arkadaş en uzun süre bu mücadeleyi yürüten arkadaşlarımızdan oldu. Sadece Dersim açısından değil, genel açısından da şehit düşmeler ve kopmalar yanında Önderlik çizgisine, parti gerçeğine her koşulda, her alanda sonuna kadar bağlı kalarak büyük bir özgürlük direnişçiliğini yürütme tutumunu, gücünü gösterdi. Bu anlamda hem Dersim'i yeniden dirilten, hem bütün Kürdistan'da Kürt halkının, Kürt özgürlüğünün gelişimiyle Dersim direnişçiliğini birleştiren lehçe, mezhep ayırımlarına rağmen ulusal demokratik toplum olma temelinde bir Kürt tarihsel toplum gerçeğini birleştirmeyi esas alan bir katılımı ifade etti, bunun öncülerinden oldu. Ulusal özgürlük ve demokrasi mücadelesine kadın özgürlüğünü katmanın öncü militanlarından oldu. PKK'nin kuruluş kongresindeki ilk kadın üyeden birisiydi. Kongreden kısa bir süre sonra tutuklandı Elazığ'da. Hem Elazığ hem Diyarbakır zindan direnişinde öncü düzeyde yer aldı. Elazığ zindan direnişçiliğinin temsilcisiydi. Şahin Dönmez oyununu, provokasyonunu bozan kişilik oldu. Orası çok bilinmiyor. Herkes Amed'teki zindan direnişini öne çıkartıyor, ama öyle değil, öncesi var onun. Sara arkadaşın duruşu, bazılarıyla tartışmış, bilgilenmişti, o bilgileri değerlendirmesi ve direnişçiliği olmasaydı daha ilk büyük tutuklama olan Elazığ'dan itibaren PKK'ye karşı teslimiyetçi bir oyun geliştirilmek isteniliyordu. Bunu Elazığ'da bozdu. Şahin Dönmez'in ihanetini, teslim oluşunu Sara arkadaş açığa çıkardı ve tecrit etti. Ardından Diyarbakır zindan direnişçiliği geldi. Orada da PKK'nin öncü kadrolarının, ***Mazlum, Kemal, Hayriler***in öncülüğünde gelişen direnişinde öncü militanlarından oldu. Kadın temsilciliğini yürüttü. Karasu arkadaş da "Sara arkadaş olmazsa kadın koğuşumuz çökebilirdi" diyor. Bu kesin. Tabii mücadele sadece kaba mücadele değil, savaş değil, kavga değil; ideolojik, felsefik, psikolojik bütün boyutları var. Bu da kendini çok eğitmeyi, felsefik ideolojik olarak donanımlı olmayı, siyaset bilimine tam hakim olmayı gerektiriyor. Zamanında tam kendini eğitememe ilerleyen süreçlerde insanları zora sokabiliyor. Cezaevindeki o büyük direnişçilik 12 Eylül faşizmini yenilgiye uğratan, onun şahsında sömürgeci faşist rejimi Kürt toplumuna dayatılan soykırım rejimini yenilgiye uğratan zindan direnişçiliği, daha sonra dışarıda gerillanın da geliştiği ortamda düşmanın oyunlarını yeterince görebilen, kendini ona göre donatan, zamanında bu çerçevede kendini eğiten bir yaklaşımda olamadı. Düşman bir sürü oyun geliştirdi. Arkadaşlar Önderliğin Sara arkadaşla yürüttüğü tartışmaları belirtiyorlardı, o tartışmalar onun sonucunda ortaya çıktı. Zamanında yeterince kendini eğitemeyen durum çeşitli oyunlara, saldırılara karşı yeterince kendini zırhlı tutamamayı, açık kapıda bırakmayı getirdi. Bunun sonucunda birçok tartışma, zorlanmalar, zayıflıklar yaşandı. Sara arkadaşı da, hareketi de, Önder Apo'yu da zorladı. Birçok çevre böyle bir mücadele içerisinde yürümenin mümkün olmayacağını, yıkımın, parçalanmanın olabileceğini sanıyordu, ama pratik hiç de öyle olmadı. Zamanında kendini eğitmeme sonucunda içine düşülen zayıflıkları Sara arkadaş görüp onlara karşı mücadele etme, onları aşma gücünü gösterdi. Bir kere daha kendisini yeniden yaratmayı, Önderlik çizgisinde eğitmeyi, yeniden diriltmeyi bildi. Burada sağlam bir özün varlığı ortaya çıkıyor. Öyle olmasaydı kesinlikle böyle bir sonuç olmazdı. Gerçekten de PKK'ye, Önderlik çizgisine bilinçli, doğru, ülke, halk, kadın özgürlüğüne tam bir bağlılık ve inanmışlık temelindeki katılım, ona memur biçiminde katılma değil, ondan bazı faydalar sağlamak için değil, onları yaratmak ve yaşamak üzere, yaşatmak üzere gerçekleşen katılım bütün zorluklara, engellere, oyunlara rağmen doğruyu bulmada ve mücadelede ısrarla yürümede geliştirici, ön açıcı oldu. Bütün o zorunlu ortamları böyle bir anlayışla, katılımla, kişilikle aşarak, yenerek baştan itibaren yürüttüğü mücadeleyi her ortamda, her koşulda yürütme gücünü verdi. Yıllarca 1990'lı yılların uzun bir sürecinde Botan'da, diğer yerlerde gerillacılık yaptı. Komplodan sonra dünyanın değişik alanlarında örgüt temsilciliklerinde bulundu. İdeolojik siyasi çalışmalar yanında askeri, diplomatik, örgütsel her çalışmayı da yürüttü. Sara arkadaş gerçekten de büyük bir cesaretti. Büyük bir isyandı aslında. İrade, kendi gerçeğinde bir inat, büyük bir arayışçılık, bir coşku, heyecandı. Onu hemen hemen bütün arkadaşlar tanıdılar. Biz geçen yıl Medya Savunma Alanları'nın hemen hemen bütün yerlerini denetleme, gezip arkadaşlarla tanışmasını planladık, örgütledik. Kongra Gel Başkanlık Divan Üyesiydi. Hem moral verme hem yeni arkadaşlarla tanışma anlamında önemli bir çalışma olarak gördük. Uzun süredir büyük bir duyguyla, istekle talepte bulunuyordu. Onu karşılamak istedik. Aynı heyecanla, iddiayla bütün zorluklara, düşman saldırılarına rağmen, bütün tepeleri, alanları gezdi. Üç kişilik bir birimi bile görmezlik etmedi. Büyük bir direnç gücü, dayanma gücüydü o yaşına rağmen. Gerçekten de fiziki olarak çok güçlü, dayanıklıydı. O dayanıklılık inançtan, bilinçten, iradeden, heyecandan geliyordu. Yoksa yıpranma ise 1970'lerin ortalarından bu yana PKK içerisinde 12 Eylül Amed Zindanı'nda, yani başka insanların yerinden kalkamayacağı derecede bir yıpranmayı fiilen yaşadı. Fakat bütün bunları bu büyük azim, irade, mücadeleci ruhla yıkmayı, boşa çıkartmayı bildi. Yani o yıpranmışlıkları aşarak, o direnci, dayanmayı ortaya çıkardı. Bence maneviyatla maddi duruş arasında gerçekten de bağ var. Bunu en çok Sara arkadaş kişiliğinde görebiliriz, değerlendirebiliriz. O büyük devrimci ruh, özgürlükçü ruh, coşku, heyecan, mücadelecilik olmasaydı bu kadar zor ortamlara dayanamazdı. Çünkü Sara arkadaş örgütün büyüdüğü zamanlarda katılmadı; örgütün var olduğu ortama katılmadı; örgütün olmadığı ortamda katılarak hep yalnız başına örgüt yaratma, imkan oluşturma çabası içinde oldu. Onlarla birlikte var oldu. O bakımdan da bu kadar dirençli kalmak sadece o büyük özgürlük amacıyla, ruhuyla, duygusuyla, heyecanıyla izah edilebilir. Başka türlü izah etmek kesinlikle mümkün değil.

Dersim toplumunun, kadınının özelliklerini, kişiliğini yansıtıyordu. Çok saftı bazı bakımlardan. Gerçekten de anladığını kuvvetle savunan, toplumsal katliamdan geçirilişin yarattığı zayıflıkları da hem düşüncede hem pratikte yaşayan, hep onlara karşı mücadele eden bir konumda oldu. Parti tarihimizin, mücadele tarihimizin önemli, temel ve öncü bir parçasıdır. Kadın özgürlük hareketinin gelişiminde duruşu, direnişi çok büyük etkide bulundu. Bütün karşı saldırılara rağmen Dersim'de hala özgürlükçü, direnişçi ruhun, duygunun, davranışın var olmasında, yaşamasında büyük bir etkileyici güç oldu. Sadece Dersimi değil, bütün Kürt toplumunu yediden yetmişe etkilemesi, mücadeleye katılması, PKK'ye, Önderlik gerçeğini benimsemesinde önemli etkileyici bir güç oldu. Özellikle zindan direnişçiliği bu konuda bütün toplumu etkiledi. Özgür kadın kişiliğinin toplumdaki eğiticiliği, özgürleştiriciliğini en somut olarak bu gelişmeler içerisinde gördük, yaşadık. Bunlar hep bizim tarihimizin önemli kesitleri ve gerçekleri oluyor. Bunları hep bilmemiz, anlamamız gerekli.

Zor ortamların çalışanı oldu Rojbin arkadaş

Diğer arkadaşlar da Sara arkadaşa göre yeniydiler, gençtiler. Fakat bazı bakımlardan benzer özellikleri de çoktu. Üç yoldaşımızı da arkadaşların bir kısmı tanıyor olabilir. Özellikle iki arkadaşı, Ronahi arkadaşı da tanıyabilirler. Ben her üçünü de tanıyorum. En az Rojbin arkadaşı tanıdık, ama düşünce gücü, duruşu, çözümleyiciliği, heyecanı, sevinciyle ilk tanıdığında insanı etkileme, ona olumlu etkilerde bulunma gücüne sahip bir kişilikti. Son derece pozitif, yapıcı, düşüncede olduğu kadar pratikte de çözümleyici, gerçekleştirici, dolayısıyla bütünlük arz eden bir kişiliği vardı. Arkadaşlar daha çok tanıyorlar. Kısa süre ancak tanıyabildik. Ancak Avrupa çalışmalarında gördüğümüz, çıkardığımız, yurtdışı çalışmalarına, kadın ve diplomasi çalışmalarımıza en çok güç katan yoldaşlardan biriydi. Bunu insan rahatlıkla ifade edebilir. Yurtsever bir aileden geliyor. Bütün gücünü ve yeteneklerini o Avrupa'nın zor ortamlarında Özgürlük mücadelesine katan bir kişilik. Avrupa ortamında büyük ölçüde büyümesine rağmen, o kültürün baskısını, etkisini yaşamış olmasına rağmen onları eleştirerek atmayı ahlaki politik toplum kişiliğinin, özgürlükçü demokratik insan kişiliğini, kadın kişiliğini en güçlü bir biçimde şahsında temsil eden bir arkadaştı. Büyük emekleri ve katkıları oldu. Belki gençti, ama hareketi sürükleyen, Avrupa gibi maddi ortamdan daha çok bu kadar manevi saldırının fazla olduğu alanlarda hareketi sürükleyen, Önderlik gerçeğini, özgür kadın kişiliğini en iyi anlayıp özümseyen, şahsında temsil eden, bunu örgütsel sürükleyiciliğe dönüştüren bir arkadaştı. Büyük hizmetleri oldu. Gerçekten zor ortamın çok dayanıklı, yeri zor doldurulur bir militanıydı. Avrupa'daki yaşamı, devrimciliği kolay sanmamak lazım. Hem Avrupa'da büyümek hem oradan katılıp bu kadar partileşme, parti kişiliği gösterme kolay bir iş değil. Bazı arkadaşlar sanki biraz maddi imkanlar var, onun için orada çalışma kolaydır sanıyorlar, tersi doğrudur. Kapitalist modernite sisteminin en örgütlü, en güçlü olduğu, en çok saldırı yürüttüğü alanda aslında sağlam bir ideolojik duruş gösterme, ideolojik, örgütsel, siyasi çalışma yapmak zordur. Dolayısıyla zor ortamın çalışanı oldu Rojbin arkadaş. Bunu bilelim. Yeterince bir eğitim görmeden bile, kendi kendini eğiterek, en zor ortamın militanı olunabileceğini ortaya koydu. Büyük bir örnektir. Ona bakarak hiç kimse de diyemez ki başkaları beni eğitmiş, büyüdüğüm ortamın etkileri kötüydü, aile böyleydi, okul böyleydi, çevre böyleydi, imkanlar yoktu, bana eğitim verilmedi, o nedenle bu işleri yapamıyorum! Eğer bunların gerçeklik payı olsaydı Rojbin arkadaş devrimci olamazdı. Nasıl ki yalnız başına da kalsa büyük bir direnme, kavga et-

Hozan Ali(Sidar Rêbaz)

Aziz Xedengi(Lezgin Brusk)

Fatma Aykaç(Sorxwin Koçer)

Semar Tunç(Jiyan Amara)

Selim Özalp(Cesur Cudi)

Agit Şengil(Ahmet Cudi)

Aram Xelili(Bahoz Bahar)

Faruk Barut(Firat Dîcle)

M. Zuhat Kızmaz(Mervan)

Reşat Ayaz(Berxwedan Özalp)

menin mümkün olduğunu kanıtlıyorsa Sara arkadaş kişiliği, Rojbin kişiliği de en olumsuz ortamlarda bile doğruyu bulmanın ve yaşamanın mümkün olduğunu gösteriyor, ispatlıyor.

Coşkusu herkese örnekti

Ronahi arkadaş, Amedli, gençlik çalışmaları içinde yer alan bir arkadaşımızdı. O da Avrupa'da biraz okumuş, büyümüş. O kültür ortamında kısmen yetişmişti. Yurtsever bir çevrenin çocuğu. Bunların sonucunda öyle bir ortamda da olunsa PKK'ye katılıp etkili bir militan haline gelinebileceğini kanıtlayan, gösteren arkadaşlardan biri. Gerillaya geldi. İki yıl civarı HPG ve YJA Star militanlığı da yaptı. Aynı coşkuyla gerilla ortamına katılımı da vardı. Gençlik çalışmaları içerisinde yer alıyordu. Çalışan, üreten, Avrupa'da yetişen Kürt gençliğini eğitip mücadelenin içine çeken bir çabanın içindeydi. Avrupa'daki en zor çalışmalardan biri de gençlik çalışmasıdır. Avrupa sistemi toplumu etkilediğinden daha çok gençliği etkiliyor, eğitiyor, okullarına alıyor. Sadece işyeri ve çevre ortamında eğitmiyor, okulunda da eğitiyor. Yani okulların kapitalist modernite sisteminin en temel kurumu olduğunu kabul etmemiz, bilmemiz lazım. Onun için modernite sistemi içerisinde okul okumanın üzerimizde ne tür etkilerde bulunduğunu iyi belirlemeliyiz. Toplumdan, tarihsel toplum gerçeğinden, politik ve ahlaki toplum gerçeğinden kopma, uzaklaşmada kapitalist modernitenin iyi bir elemanı, militanı haline gelmede rol oynayan bir kurum okullar. O okullarda verilen eğitimi sadece bazı bilgilerin kafaya geçmesi olarak görmemek lazım. O eğitim aslında kişilik şekillendirmesidir. Kişiliğin ortaya çıkartılmasını ifade ediyor. Dolayısıyla Avrupa'daki gençliği de buna göre şekillendiriyorlar. Bir Hüseyin Çelebi arkadaş vardı Avrupa'da olduğumuzda bizimle beraber tutuklanan. Gençlik ve diplomasi alanında çalışan arkadaşımızdı. Alman devletinin ne kadar peşinden koştuğunu, Hüseyin arkadaşı Almanya'da tutabilmek, PKK'den uzaklaştırabilmek için ne kadar çaba harcadığını, ona ne kadar imkan sunduğunu çok iyi biliyoruz. Bizzat imkan sunmak yani. Öyle kaldırıp atmıyorlar insanı, kendilerine hizmet ettirmek için çok çaba harcıyorlar. Buna güçleri de imkanları da var. Her türlü imkanlarını da seferber ediyorlar ve şu bu toplumdan da demiyorlar. Hele hele zeki insanları gördüler mi, onları kendi hizmetine koşmak için her türlü çabayı harcıyorlar. İşte Kürt gençliği üzerinde de böyle bir sistem yürütülüyor, politika uygulanıyor Avrupa'da. Böyle bir gençliği etkilemek, kazanmak, onlara laf dinletmek, halka, ülkeye bağlamak, örgüte katmak, yurtseverleştirmek kolay bir çalışma değil, olabilecek en zor çalışmalardan biri. Bize dağda savaşmak zor gibi görünüyor, ama aslında öyle değil. Bu tür çalışmalar savaştan bin kat daha zor. Mevcut şehit düşen yoldaşlarımıza ilişkin bunları ifade edebiliriz.

2013 yılına sarsıcı olaylarla girdik

Tabii insan şuna üzülüyor. Sara arkadaş o kadar dağda kaldı. Biz 2011 ve 2012'de çok arkadaş şehit verdik. Yönetim düzeyinde de, kadın arkadaşımız da var, erkek arkadaşımız da. Of demedik hiçbirisi için. Hepsini anlamaya, anılarını doğru sahiplenmeye, yaşamlarından ders çıkartmaya çalıştık, ama büyük bir mücadele gereğiydi. Mücadele ortamında kavga ederek şehit düştüler. O bize of dedirtmedi. Onun bütün acılarını sineye çekebildik. Sara arkadaş da bu kadar süre dağda kaldı, Ronahi arkadaş da şehit düşebilirlerdi. Şehit düşmüş olan arkadaşlarımız gibi. Nitekim yılbaşında Numan arkadaşın şehadeti oldu. On arkadaş Amed'te şehit düştüler, alçakça katledildiler. Önderlikle bir taraftan görüşme yapılırken, diğer yandan katliama başvurdu AKP hükümeti. Tıpkı Paris katliamı gibidir o da. Zap'ta, Avaşin'de de Ocak ayında şehitler verdik. Dağda her gün şehit veriyoruz, hepimiz bu yaşamın içindeyiz. Bizi üzen; böyle bir ortamın dışında böyle bir olayın yaşanmış olmasıdır. Aslında onda da herhalde Avrupa sistemine, dış alanlara yanlış yaklaşımımızın payı var. Toplumda ortaya çıkan üzülme, duygusallığın, bizde oluşan duygusallığın altında o yatıyor. Kendi açımdan en başta söylüyorum. Böyle bir üzüntüyü makul görülebilir olarak ifade ediyorum, ama yanlıştır. Şimdi bunu açık söylemek isterim. Halbuki her yer mücadele alanı, her yer savaş alanı, her yerde kendi savunmasını, öz savunmasını yaparak güvenliğini sağlayarak çalışmak, 18 Mayıs 1977'den beri PKK için geçerli bir kuraldır. O zaman Önder Apo bu sonucu çıkardı ve bütün kadroya, örgüte bu emri verdi, yaşam ortamımız, mücadele ortamımız böyledir, herkes bu gerçeğe göre mücadele edecek dedi. Biz anlamada zayıf kaldık, sınırlı kalıyoruz, kendimize göre bir anlayış ediniyoruz. Bu tabii doğru değil, yanlış yanılgılı anlayışlar nedeniyle olaylardan yeterince ders çıkartmayı bilemiyoruz. Bu da doğru değil. Dolayısıyla dağda savaş içerisinde olunduğu kadar, sivil mücadele içerisinde, yurtdışında, dünyanın her bir yerinde de bu mücadele eğer bir savaş halinde sürüyorsa, kavga ortamıyla gidiyorsa, şehadet onun her an gerçekleşebilir unsuruysa o zaman her yerde bu olabilir. Bunu kabul etmek lazım, bilmek lazım. Daha da önemlisi, her yerdeki, her alandaki, her işteki çalışmaları buna göre bir güvenlik sistemi içerisinde, örgütsel düzen, disiplin içerisinde yürütmeyi bilmek lazım. İşte bunu bilmezsek bu tür gafil yakalanmalarımız, hazırlıksız düşmana yakalanmalarımız gerçekleşebilir. Aslında önlenebilirdi, tedbir geliştirilebilirdi, şüphe geliştirilebilirdi. Bu kadar takip var idiyse o takip bilinebilirdi. Ancak yeterince değerlendiremediğimiz ortamda bu tür şeyleri göremeyebiliriz. İşte Avrupa ortamına yanılgılı yaklaşımımız bunlara yol açıyor. Sonuçta orayı doğru anlama, çözmemize de yol açıyor. Öyle olmamalı. Gerçekten de mücadele her yerdedir, savaş her ortamdadır, şehadet her yerde böyle bir mücadelenin gereği olarak gündeme gelebilir. Hepimiz bunu bilmeliyiz ve buna göre her yerde çalışmaya, mücadeleye katılmalıyız. Hem şehadetlere hazır olmalıyız, hem de onları önlemek, kadronun ve hareketin güvenliğini sağlamak için yeterli duyarlılık, disiplin, örgütlülük için hareket etmeyi bilmeliyiz. Önderlik çizgisini doğru anlamak bunu gerektirir. Mücadeleye doğru katılmak, doğru yürütmek bunu ister. Başka türlü yaklaşımlarla kendimizi zayıflatmamalıyız. Arapların bir sözü vardı, *"ağlamayın, yas tutmayın ki acınız azalmasın; acınız azalmasın ki öfkeniz dinmesin, mücadeleden düşmeyesiniz. Her zaman büyük bir mücadele gücünü, iradesini taşıyabilesiniz, gösterebilesiniz."* Bu önemli bir durum. O bakımdan bir ilk oldu. Onun şaşkınlığı bir dönem üzerimizde oldu. Fakat Paris'te de saldırıya uğradık, şehit verdik, bu çok anormal bir durum değil. Rusya'da da verebiliriz, Afrika'da da Önder Apo'ya dönük saldırı oldu, doğru anlamış olsaydık aslında komplodan, Önder Apo'ya yönelen saldırıdan gerekli olan dersleri çıkartabilir, tedbirler geliştirebilirdik. Bizim için ders çıkaracak deneyim çok fazla var. Böyle bir hareketin mensuplarıyız. O halde bütün deneyimin derslerini, tecrübenin derslerini çıkartabilmeliyiz, özümseyebilmeliyiz. Kendi anlayışımızla, duygularımızla sınırlı kalmamalıyız. Hareketin, Önderliğin, mücadelenin pratik derslerini çıkartarak kendimizi o temelde eğitmeli, ona göre katılım gösteren, pratik çalışma yürüten duruma kendimizi getirmeliyiz. Doğru olan bu. Mevcut olaydan çıkartılması gereken doğru ders de bu.

2013 yılına gerçekten de biraz sarsıcı olaylarla girdik, giriyoruz. Aslında yılbaşında bunları söylemiştik. Öyle sıradan bir yıl olmayacağını söylemiştik. Belki o bir teorik analizin gereği olarak söyleniyordu, ama yaşanan olaylar gösteriyor ki, onların hepsi pratikte gerçekleşmeye açık olaylar. Pratikte ders çıkartıcısı olabilmeliyiz. Mevcut durum 2013 yılının ne kadar karmaşık ve ne kadar zorlu bir mücadele yılı olduğunu ortaya koydu. Aslında savaşın durumu böyle, Paris katliamı öyle oldu. Önderlikle görüşmeler diğer boyutu olarak ortaya çıkıyor. Bu konuda öyle somutlaşmış bir durum yok. Aslında bir girişim, kararlılık olabilecekse böyle yeni bir süreç başlatma arayışı var. Bu gerçekleşecek mi gerçekleşmeyecek mi önümüzdeki yakın süreçte göreceğiz. Önder Apo bu durumu çok uzatmayacağı, bununla aslında 2012 mücadelesinin sonuçlarını değerlendirmeye, siyasete dönüştürmeye çalıştığı bir de var olan ortamı netleştirmek istediği açık. Biz her türlü gelişmeye karşı hazır olmalıyız. Her türlü mücadeleyi yürütmek için kendimizi örgütlü ve hazırlıklı kılmalıyız. Özellikle de gerilla 2013'te daha sonuç alıcı, daha başarılı olan bir savaşı her yerde etkili bir biçimde yürütmeye hazır olmalı. 2011 ve 2012'nin zengin derslerini çıkartarak kendisini böyle bir hazırlık konumuna mutlaka getirmeli. Bütün bu olaylardan çıkarmamız gereken doğru ders bu.

Son nefesimize kadar mücadeleye devam

Sonuç olarak örgütümüzün çeşitli kollarının açıklamaları oldu. Devrimciler ölmez, devrimlerde yaşar dediler. O bakımdan ölümün yenildiği yer PKK hareketi, Kürdistan Özgürlük Hareketi, Apocu harekettir. Önder Apo dedi, "şehitlerimiz PKK olarak canlı bir biçimde yaşıyorlar, Özgürlük Mücadelesi olarak. Şehitlerimiz bizim komutanımız, yol göstericimiz" dedi. Biz onların komutasında yürüyen, onların emirlerini yerine getiren militanlarız. Bütün şehitlerimiz için, ***Haki, Mazlum, Hayri, Kemal, Karasungur, Agitler*** için olduğu gibi ***Berivan, Beritan, Zilan, Semalar*** için de aynı değerlendirmeleri yaptı. Paris'te şehit düşen yoldaşlar bu büyük özgürlük yürüyüşünün önemli bir parçasını şehitler zincirinin önemli bir halkasını ifade ediyorlar. Onlar daha şimdiden bizi aydınlattıkları gibi, Türkiye ortamı, uluslararası ortamı aydınlattılar. Gerçekten de büyük bir duyarlılık Kürt sorunu üzerinde ortaya çıkardılar. Birçok kesim bizzat cenaze törenlerine gelip saygı duruşunda bulundu. Birçok hareket, örgüt saygıyla anma mesajları yayınladı. Kimisi Roza Lüksemburg'a benzetti, kimisi Jean Dark'a! Bu kahraman şehitlerimiz şahsında sadece Kürt tarihi, PKK direnişçiliği yeniden canlanmadı, dünyanın dört bir yanında halkların, ezilenlerin, kadın gerçeğinin, direnme gerçeği bir kere daha dile geldi, canlandı. Bir kere daha hatırlandı, anıldı. Bu kadar etkide bulunmak tabii çok çok önemli. Basit bir şey değil. Herkese nasip olacak bir şey de değil. Bu yoldaşlarımızın yürüttüğü mücadelenin ne kadar büyütücü olduğunu gösteriyor. Bu durumu Önder Apo öncülüğündeki Kürdistan özgürlük mücadelesinin ne kadar büyük bir etkiye sahip olduğunu ortaya koyuyor. Böyle bir mücadele içinde olmak, böyle bir hareketin neferleri olmaktan daha mutlu, onurlu, güzel bir şey olamaz. Böyle bir mücadele içerisinde Ernesto'nun tutumunu hatırlamalıyız. *"Eğer zafer şarkıları milyonların dilinde söylenecekse, silahlarımız elden ele dolaşacaksa, cenazelerimizde zafer marşları söylenecekse ölüm hoş geldi safa geldi"* diyor. Paris'ten Amed'e, Dersim'e, Elbistan'a, Mersin'e kadar olanları dikkate alır, göz önüne getirirsek gerçekten de Sara, Rojbin ve Ronahi yoldaşlar için, insan böyle ölüm hoş geldi safa geldi diyebiliyor. Bütün ezilenler, sol demokratik güçler, insanlık bu düzeyde sahip çıkıyor, onun ruhunu, duygusunu bu temelde onlarla birleştirdi. Bütün Kürt halkı sadece adını saydığımız yerlerde değil, Batı Kürdistan'da, Güney Kürdistan'da, Doğu Kürdistan'da, yurtdışında dünyada bulunduğu her yerde kalbi bu şehitlerimizle attı, onlar etrafında birleşti. Onların şahsında bir kere daha özgürlük yemini etti, zafer andı içti. Kendini yeniledi, yeniden kararlaştırdı. Bütün kadınlar, dünyanın dört bir yanında bu direnişi, direnişçiliği, mücadeleyi saygıyla andılar, kadın örgütlerine, hareketlerine büyük bir canlanma sağlattı. Önümüzdeki süreçte bunun etkilerinin çok daha fazla olacağını rahatlıkla göreceğiz. Kürdistan özgür kadın hareketinin bundan sonraki gelişimi üzerinde ise bu şehadetler hamle yaptıracak, ivme kazandıracak, etkide bulunacak, çekim gücü olacaktır. Hem militanlık düzeyini daha fazla geliştirecek, derinleştirecekler hem de kitlesel katılımı, Özgürlük hareketinin, kadın devrimini çok daha güçlü, cesur, emin adımlarla yürüyen, her türlü geriliğe ve gericiliğe, soykırıma, erkek egemen sisteme karşı toplumsal demokrasiyi kadın özgürlüğü çizgisinde geliştiren bir rolün sahibi olacaklar. Biz buna yürekten inanıyoruz. Yoldaşlarımızın anılarını bu temelde sahipleneceğimizi, özlemlerini, amaçlarını bu ruhla başarmak üzere üzerimize düşen görevleri her alanda başarıyla yerine getirmek üzere çalışacağımızı bir kere daha ifade ediyoruz. Onlar rollerini böyle oynadılar, bazı arkadaşlar belirtiyorlardı, bizim yükümüzü, görevimizi daha çok ağırlaştırdılar, ama onlardan aldığımız güçle, cesaretle, bilinçle, onların aydınlatıcılığıyla daha çok çalışacağız. Onların yerine de çalışacağız. Görev ve sorumluluklarımızı daha iyi anlayacak, pratikte başarmayı daha fazla yapacağız ve mutlaka kadın özgürlük devrimini Kürdistan'da ve dünyanın değişik alanlarında zaferden zafere koşar hale getireceğiz. Kürdistan özgürlük devrimini mutlaka başarıya götüreceğiz. Önder Apo'ya özgürlük ve Kürdistan'a statü hamlemizi 2013 yılında mutlaka gerçekleştireceğiz. Yoldaşlarımızın anılarına bu temelde sahip çıkıyoruz. Diyoruz, onlar yaşayan, yaşatan temel değerlerimiz. En büyük özgürlük gerçeklerimiz. Onlar bu büyük mücadelede her zaman, her koşulda temel güç kaynaklarımızdır. Bize de onlar gibi olmak, daha çok Sara'laşmak, daha çok Rojbin'leşmek, daha çok Ronahi'leşmek düşüyor. Taşıdıkları özgürlük bayrağını daha da yükseklere çıkartarak emin adımlarla yürütmek düşüyor. Bunu gerçekleştireceğimizin, kanımızın son damlasına kadar bu temelde mücadele edeceğimizin sözünü bir kere daha veriyoruz.

– Bijî Rêber Apo!
– Şehit namirin!

2013 daha büyük ve kapsamlı bir mücadele yılı olacak

Hareket olarak 2012 yılının Ocak ayında PKK Meclis Toplantısı'nı gerçekleştirdik. Hemen ardından ise KCK Yürütme Konseyi Toplantısı ile HPG Askeri Konsey Toplantısı yapıldı. Yine aynı dönemde Kadın hareketinin toplantıları gerçekleşti. Bütün bu toplantılarda Önderliğin İmralı'da geliştirdiği tutum ve bu tutuma uygun bir planlama üzerinde tartışmalar yapıldı. Hareketimiz, Önderlik perspektifleri ışığında süreci doğru okuyordu ve bunun için sürece uygun, başarı şansı olan bir planlama geliştirdi. Türk devletinin hem Kuzey'e hem de Batı'ya dönük politikalarını ki, o zaman daha açığa çıkmamış boyutlarını da yorumlayarak doğru anlayan hareketimiz, öncelikle hem bu parçalara ilişkin, hem de diğer parçalara ilişkin planlama perspektifini somutlaştırdı. Yani yılın başında, ocak ve şubat aylarında hareket 2012 yıl planlamasının çerçevesini ortaya koydu ve somutlaştırdı.

Kuzey Kürdistan'daki sürecin gerillanın öncülüğünde gelişmesi, özellikle gerillanın yeni taktiksel bir hamleyle araziye dayalı gerilla taktiğini gündemleştirmesi, süreci boyutlandıran ana halka olmuştur. Ancak Kuzey'deki hamle süreci geç başlatılmıştır. Normal olarak nisan ve mayıs aylarında başlatılması gereken pratik çalışmalar, ancak haziranın ortalarından sonra pratikleşme sürecine konulabilmiştir. Fakat sürece çok geç girilmesine rağmen, gerillanın yeni bir taktik perspektifle, başta Zagros ve Botan'da araziye dayalı geliştirdiği yeni taktik yaklaşımla arazide hakimiyetin geliştirilmesi ve yine Kuzey'in çeşitli eyaletlerinde ise bu taktik ekseninde gerçekleştirilen daha nitelikli eylemsel çıkışlar, AKP'nin planlarını altüst ettiği gibi, TC devletinin sistemini de derinden sarsmıştır.

AKP, her şeyden önce ileri teknolojiye, istihbarata ve özel güçlere dayalı olarak büyük sonuçlar alacağını bekliyordu. Ama gerillanın geliştirdiği bu yeni taktik uygulama karşısında AKP'nin öngördüğü planlama tümüyle tıkandı ve işlevsiz kaldı. O çok bel bağladıkları özel paralı askerlerin hepsi Şemdinli'de, Çarçela'da, Cîlo'da ve Beytüşşebap'ta ağır darbeler aldı, döküldü ve tümden etkisiz kılındı. Türk devletinin bütün saldırıları Cîlo ve Çarçela eteklerinde döküldü ve devlet, gerillanın yıl boyunca Oramar Alayı üzerinde sürdürdüğü kuşatmayı kaldıramadı. Bu alay ancak ağır kış koşullarının yarattığı etkiler sonucu kuşatmadan kurtulmuş oldu. Türk devleti bu alanlarda hiçbir biçimde hakimiyet sağlayamadı.

Gerilla rolünü oynadı

Gerillanın hamlesi karşısında şaşkına dönen Türk devleti, hava saldırıları dışında hiçbir karşı hamle geliştiremedi. Gerilla hamlesinin yarattığı etkilerin ve ortaya çıkartacağı sonuçların önüne geçmesi için bütün gücünü kullandı. Paralı, özel kuvvetlerin işe yaramadığını görünce ordu içindeki eski özel kuvvetleri daha fazla devreye sokarak ve yoğun teknik destekle ayakta durmaya çalıştı. Sonbaharda Türk devletinin yaptığı buydu. Bu, "ayakta durmak ve gerilla hamlesi karşısında ezilmemek için savunmasını tekniğe dayalı olarak pekiştirme" biçiminde izah edilebilir.

İçine düşmüş olduğu bu duruma rağmen, 26 Aralık 2012 tarihinde gerçekleşen Milli Güvenlik Kurulu Toplantısı'nda yapılan tespitlerin tamamen gerçek dışı ve kendi güçlerini moralize etmek için yapılmış olduğu anlaşılmaktadır. Orada, güçlerinin kış operasyonlarının başarısını takdirle karşıladıklarını ifade etmişlerdi. Bu tür beyanatların gerçekle alakası yoktur ve daha çok gerçekleri gizlemek, kendi güçlerini moralize etmek ve teşvik amaçlı yapılmış açıklamalardır. Aynı biçimde Erdoğan'ın bugünlerde yaptığı ırkçı şoven konuşmaları ve saldırıları da, mücadelemiz karşısında sıkışmanın ve tahammülsüzlüğün bir sonucu olarak kendi gerçek yüzünü açığa vurmak durumunda kalmasının bir sonucudur. Özellikle en son açık ve toplu katliam olan Roboskî Katliamı'nın yıldönümüne bir gün kala Erdoğan'ın gelişen bu saldırganlığı tüm Kürdistan halkına dönük açık bir tehdittir. Fakat onlar ne yaparsa yapsın, Kürdistan halkı ne onların dezenformasyon faaliyetlerine, ne de tehditlerine hiçbir biçimde aldanmayacak, başta Roboskî Katliamı olmak üzere tarihteki bütün katliamların hesabını sorma sürecini güçlü bir biçimde gündeme koyacaktır.

AKP rejimi çok büyük medya ve propaganda gücüyle yaşanan birçok şeyi yaşanmamış gösterebilmektedir. Öngördüğü strateji tümüyle boşa çıkmasına ve büyük bir darbe alarak yenilmesine rağmen hiç oralı bile olmamıştır. Gerilla karşısında yaşamış oldukları sarsıntıya karşı olarak, ağustos ayındaki Askeri Şura Toplantısı'nda yeniden ağırlıklı olarak eski ordu güçlerini devreye koydular. Bu ilk planlarının başarısızlığa uğraması ve zorlanması sonucu başvurulan bir yoldu. Ancak ordunun eski bilinen birimleri zaten öteden beri gerilla karşısında tüm uğraşlarına rağmen başarılı olamamışlardır. Dolayısıyla yeni dönemde de başarılı olmaları mümkün değildir. Karadaki vahim durumu hava üstünlüğünü kullanarak, tüm savaş tekniklerini devreye sokarak kapatmaya çalıştıysa da gerillanın esnek ve kıvrak hareketi bu ağır hava saldırılarını sonuçsuz bırakmıştır. Hiç kayıplarımız olmadı değil. Kuşkusuz gerillanın yaşanan çok değerli kayıpları vardır. Başta Mehmet Guyî ve Rojîn Gevda olmak üzere, bu savaş sürecinde destanlar yaratan direnişlerle büyük kahramanlıklar yaşandı ve şehitler verildi. Zaten böylesine kahramanca bir direniş olmaksızın koskoca bir devletin hamle projesini boşa çıkarmak da söz konusu olamazdı. Kısacası, gerillanın 2012 yılında geliştirdiği hamlesel çıkış, AKP devletinin 2 yıldan bu yana öngördüğü konsepti tümüyle etkisiz kılmış, boşa çıkartmış ve sonuçsuz bırakmıştır. Esası budur.

Ancak gerillanın da hedeflediği bütün şeyleri yerine getirdiğini söyleyemeyiz. Gerillanın taktik perspektifi doğruydu, yüksek saldırı ve fedai ruhu mevcuttu ve bu doğrultuda gerçekleşen bir takım girişimlerin sonuç alıcılığı sistemi sarsmasına yol açtı. Ancak esas olarak gerilla, önüne koyduğu hedeflerin tümünü gerçekleştiremedi. Bu konuda yaşanan birçok yetersizlik söz konusu oldu. Özellikle de sonbahar hamlesi itibarıyla önüne konulan hedeflerin birçoğunu çeşitli nedenlerle gerçekleştiremedi. Kendi kendini sabote eden ve boşa çıkaran bir tarzın sonucu olarak önüne koyduğu bu hedefleri pratikleştiremedi. Ancak genelde koyduğu taktiksel ve eylemsel performans ileri düzeyde bir savaş kabiliyetinin olduğunu da ortaya koydu. Ve 2012 yılını, son 15 yılın en yoğunluklu eylem ve direnişin olduğu bir yıla dönüştürdü.

Serhildan hareketi yetersiz kaldı

Gerilla hamlesiyle birlikte yürümesi gereken serhildan ayağı ise yeterince örgütlenemedi. Biz 2011 yılı için serhildanı değerlendirirken "serhildan hareketi taktiğe giremedi, bu açıdan sürece gereken cevabı geliştiremedi" dedik. 2012 yılında ise teorik perspektif olarak belli bir aydınlanmayı yaşamış olsa da taktiğe girme gücünü açığa çıkaramamıştır. Özellikle serhildanın zihinsel alt yapısının zayıflığıyla birlikte onun öncü kadrosunun yetkin bir biçimde oluşturulamaması serhildan hareketinde bir boşluk yaratmıştır. Öncü kendisini yeterince örgütleyememiştir. Özellikle de sürecin en çok ihtiyaç hissettiği bir dönemde üst yönetimin kendini boşluğa bırakması, uyumsuz bir çalışma tarzıyla kendi kendini işlevsiz kılan, devre dışı bırakan, adeta kendi kendini tasfiye eden bir konuma kendini sokmuş olması, bir bütünen serhildan hareketini öncüsüz bırakmaya açık kapı bıraktı. Genel anlamda serhildan hareketinin öncülüğü kendisini örgütlemeye ve derli toplu bir pratik düzey ortaya çıkartmaya yetmedi. Bu konuda çok liberal, sağ, süreci geriden takip eden bir pozisyondan kurtulamadı. Serhildan hareketinin içine girmiş olduğu bu durumun temel nedeni, serhildanın baştan beri doğru ele alınamaması, zihinsel alt yapısının oluşturulamaması ve en önemlisi de öncülüğün kendisini sürecin ruhuna ve tarzına uygun bir biçimde konumlandıramaması ve örgütlendirememesidir. Kısacası öncünün rolünü oynamaması durumu söz konusu olmuştur.

Fakat bu konuda AKP sömürgeciliğinin siyasal soykırım politikaları çerçevesinde sürekli bir biçimde siyasal alana dönük gerçekleştirdiği saldırı ve operasyonlarla tutuklamaları ara vermeksizin sürdürmesi de serhildan hareketini bir biçimde etkilemiştir. Siyasal toplumsal alanı sürekli bir baskı ve tazyik altında tutan AKP'nin soykırımcı faşist politikaları karşısında aslında kitlenin öfkesi ve tepkisi gün geçtikçe daha da derinleşiyor. Eğer güçlü bir örgütlenmeyle karşılanmış olunsa bu öfke ve tepki güçlü bir serhildan çıkışına yol açabilirdi, ama bu öfke ve tepkiyi aktif bir güce ve serhildana dönüştürmek için onu daha yetkin örgütlemek gerekiyordu. Ancak örgütlenmedeki zaaf ve yetersizlik AKP'nin siyasal soykırım saldırılarına karşı yeterince cevap olamamayı beraberinde getirdi.

Bu konuda özellikle siyasal alanın bütün saldırılara rağmen sergilediği tutum da anlamlı bir tutum olmuştur. Yani direniş içerikli, teslim olmayan, boyun eğmeyen ve geri adım atmayan bir duruşu sergilemesi, siyasal alanın kimlikli bir duruşu pekiştirmesi açısından önemliydi. Gerçekten bu konuda bir duruş söz konusudur. Halkımızın önemli oranda teveccüh gösterdiği, desteklediği ve arkasında durduğu boyun eğmeyen onurlu duruş, sürekli bir biçimde AKP'nin saldırıları karşısında durabilen bir gücü ve düzeyi açığa çıkarmıştır. Fakat genel anlamda örgütlemedeki öncülüğün yetersizliği bunu etkili aktif bir serhildan hareketine dönüştürmede eksik kaldı.

Zindan direnişi döneme damgasını vurdu

Bu duruma yapılan en etkili müdahale ise zindanlarda olan yoldaşların geliştirdiği açlık grevi direnişidir. Aslında gerillanın yıllardan bu yana ilk kez kapsamlı bir biçimde geliştirmiş olduğu hamlesel çıkış kitlelerde belli bir etki ve heyecan yaratmıştı. Bunun örgütlenmesiyle güçlü bir çıkışa kavuşacağı beklentisi vardı. Fakat öncünün yetersizliği böyle bir olanağın değerlendirilmesini engelledi. Cezaevi direnişinin tam da bu noktada devreye girmesi, bizzat cezaevindeki yoldaşların örgütsel çabalar sergilemesi ve dışarıdan da bunu destekleyen ve besleyen yönetim ile kadro yapısının duruşu serhildan hareketinde zindan direnişinin etrafında bir canlanma, bir hareketlenme ve bir yükseliş yaşattı. Serhildan hareketindeki öncü kadro yapısının bu konuda sergilediği çabaları da görmek gerekiyor. Ülke çapında bir takım direnişler ortaya koyan, çıkışlar gerçekleştiren, özellikle de cezaevi direnişinin 50'li günleri ardından adeta bir ayaklanışa geçen bir serhildan süreci pratikleşmiş oldu. Yani serhildan hareketinin başta yaşadığı bir takım gerilikler, zindan direnişinin sürece müdahalesiyle bir canlanma ve açığını kapatmayı beraberinde getirdi. Bu konuda zindanda gerçekleşen bu tarihi direniş birçok açıdan anlamlı, değerli bir direniş ve çıkış olmuştur.

Esas olarak Önder Apo'nun özgürlüğü, anadilde eğitim ve savunma hakkı gibi istemlerle yola çıkan zindan direnişinin, özü itibarıyla taşıdığı kararlılık dalga dalga zindan yapısına yayıldığı gibi esasen tüm topluma da hükmedebilen, etki edebilen bir düzey ortaya çıkartmıştır. Kürdistan ve Türkiye'de ilk kez bir cezaevi direnişi ulusal ve uluslararası düzeyde bu kadar etki yaratabilme gücüne ulaşmış oldu ve beraberinde önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Bu anlamıyla Önderliğimizin de belirttiği gibi, *"mesaj yerini buldu ve eylem amacına ulaştı."*

Cezaevi direnişinin gösterdiği kararlılık ve performans herkes için çarpıcı bir biçimde görülecek şekilde arkadaşlar tarafından büyük bir cesaretle ortaya konuldu. "PKK militanı davası, idealleri ve Önderliği'nin özgürlüğü için hayatını ortaya koymaya hazırdır" mesajı herkese verildi.

Ayrıca devletin de anadilde savunma hakkını alelacele gündeme getirmesi ve kimi değişik manevralar yapması durumu da aslında direnişin yarattığı etki ve sağladığı kazanımları

“Bu süreç boyunca gerillanın fedaice gerekleştirdiği büyük fedakarlık ve yüksek başarı ruhu mücadele tarihimizin zirvesel dönemini açığa vuran en çarpıcı bir özelliğe sahiptir. Denilebilir ki mücadelemizde fedai ruhun en çok yükseldiği dönem 2012 mücadele dönemidir. Bu nedenle Êrîş ve Andokların fedai ruhuyla başlattığı bu süreçte yaratılan destansı direnişlerle şehadete ulaşan büyük ve değerli kahramanları ve bu kahramanların büyük fedai ruhunu tüm benliğimizle saygıyla selamlıyoruz”

ifade ediyordu. Türkiye toplumunda ve dünya kamuoyunda yarattığı etki ve oluşturduğu zemin aslında devleti köşeye sıkıştırdı, sömürgeciliğin gerçeğini açığa vurdu. Bütün bunlarla birlikte kamuoyunda Kürt sorununda demokratik çözüm zeminini olgunlaştırdı, girişimlere açık hale getirdi. Fakat buna gelmeyen AKP devleti başta idamı, ardından ise dokunulmazlıklar konusunu gündeme koyarak ve bunların peşi sıra yoğun siyasi soykırım tutuklamalarını gerçekleştirerek oluşan o yumuşama havasını ve demokratik çözüm zeminini tekrardan ortadan kaldırdı. Çünkü top onlara gitti ve köşeye sıkıştırılmış oldular, bunun karşısında da daralmayı yaşadılar. Bu nedenle Türk Başbakanı Erdoğan bu ortamı bertaraf etmek için sert bir üslup kullanarak dokunulmazlıklar konusunu gündeme getirerek manevra yaptı.

Sonuç itibarıyla cezaevi direnişinin sürece önemli bir katkısı gerçekleşmiş oldu. Gerillanın hamlesel çıkışı, Kürt siyasetinin direngen tutumu, halkımızın bütün saldırılara rağmen göstermiş olduğu serhildan ve direniş ruhu ve de cezaevlerinin ortaya koyduğu kararlılık, Önderliğin İmralı'da gerçekleştirdiği dirençli tutumla birleşince Önderliği bir güç haline getirdi. Önderliğimizin elini daha da güçlendirdi. Herkes bu halkın önderliğinin, tartışmasız Başkan Apo olduğunu bir kez daha görmüş oldu. Bütün bu direniş sürecinin Önderlik eksenli olduğu, Önderliğin çizgisi doğrultusunda gelişen fedaileşmenin yarattığı yaratımlar olduğu tartışmasız bir gerçektir. Bu gerçek, gerek zindanlardaki kararlılık ve gerekse de halkımızdaki fedakarlıkla birlikte gerillada yüksek bir fedai ruh biçiminde pratikleşen bir gerçeğe dönüştü.

2012 yılı fedai ruhun en çok yükseldiği dönemdir

Bu süreç boyunca gerillanın fedaice gerekleştirdiği büyük fedakarlık ve yüksek başarı ruhu mücadele tarihimizin zirvesel dönemini açığa vuran en çarpıcı bir özelliğe sahiptir. Denilebilir ki mücadelemizde fedai ruhun en çok yükseldiği dönem 2012 mücadele dönemidir. Bu nedenle Êrîş ve Andokların fedai ruhuyla başlattığı bu süreçte yaratılan destansı direnişlerle şehadete ulaşan büyük ve değerli kahramanları ve bu kahramanların büyük fedai ruhunu tüm benliğimizle saygıyla selamlıyoruz. Bu büyük ruhun çizgisinden asla şaşmayacağımızı ve şaşmanın bir ihanet olacağını kesin bir biçimde belirtmek gerekiyor. Büyük fedai ruhu ve destansı kahramanlıkları yaratan, ***Êrîş Gever, Andok Amed, Jîn Rojhilat, Delîl Amed, Brusk Serhat*** ve Haruna karakolu baskınının fedai kahramanları başta olmak üzere 2012 yılının tüm kahraman şehitlerini, ***Mehmet Guyî*** ve ***Rojîn Gevda*** yoldaşların şahsında anıyor ve onlara bağlılıklarımızı, mücadeleyi yükseltip zafere ulaştırarak taçlandırmak için her türlü fedakarlığı sergileyeceğimizin sözünü veriyoruz. Burada gerçekleşen büyük bir manevi ve insani yükseliştir. Kutsal amaçlar uğruna her şeyini ortaya koyabilen gencecik Kürt kızlarının ve oğullarının Kürdistan dağlarında sergiledikleri bu büyük kahramanlık tarihsel bir direnişin gerçekleşmesine vesile olmuştur. Özellikle Şemzînan, Beytüşşebap, Çelê ve Cîlo harekatlarında gerçekleşen bu büyük fedai ruh, sömürgeci Türk devletinin sistemini felç edebilecek bir büyüklüğe sahip olduğunu göstermiştir.

Yıl içerisinde gelişen tüm savaş boyunca 314 arkadaşımız şehadete ulaşmıştır. Her bir arkadaşın şehadeti kendi başına bir destan örneğidir. Bu arkadaşların ezici çoğunluğu fedai ruhla düşman üzerine giderken ve eylem içinde şehadete ulaşan arkadaşlardır. Daha çok ön cephede sonuç almak üzere ileriye atılan, fedai ruha sahip militanlardan oluşmaktadır. Bunun karşısında bu savaşta karşı tarafın kayıpları ise daha fazla olup, tam olarak gerilla kaybının 7 katıdır. Tabii ki biz savaşın başarı düzeyini sadece karşı tarafın kayıplarıyla ölçmek durumunda değiliz. Bizim için karşı tarafın kayıplarının az ya da çok olması önemli değildir. Önemli olan kat edilen örgütsel ve siyasi sonuçlar bakımından olan başarıdır. Bu açıdan bakıldığında genel olarak 2012 yılı güçlerimiz açısından önemli sonuçları olan başarılı bir yıl olmuştur.

Bu süreç içerisinde iki şey mücadelenin bu büyüklüğünü ortaya koyan ana halka olmuştur: ***Birincisi;*** taktik perspektifin netliği, planlamanın doğruluğu ve süreci doğru okuma. ***İkincisi*** ise büyük fedai ruhun pratikteki cesareti ve fedakarlığı. Bu iki olgu mücadeleyi bu biçimde anlamlı bir mücadele haline getirmiştir. Ama bununla birlikte taktik öncüdeki yetersizlik, eski klasik gerilla tarzından kurtulamama ve yeni dönemin modern gerilla tarzını yeterince uygulayamamanın bir sonucu olarak, gerilla önüne koyduğu hedeflerin tümünü gerçekleştirebilmiş değildir. Büyük gelişme ve büyük bir fedai ruh yanında büyük yetersizlikleri görmek de çok önemlidir. Biz bu yetersizlikleri çok açık bir biçimde tartışarak ve bunları gidermek için gerekli çabayı gerçekleştirerek kesin zafer tarzına ulaşabileceğimizi çok açık bir şekilde anlamış bulunuyoruz. Çünkü bu yıl içerisinde yaşanılan pratik süreç birçok açıdan öğretici bir süreç olmuştur. Evet, belki 30 yılı aşkın bir tecrübeye sahip olan bir hareketiz, ama bu yıl içerisinde öğrenilen ve ortaya çıkan birçok olgu, hareketimizin bu tecrübesine daha çok tecrübe katan sonuçlara yol açmıştır. Bu pratik süreç içerisinde ortaya çıkan deney ve tecrübeden hareketle yetersizlikler üzerinde durulması halinde, önümüzdeki sürecin savaş performansının çok daha gelişkin olması tartışmasız bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır.

Hareket olarak, bu çok yönlü ve kapsamlı pratik süreç içerisinde hem gerilladaki, hem de siyasal, örgütsel ve diplomatik alandaki kadrolarımızın içinde bulunmuş oldukları yetersizlikleri daha iyi görmemiz itibarıyla bu yetersizlikleri aşma olanaklarını da daha iyi anlamış bulunmaktayız. Özellikle gerillada meşru savunma stratejisi çerçevesinde yürüttüğümüz mücadele, önceki 7 yıl boyunca gelişen mücadele süreci içerisinde yürütülen sınırlı savaş stratejisi nedeniyle güçlerimizde, komuta kademesinde savaşa yüzeysel ve tacizsel bir yaklaşımı beraberinde getirmiştir. Daha çok da 2008'den bu yana, yani Oslo ve İmralı sürecinin devam ettiği 3 yıllık süreç içerisinde ağırlıklı olarak ateşkeslerin gündemde tutulması ve bazı kısa süreli eylemliliklerin yaşanmış olması, komuta kademesinde ve kadro yapısında savaşa uzun süreli yaklaşma, bu temelde stratejik bir olguyu ele alarak, onun taktiksel boyutlarında derinleşme yerine birkaç eylemle beklentili hale gelme durumu ve psikolojisi gelişmiştir. Bu da taktik yaratıcılığın ve zenginliğin yoğunlaşmasının önüne geçen bir olgu olarak karşımıza çıkmıştır.

Savaş öyle bir şeydir ki onun içerisine girilmedikçe ve onu içselleştirmedikçe, bütün hücreleriyle yaşayıp yoğunlaşmadıkça savaşta derinleşmek, taktik yaratıcılığı ve zenginliği geliştirmek pek mümkün değildir. Ancak güçlerimizde birkaç eylem ardından birkaç aylık bir hamleyle beklentiye girme yaklaşımı ve tutumu geliştiği için, savaşta derinleşmenin ve kökleşmenin fazla gelişmediğini gördük ve bu konuda bir yüzeysellik ile bir tacizsel duruşun var olduğunu daha iyi anlamış olduk. Bunun zihinsel boyutları vardır. Yani zihinsel düzeyde algılama olayı böyle olunca tabi hep beklentili bir ruh hali ister istemez gelişmiş oluyor. Biz bu süreçte komuta kademesinde ve kadro yapımızda böyle bir durumun var olduğunu ve bunun da savaşın daha da derinleşip gelişmesinde ve savunma savaşının Devrimci Halk Savaşı perspektifiyle bir üst aşamaya geçerek çok yönlü bir derinlik kazanmasının önünde engel olduğunu pratikte gördük. Oysa daha çok çözüm eksenli olan üçüncü stratejik dönemin mücadele tarzı aşılarak dördüncü stratejik dönemin mücadele tarzına uygun bir mücadele anlayışı ve zihniyetine ihtiyaç vardır. Çünkü dördüncü stratejik mücadele dönemi, herhangi bir beklentiye girmeden, kendi özgücüne dayanarak çözümü geliştirmeyi hedeflemeyi esas alır. İşte komuta ve kadro yapısında bu yeni süreci bütün boyutlarıyla algılayamama, daha çok üçüncü stratejik dönemin mücadele tarzının alışkanlıklarında takılıp kalma durumu, çok kötü bir biçimde pratiğe yansımıştır.

Süreci algılamada ciddi sorunlar yaşandı

Dördüncü stratejik mücadele döneminin hamlesel çıkışı daha ciddi ve kesin bir kararlılıkla savunma savaşında derinleşmek, demokratik halk savaşının bütün boyutlarında yetkinliği geliştirmeyi gerekli kılmaktadır. Yetersiz bir algılama durumu söz konusu olunca, bütünüyle böyle gerçek anlamda bir savaş atmosferine girememe, dolayısıyla taktik boyutlarda derinleşememe ve de süreklileşen bir eylemlilik tarzını hamlesel bir ruhla geliştirememe durumunu beraberinde getirmiştir. Açık ki bu konuda bizde alışagelen bir tarz olarak yeni olguları zamanında algılayamama vardır. Gecikmeli algılama durumu, beraberinde yeni döneme, onun tarzına, onun taktik perspektifine yeterince ulaşamamayı getirmektedir. İşte komuta kademesinde 2012 yılında ağırlıklı olarak yaşanan şey, böyle izah edilebilir. Gelişen yeni sürecin ciddiyetini, ona uygun kapsamlılaşan savunma savaşının boyutunu ve ona denk düşen bir yoğunlaşmayı tam olarak algılamadan yeni döneme giriş yapan komuta kademesi, önemli çabalar sergilemiş ve döneme cevap olmak istemiş olabilir, ama yeterli bir algılama ve donanımı olmadığı için bu çabalar yüzeysel sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Çünkü gerekli yoğunlaşma boyutundaki zayıflık, pratikte kesin, sonuç alıcı bir eylemselliğin önüne geçmiştir. Eğer bu durum olmasaydı, dönemin ruhuna uygun bir tarz ve taktik yaklaşım baştan beri gelişmiş olsaydı, tüm eyaletlerde gösterilen çabalar çok daha etkili sonuçlara yol açabilirdi. Bu süreçte yaşanan temel yetersizliklerden birisi budur.

İkincisi ise; her ne kadar çeşitli düzeylerde eğitim yapılmış da olsa, yine çeşitli düzeylerde yapılmış tartışmalarla planlamalar gerçekleştirilmiş ve hazırlıklar yapılıyor olsa da güçlerimizin özü itibariyle yeterli düzeyde kapsamlı bir savunma savaşı ve Devrimci Halk Savaşı'na hazır olmadıkları anlaşılmıştır. Teorik düzeyde hazır olunsa da pratik açıdan bakıldığında birçok yetersizlikle karşı karşıya bulunduğu görülmüştür. Komuta kademesinin yetkin bir biçimde hazırlanması, savaşçı yapısının da aynı dozajda kondisyonunun sağlanması, savaşın gerekli kıldığı vazgeçilmez bir takım esasların üzerinden güçlerin yoğunlaştırılması, örgütlülük, disiplin, kolektivizm ve vuruş tarzı gibi konuların geliştirilmesi hususlarında ciddi yetersizliklerin yaşanmış olduğunu görmüş olduk. Genel anlamda yeterli hazırlığın olmayışı diyebileceğimiz ciddi bir yetersizlik pratikte bu konularda açığa çıktı. Daha somutlaştırılmış eğitim faaliyeti ve yine pratiğe bütün boyutlarda hazırlanma, başta dönem ruhu olmak üzere her bakımdan hazırlık açısından yetersiz olunduğu görüldü. Hem komutayı hem yapıyı bu açıdan sürece hazırlama ve he bakımdan donatma anlamında yetersiz olduğu görüldü. Belli bir hazırlık olsa da pratik içerisinde bu hazırlığın yetmediği, eksik kaldığı anlaşıldı.

Üçüncü ve en önemli nokta olarak; yeni dönemde klasik gerillayı ve klasik komuta tarzını aşmak, modern ve profesyonel gerilla olgusuna ulaşmak çok önemlidir. Bunun gerekli kıldığı derin gizlilik, ince kamuflaj, öz disiplin, taktik yaratıcılık gibi esaslarla, gelişen ileri teknolojiye, mobilize güçlere karşı savunma savaşını yürütebilen ve bunu başarılı bir şekilde sonuca ulaştırabilen yeni dönemin modern, esnek, kıvrak, kararlı, hızlı ve hareketli gerillasını yaratma amacımız vardı. Bu konuda belli bir toparlanma yaşanmış ve eskiye göre gerilla belli bir düzey yakalamıştır, tümüyle klasik olduğu söylenemez, ama pratikte derin gizliliği yoğun bir biçimde yaşamadığı için birçok yerde açık vermiştir.

Mesela 2011 yılı bu konuda eksiklikleri daha çok olan bir yıldır. Çok eleştirdiğimiz bir süreçtir. Hatta biz 2011 yılını “taktik dışı bir pratik süreç” olarak değerlendirdik. Bu temelde gerilla 2011 yılındaki taktik dışılığı aşmak için çok ciddi bir çaba sergiledi. Bu anlamda önemli bir toparlanmayı yaşadı. Doğrudur, eskiyi olduğu gibi uygulama durumundan çıktı, ama yeniyi yeterince derinleştiremedi. Yani yeniyi incelikli bir biçimde derinleştiren bir tarza tam olarak ulaşamadı. Bunun sonucu ise birçok büyük, kapsamlı ve nitelikli eylemin daha yapılmadan karşı taraf tarafından hissedilmesi yani bir biçimde anlaşılması şeklinde pratiğe yansıdı. Yani gizliliğe önem verildi, belli bir düzeye erişildi fakat derin gizlilik düzeyinde yeni bir tarza yol açan, gerçekten sürpriz çıkışlara zemin sunan ve bu anlamda başarılı bir pratik performansı gösteren düzeye çıkamadı. Bunun yarattığı çeşitli hareket tarzları sonucu birçok eylemin daha baştan sabote olması durumu yaşandı. Bu hemen hemen her eyalette yaşanan bir durum oldu.

Burada şu anlaşıldı ki düşmanın günümüzde istihbarat edinme imkanları artmıştır. Yani devlet güçlerinin istihbaratı elde etmek için bir değil birçok yol deneme ve bütün teknolojik imkanları kullanma durumu vardır. Bunun karşısında gerillanın bütün bu yol ve yöntemleri tıkayan, boşa çıkaran, tamamen gizliliği esas alan, dolayısıyla çarpıcı sürpriz çıkışları yapabilen bir düzeyi yakalaması gerekirdi. Bu belirli ölçülerde oldu, fakat yetersizliğin yaşandığı yerlerde de daha harekete geçmeden kendini açığa vuran, boşa çıkaran bir takım eski alışkanlıkların yarattığı sonuçlar ortaya çıktı. Yani tarzın kaba duruşu, incelikli olmayışı, klasik gerilla ve klasik komuta tarzının birtakım etkileri bu pratik sürecin istenildiği gibi sonuç alıcı olmasının önünde bir engel olarak karşımıza çıktı. Bunun mahkum edilmesi, aşılması ve gerillanın kendisini yenilemesiyle çok daha ileri bir düzey yakalanacağı anlaşılmıştır. Bu temelde yürütülecek eğitim, hazırlık ve yoğunlaşma ile modern profesyonel gerillayı yakalamak, ancak yeni imkan dahiline girmiştir.

Dördüncü bir husus olarak; yine klasik komuta ve gerilla tarzından kaynaklanan yanlış hareket tarzlarının da yeterince aşılmadığı ve özellikle disiplindeki zayıflık ile keyfi davranışların pratikte açtığı engelleyici ve tahrip edici sonuçları vardır. Gerillanın en önemli bir özelliği de öz disipline sahip olması, planlı, programlı bir biçimde çalışma yeteneğidir. Bu konuda yer yer görülen keyfi davranış biçimleri alışkanlıklarla hareket tarzı, düşmanı küçümseme, önemsememe, düşmanın elinde bulunan olanakları doğru hesaplayamama, dolayısıyla onun karşısında kendini koruyacak ve başarıya taşıyacak yöntemler üzerinde yeterince yoğunlaşmama anlayışı da pratikte oldukça zorla-

“Kürt sorunu artık çözüm sürecine girmiştir. Hiçbir sömürgeci ırkçı zihniyet ve hiçbir katliamcı politika bu sürecin önüne geçemeyecektir. Kürt halkının haklı davası büyük bir gerçektir ve bu gerçeklik bugün kendisini bütün boyutlarıyla ortaya koymuştur. Dolayısıyla artık mücadele 2012 yılının büyük direnişi ve kazanımları temelinde daha güçlü bir biçimde başarılı olacağı döneme girmiştir”

yıcı olmuştur. "Düşmanın üstünlükleri nelerdir, gerillanın üstünlükleri nelerdir?" Bunları karşı karşıya getirip "düşmanı nasıl alt ederiz" olgusu üzerinde derinleşen, yoğunlaşan ve bunu çok örgütlü, disiplinli bir biçimde uygulayan bir gerilla formasyonuna ulaşmak mutlak bir gerekliliktir. Başarı için bu şarttır. Modern ve profesyonel gerilla dediğimiz, esas itibarıyla bunları ustalıklı bir biçimde uygulamaktır. Pratikte bu konularda ciddi eksiklikler ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla bunların aşılması ve bu temelde daha güçlü bir örgütsel duruşun sergilenmesi gerekmektedir.

Savaş sahasında profesyonel bir savaş gücünün en çok ihtiyaç hissettiği şey, sonuç alıcı taktik bakış açısıyla birlikte disiplin, örgütlülük ve kolektivizmdir. Sonuç alıcı ve etkili bir vuruş gücüne sahip olabilmek için bunlara kesinlikle ihtiyaç vardır. Bu dönemde bu konulardaki zayıf duruş, fedai ruhla tamamlanmak istenilmiştir. Çünkü gücümüzdeki fedai ruh çok ileri düzeyde gelişmiştir. Ancak onunla paralel gelişmesi gereken disiplin, örgütlülük, kolektivizm ve taktik zenginlik ise vasat kalmıştır. Fedai ruha sahip olan bir gerilla gücünde profesyonelliğin diğer esasları da olduğu vakit, bu gerilla gücünün yenilmez olacağı kesindir. Ama bu esasların zayıflığı, pratikte boşluklar yaratıyor. Yani disiplin ve organize olmadaki zayıflığın yarattığı boşluklar, istenmeyen sonuçlara ve kayıplara yol açmaktadır. Nitekim 2012 yılında yaşanan şehadetlerin belli bir kısmı, düşmanın gücünden değil, güçlerimizdeki plan hareket, disiplin, örgütlülük ve kolektivizmin zayıflığındandır.

Beşinci husus; pratiğe yoğun bir şekilde girmiş olan gerillanın eğitimini ihmal etmesidir. Hareketimizde her koşul altında ideolojik eğitim esastır. Yoldaşlık ilişkisi, örgütsellik ve yoldaşlığın derinleşmesi çok çok önemlidir. Ve bütün bunları yoğunlaştıracak olan şey ideolojik eğitimdir. İdeolojik boşluğun yaşandığı yerde savrulma olur. İdeolojik boşluğa yer vermeyecek tarzda, pratik ve yoldaşlık ilişkileri içerisinde sürekli eğitici olmak, komutanın bu konuda öncü bir rolü oynaması, yetkin, canlı, kararlı bir şekilde yapıya doğru öncülük etmesi, doğru komuta tarzının uygulanması, hem eğitim anlamında, hem de pratik anlamda gereken öncülüğün yapı içerisinde geliştirilmesi noktasında ciddi yetersizlikler yaşanmıştır.

Kısaca gerilladaki yetersizlikleri bu çerçevede ifade edebiliriz. Detaylandırırsak çok daha fazlasını belirtmek de mümkündür, ama ana halkası bu belirttiğimiz hususlarda yoğunlaşmaktadır. Bu konuların görülüp aşılması ve giderilmesinin bu kadar büyük bir fedai ruhuna sahip olan Kürdistan özgürlük gerillasında çok daha büyük bir askerileşmeyi ve fethedici bir düzeyi açığa çıkaracağı kesindir.

Tek millet dayatması zorla Türk olmayı dayatmadır

Bu tarihsel süreçte yetersizliklerin yaşandığı saha sadece gerilla sahası değildir. Mücadelemizin bütün alanlarında bu yıl gerçekleştirilen hamlesel çıkışta görülen en önemli husus öncüdeki yetersiz duruştur.

Gerçek şu ki mücadelemizin böyle bir düzeyi ortaya çıkarması, Önderlik çizgisinin başarısıdır. Önderlik çizgisinin doğruluğu, el yordamıyla yürütülecek bir taktik açılım ve belli bir fedakarlık, insanı sonuca götürebilmektedir. Bu yılın en büyük sonucu da aslında budur. Yani uluslararası ve bölgesel koşullar Kürdistan'da yeni bir gelişim yaratmaya açık bir zemin oluşturmuştur. Kürdistan halkının da mücadelenin artık sonuca doğru gitmesi için gereken teveccühü, katılımı ve fedakarlığı yeterli düzeyde göstermekte olduğunu rahatlıkla belirtebiliriz. Tabii bunun yanı sıra ciddi yetersizlikler, düşmanın psikolojik savaşından etkilenerek mücadeleye uzak duran, sindirilmiş halk kitleleri de mevcuttur. Ama bir özgürlük hareketinin başarıya gidebilmesi için gerektiği kadar destek ve fedakarlık da söz konusudur. Bu nedenle biz, kitle desteğinin yetersiz olduğundan söz edemeyiz. Yarın, öbür gün tarih karşısında doğacak sonuçlardan yurtsever Kürdistan halkı değil, bu devrime öncülük edenler sorumlu olacaktır. Bu açıdan sorumluluk bizlere aittir. Eğer bugün Türk Başbakanı Erdoğan her gün kamuoyunun önüne çıkıp, halkımızın değer yargılarına hakaret ediyor ve açıkça "tek millet, tek devlet, tek bayrak, tek vatan diyoruz, bunu kabul etmiyorsan bu ülkeyi terk edersin" diyebiliyorsa ve buna gereken yetkin bir cevap gelişemiyorsa bunun sorumluluğu öncü güçlere aittir.

Tek millet dayatması, zorla Türk olmayı dayatmadır. "Ya Türk olmayı kabul edeceksin, tek millet çatısı altına girip teslim olacaksın, ya da burayı terk edeceksin" demektir. Bu çağda bundan daha ırkçı ve faşist bir zihniyet ve söylem biçimi olamaz. Ama bugün Erdoğan hem bunları açıkça söylüyor, hem de kendisini muhafazakar-demokrat olarak da gösterebiliyor. Oysa gerçeklik tam bir faşizmin ve ırkçılığın dayatılmasıdır. Bunu tüm dünya kamuoyuna teşhir etmek ve bu ukala alçakça saldırılara cevap vermek, devrimin ve onun öncü güçlerinin görevidir. Kısaca, Kürdistan'da halkımızdaki yurtseverlik ruhu, daha ileri bir mücadele düzeyini yaratmaya zemin olabilecek durumdadır. Bu anlamda hareketimizin tabanında gerçekleşen şey, fedakarlığın ön planda olmasıdır. Bu gerçekliğe dayanan bir kadronun, yani fedakar bir taban, objektif koşulların olgunluğu, çizginin netliği ve planlamanın doğruluğu eksenindeki bir mücadele sürecine doğru öncülük temelinde rolünü oynayan bir kadronun başarı elde etmemesi ve zafere yürümemesi mümkün değildir.

2012 yılında kesinlikle gerillada daha ileri düzeyler ortaya çıkarılabilirdi. Serhildan alanında da mevcut düzeyin katbekat ilerisini yakalamak mümkündü.

Yine en gözle görülür gelişmenin yaşandığı Batı Kürdistan'da devrimsel bir süreç yaşandı; bu devrimsel sürece denk düşecek bir kapasite, bir öncülük ve bir kapsayıcılığın gelişmediği görülüyor. Bu denli bir kapsayıcılığın gelişmesi ve devrimsel bir yaklaşımın öngördüğü öncülük misyonunun yerine getirilmesi halinde oradaki halkımızın birliğinin, bütünlüğünün çok daha ileri bir düzeyde örgütlü yapısını, sistemini kurmuş, donanımlı ve hazırlıklı bir toplumsal düzeye ulaşması mümkün olabilirdi. Devrimsel bir çıkış var, başarı var fakat bunun yanında siyasi alanda, örgütsel alanda, halka yaklaşımda, kapsayıcılıkta ciddi yetersizlikler de vardır. Böyle olunca gelişmeler istenilen düzeyde güçlü bir performansla yaşanmamış oluyor.

Yine günümüzde yurtdışında ve Kürdistanlıların bulunduğu bütün alanlarda yüksek bir heyecan ve ruh düzeyi söz konusudur. Buna dayanan gerilla çok daha kapsayıcı, toplumsal ve örgütsel gelişmeler yaratabilir, diplomatik alanda yeni dönemin ruhuyla sonuç alıcı birçok hamle gerçekleştirilebilir. Ama bu tür konularda süreci zamanında algılayamama, geriden takip etme, sürecin zorunlu kıldığı ruhu ve tarzı yakalayamama gibi yetersiz duruş biçimleri aslında öncüdeki yetersizlikleri gözler önüne sermektedir.

Bunu başarma yolunda sürdürülen mücadelede artık final sürecine girilmiştir. Bu final süreci devam ediyor. Ancak böylesine önemli olan bu süreçte kadronun vasat duruşu, gelişmelere göre istenilen öncülük aktivitesini gösterememesi durumu söz konusudur. Çünkü final süreci vasatlığı kabul etmez, sıradanlığı kabul etmez; ancak olağanüstü bir katılımı, çabayı ve sürpriz bir tarzı kabul edebilir ve ancak böyle bir tarz sonuç alabilir. Herhangi bir dönemde normal ve sıradan çabalar veya katılım biçimleri belki bazı şeylere cevap olabilir. Fakat içine girdiğimiz bu devrimsel süreçte olağanüstü bir çaba, olağanüstü bir katılım ve yetkinlik olmadan sonuç almak mümkün değildir. Çünkü devrimsel sürecin istediği tarz, sonuç alıcı ve koparıcı bir mücadele ve savaş tarzdır.

Bir kadronun sonuç alıcı ve koparıcı olabilmesi için öncelikle süreci yaşaması gerekmektedir, Önder Apo'yu yaşaması gerekmektedir, İmralı çizgisinin ne anlama geldiğini algılaması, bilmesi ve süreci bütün hücreleriyle hissetmesi gerekmektedir. Bu anlamda kadronun öncelikle kendinde bir devrimsel kalkışı yapması, yaşadığı iç çatışma ve hesaplaşmayla kendinde yaratacağı devrimsel çıkışı yaşaması gerekmektedir. Yani bir kişi önce kendinde devrim yapacak, devrimsel çıkışı başaracak, zaferi kendinde yürüttüğü iç mücadeleyle kazanacak ve bu biçimde zafer tarzının öncüsü olmak için devrimde bir rol oynama olanağına kavuşmuş olacaktır. Bu olmadan olmaz. Vasat bir ruhla, yetkin bir katılım olmadığı bir düzeyle kişinin devrimsel bir sürece öncülük yapması mümkün değildir. Çünkü devrim süreci öyle bir süreç ki, ancak bütün hücrelerin ayaklandığı, heyecanın yaşandığı, aklın ve yüreğin birleştiği, en yetkin bir taktik, en sonuç alıcı bir tarz ve en profesyonel bir yönelimin gerçekleştiği bir öncülükle devrim başarılabilir.

Kürt sorunu çözüm sürecine girmiştir

Genel olarak süreç devrimsel bir süreçtir. Biz sürece final süreci dedik; final süreci devam etmektedir. Bazıları bizim bu sözlerimizden yıla final dediğimizi anlıyor. Fakat biz herhangi bir yıla final yılı demedik. Biz Devrimci Halk Savaşı'nın gündemde olduğu bu sürecin Kürdistan devriminin final süreci olduğunu söylüyoruz. Açık ki Türk Başbakanı, sadece 2012 yılını final süreci olarak anlamış ve bundan ne kadar zorlandığını ve nasıl rahatsız olduğunu da tepkileriyle ortaya koymaktadır. Ama bu sömürgeci zihniyet bilmeli ki, final süreci sadece 1 yıla özgün söylenmiş bir söz değil, bir döneme dönük söylenmiş bir sözdür. Kürt sorunu artık çözüm sürecine girmiştir. Hiçbir sömürgeci ırkçı zihniyet ve hiçbir katliamcı politika bu sürecin önüne geçemeyecektir. Kürt halkının haklı davası büyük bir gerçektir ve bu gerçeklik bugün kendisini bütün boyutlarıyla ortaya koymuştur. Dolayısıyla artık mücadele 2012 yılının büyük direnişi ve kazanımları temelinde daha güçlü bir biçimde başarılı olacağı döneme girmiştir. Önder Apo'nun özgürlüğü ve Kürt sorununun çözümü temel hedeftir.

Burada sorun sadece fedai ruhla sürece yönelmek değildir. Aynı zamanda yetkin ve sonuç alıcı bir tarza sahip olmak ve bu konuda profesyonel bir duruş sergilemek gerekmektedir. Bu da kişinin kendisini doğru bir biçimde ele almasıyla ve sürece katmasıyla olur. Fikir, zikir ve eylem birliğinin oluşmasıyla gerçekleşebilir. Fikir, zikir ve eylemi bir olan, bütün olan, bu biçimde kendini döneme katan, kaygılı hesapçı bir duruş değil gerçekten dürüst ve samimi bir biçimde kararlıca kendisini devrimsel çalışmalara katan bir kadrosal duruş sürece öncülük edebilecek özelliklere sahip olabilir. Bu nedenle kadronun gerek yurt içinde gerekse de yurt dışında, bütün parçalarda, savaş sahasında, örgütsel sahada, ideolojik ve toplumsal alanlarda bunu yetkin bir biçimde pratikleştirmesiyle doğru öncülüğe ulaşması mümkün olabilir. Bu devrimsel aşamanın dayattığı profesyonellik, tüm dogmalardan sıyrılmış, yürekli ve yaratıcı bir biçimde sürece büyük bir ustalıkla yön veren öncü militanlık ve muzaffer komutan duruşudur. Bu yapılabildiği oranda başarılı olacağımız, final yılını kazanacağımız açıktır.

Unutulmamalı ki, Kürt halkının özgürlüğü, Önder Apo'nun özgürlüğü anlamına gelmektedir. Kürdistan'da Önder Apo özgürleşmeden Kürt sorunu çözülemez. Önder Apo'nun özgürlüğü Kürt halkının özgürlüğü ve Demokratik Özerklik çözümü ile halkların bir arada yaşama koşullarının yaratılması anlamına gelmektedir. Bu açıdan 2012 yılının ortaya çıkardığı sonuçlara dayanarak, özellikle de güçlerimizde açığa çıkan yetersizlikleri giderme temelinde bu tecrübelerden yararlanma ile 2013 yılında hem savunma alanında, Devrimci Halk Savaşı'nda kapsamlı bir yükselişi yaşama, hem de örgütsel anlamda bir büyüme ve KCK Sistemi'ni inşa etmede önemli gelişmeler kat etme mümkündür. Bununla birlikte hem diplomatik alanda büyük bir hamle ve hem de ideolojik alanda büyük bir çıkışla Kürt halk gerçekliğini dünya kamuoyunun gözleri önüne serme ile mücadeleyi başarıya taşıma olanakları mevcuttur. Bunun koşulları vardır.

Bu açıdan biz öncelikle 2012'nin yetkin tecrübelerinden ders alarak, var olan yetersizliğin giderilmesiyle 2013'ü daha büyük, daha kapsamlı bir mücadele yılı haline getirmeyi önümüze koymak durumundayız. Eğer Türk devletinde bir karar değişikliği olur ve saldırılarından vazgeçer ise biz de bunu yeniden değerlendirebiliriz. Ama yakın dönemde AKP'nin buna gelmeyeceği, ırkçı-tekçi siyasetini, savaş ve katliamlarla sonuç almayı hesaplamakta olduğu açıkça görülmektedir. Bunun karşısında bizim hiçbir tereddüde düşmeden, 2012'de yükselttiğimiz hamleyi sonuca götürme mücadelesini kararlılıkla derinleştirmemiz ve kapsamlaştırarak sonuca götürmemiz dışında bir yol kalmamaktadır. Önümüzdeki süreçte temel çerçeve bu eksende ele alınarak gelişme durumunda olacaktır.

Bu temelde 2013 yılını ele alırken tüm dostlarımızın ve tüm halkımızın şuna inanmasını isteriz: "Kürdistan Özgürlük Mücadelesi tarihinin en önemli bir sürecine girmiş bulunmaktadır. Bu tarihi süreçte bizler Önder Apo'yla yeterli yoldaşlığı henüz tam başarmış değiliz. Önder Apo'yla yeterli yoldaş olmayı başarmak, zafere ulaşmaktır. Biz böyle biliyoruz. Hareketin bütün kadro yapısı, bütün savaşçıları ve bütün sempatizanları Önder Apo'ya doğru ve yeterli bir yoldaşlık için bu tarihsel sürece bütün benliği ve bütün gücüyle katılım göstererek ve yeteneğini açığa çıkararak mücadele tarihimizin en donanımlı, en yetkin, en profesyonel ve en kararlı hamlesel çıkışını gerçekleştirmek üzere, üzerine düşen sorumlulukların gereğini yerine getirmeyi esas alacaktır. Bu tarzda bir katılım, örgütlenme ve mücadeleye yönelme süreci bizi başarıya taşıyacaktır."

Bu inanç ve kararlılıkla tüm halkımızı ve dostlarımızı selamlıyor, bütün halkımızın ve yoldaşlarımızın 2013 yılını kutluyor ve yeni mücadele yılında üstün başarılar diliyoruz.

Devrimcilik yiğitlik işidir

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın 9 Nisan 1998 tarihinde Sara arkadaş ile Avrupa'ya gelmeden önce gerçekleştirdiği son diyalog

Hem sosyal gerçekliğinizin hem de partileşme düzeyinizin kendini en açıkça ortaya koyduğu, çok ağır bunalımlı bir kişilik biçiminde dayattığı ve işlerin içinden çıkılmaz hale getirdiği yaygın bir gerçekliğiniz söz konusudur. Ve bu, son derece tehditkar bir durum haline gelmiştir. Üzerinde emperyalizmin, özel savaşının bütün hesapları yapmasına yol açmıştır. Ve siz, önemli oranda bunu, her ne kadar iyi niyetli de olsanız; oportünist bir politika yönetim kadrosu olarak kendiliğinden işliyorsunuz, bundan oportünistçe çıkar umuyorsunuz ve oldukça kendinize de, bu partiye de en büyük zararı veriyorsunuz. En ufacık biçimlenme sorunlarınıza bile ciddiyetle yaklaşmayışınız, çok açık, rahatlıkla doğru geliştirilebilinecek görevlere, dağlar kadar imkanla bile yaklaşmayışınız, sizin oportünist niteliğinizi ortaya çıkarıyor.

Son emperyalist müdahalenin, Önderlik gerçeğine dayattığında da bu açığa çıkmıştır. PKK'nin çözülüş dağılma hikayelerinin altında, yetmez kadro komuta gerçekliği yatmaktadır. Ve işbirlikçi teslimiyetçi çizgi ve sahte komutası da, buna dört elle sarılmış, hesabını yapmış, amansız bir çaba içine girmiş ve yine, kendi Önderlik gerçekliğimiz karşısında ancak bozguna uğratılabilmiştir. Ama halen yaygın bir biçimde, kadro gerçeğimizin komutaya yansımasından da hala medet umar durumdadır. Bu ortaya çıkmıştır. Ve hemen hemen beklentiler de, "örgüt dağılıyor, parçalanıyor. Önderliğin gerek parti üzerine, gerek ulusal kurtuluş sürecine hakimiyeti sarsılıyor, zayıflıyor" gibi yorumlara kadar konu olabilmiştir.

Son uyarılarımı yapıyorum. Çoğunuzun gerçeği, buna denk düşüyor.

Devrimcilik yiğitlik işidir. Yiğit, özü, söz ve eylemi kesinlikle tutarlı olandır. Bu düzeye ulaştıysanız, söz verin diyorum size. Çünkü her şey bu söze göre planlanıp yürütülecektir. Sözle oynarsanız, güçlü olan partidir, ona karşı dayanamazsınız. Emperyalizmin en ince planları dayanamıyor. Bu halinizle, siz mi kandıracaksınız Partiyi? Yapmayın bunu diyorum size. Çünkü yaptığınız kandırmaca. Kendinizi bir kandırmaca kişiliği olmaktan kurtaramıyorsunuz. Bununla mı PKK'nin militan çizgisini yürüteceksiniz.

İster uyarı gibi anlayın, ister emir, ister rica. PKK'nin çizgi gerçekliğine, onun yönetim, komuta uygulamasına ilişkin bazı temel hususları dile getiriyorum. Bunlarsız yürünülmez. Buna gücünüz yoksa peşinen söyleyin, buna gücünüz varsa ona göre söz verin. Çok ciddi yetmezlikleriniz varsa aşın. Ama yine söze göre olmalı. Yine önünüzde fırsatlar var. Gideceğiniz her yerde, eğitim de süreklidir. Ve bazı yapabileceğiniz görevler de. Ama doğru yaklaşın diyorum.

Sözümü anlamak istiyorsanız, bence çok açık. Değeri olmayan, işlevi olmayan bir görevi reddedin. Baktınız aylarınızı boşa harcıyor veya boş bırakılıyorlar sizi, kimse alan sorumlusu, üzerine gidin. Uyduruk bir biçimde, sizi oyalamak istiyorsa yine üzerine gidin. Değerler yerde çürüyorsa, sahiplik edilmiyorsa yine sorumlunun üzerine gidin. Bir saatinizi, bir parça ekmeğinizi bile kimse çar çur etmemelidir. Çünkü son tahlilde sizin canınız, kanınızdır. Halkımızın, binlerce devrimci şehidin ve zindan direnişçilerinin ve dağlarda bizzat o soğuğu, o açlığı yaşayan sizlerin emeğinizin bir sonucudur. Hor bakmayın. Ona hor bakmanız, kendinize hor bakmaktır. Kendine hor bakan da devrimci olamaz.

Devrimcinin önce onuru olduğu, onurun da çizgiye saygı, çizgiye disiplinle bağlanmaktan geçtiği açıktır. Bu gücünüz yoksa söz vermeyin, diyorum. Ne bizim emekleri, ne de kendi can varlığınızı tehlikeye sokmayın. Tehlikeye sokarsanız ne olur, örgüt tedbirini almıştır. En azından biz sorumluluğumuzun sahibi oldukça, bu tarzla ne Partiyi kullanmanız mümkündür, ne kendinizi yaşatmanız. "Kimse görmez, dilediğim gibi yaşarım. Kendi basitliklerime meydan, zemin bulurum." Bunlar yanlış, mümkün değil. Özüyle ve biçimiyle dört dörtlük militan hatta girmeyen, militan savaşa kendini vermeyen zaten açığa çıkar. Nitekim açığa çıktığı gibi.

Bu doğruları şunun için de söylüyorum: Büyük şehidimiz, gerilla sözümüz, onurumuz olan Agit arkadaşımız, gerçekten bunun iyi bir ifadesiydi. Ve o günden bugüne bu bozulma, bu yozlaşma sizin de tüm emeklerinizi tanınmaz hale getirmişti. Yine gideceksiniz, birçok alanda kendini dayatan var. Ucuz komutan var. Yönetimle alakası olmayan, yönetim adına, yönetimsizliği dayatan var. Demin söylediğim gibi, her tür tehlikeye açık bir sürü komutanlık var. Ve hatta kendini zemin yapan tonlarca savaşçı var. Hepsini göreceksiniz. İşte burada aldığınız yüksek eğitim, karar ve söz ifadesiyle doğru bir başlangıç yapacaksınız. PKK'de hiç kimse kimseyi tehdit edemez. Hiç kimse kendini dayatamaz. Kendini dayatan, tek doğru çizgidir. Çizgiyi kim doğru uygularsa, söz ve uygulamada öncelik onundur. Kim onun gereklerine anlam veremezse, bu ben de olsam, aşılmak durumundadır. Bundan vazgeçmeyin, diyorum. Bu yaşam hakkınızı, bütün umutlarınızı, bütün varsa bazı yeteneklериniz onları kullanmaktır. Bu, PKK'nin gerçekten temel militan özelliğidir. Ve her şey buna bağlı olursa yaşamınızda, savaşınızda bir anlam ifade eder veya başarısı gelişebilir.

Bir kez daha, hemen her sahada, sadece gerillada değil, bütün görev alanlarında, ne kadar gerekiyorsa hepsine gücünüze göre sonuna kadar, hatta gerektiğinde kendinizi iradeleştirerek, görev hakkını özce kulanacaksınız. Ki, bunda da tekrar vurguluyorum, anlamlı işlevsel olacak. Kuru görevlendirme olmaz. Herhangi bir sonucu olmayan, sırf bir tepeyi bekle, diye görev olmaz. Sırf şu dernekte otur, diye görev olmaz. Hepsinin günlük bir planı olacak. Günlük bir faydası olacak. Öyleyse görev kabul edilecektir. Yoksa bu görevi elinizin tersiyle iteceksiniz. Kimi kandırıyorsun, diyeceksin. Görevlendirene, bunu söyleyeceksin. Sen beni boşa çalıştırıyorsun. Ben günümün 24 saatini devrime adamak için gelmişim. Bunu değerlendirirsen, yönetimin kabul değerlendiremiyorsan, "ben sana yönetimin nasıl yapacağını göstereceğim," diye kendin yönetime talip olacaksın. Velhasıl yapabileceğini sonuna kadar yapacaksın, yapabileceklerinle yapacaksın. Bir alt güç olarak, bir üst güç olarak hangi konumda olursan ol, bu tarzı işleteceksin. Benim onaylayacağım görevlendirme budur.

Tekrar vurguluyorum, eğitimden tutalım diyorum sana, bir lojistik birimin verimli çalışmasına kadar, bir dost ilişkiyi yönlendirmekten tutalım çok önemli bir savaş planını geliştirmeye kadar, hepsinin içinde gereklilik, verimlilik, bunun da bir gereği olarak yeterince örgütlülük, yönetim hem de mevcut olanakların en yerinde kullanılması, bir yönetim gücünüz söz konusu... İlkeniz budur. Bir komuta görevi kendini ortaya koyuyorsa, hepsini bu çerçevede değerlendireceksiniz. Ve benim burada onayladığım budur. Bunun dışında, ben her şeyle savaş halindeyim. Bunun gereğini aşan, kim, nerede, nasıl yaparsa yapsın, nitekim savaştığımı da çok açıkça size gösteriyorum. Ve tarih bu savaşta bizi haklı çıkarmıştır. Bu temelde tarih, bizim Önderliğimiz altında yürütülen bu partinin gücünü ortaya çıkarmıştır. Yine tarih bu temelde, az çok kendini verenlerin şerefli ve onurlu olduğunu ortaya koymuştur. Bu temelde son grubumuzu da sözleştirelim;

Şimdi Avrupa grubumuzu da yapalım. Sara seni de sözleştirelim. Çok kısa, özlü seni tanıyalım?

Sa.: Kod adım Sara. 1958, Dersim doğumluyum. 1975'de ideolojik grup aşamasında partiyle tanıştım. Daha çok da 1977-78'de profesyonel olarak çalıştım. 1979'da zindana düştüm. Ve uzun bir süre zindanda kaldıktan sonra 1990 sonlarında çıktım. Akademiye geldim. İkinci gelişimdir. Beş yıl dağda kaldım. Daha çok Botan ve Güney sahasında. 1996'nın sonlarında bu sahaya tekrar geldim. Bir buçuk yıldır bu sahadayım.

Uzun sürecek bir devrim yürüyüşüdür aslında, küçümsemiyorum. Fakat bu yürüyüşle kendi örgütsel konumumu karşılaştırdığımda; bir orantısızlık var, dengesizlik var. Hatta ters bir duruşuda

vardı. Özellikle bu süreçte, son bir buçuk yıldır Önderlik Sahası'ndaki yoğunlaşma, sadece belli olaylara, belli süreçlere ilişkin değildi. Bir bütün olarak yürüyüşümü sorgulama süreciydi. Bu yürüyüşüm, bir tarz şeklinde biçimlendi; kendine göre bir tarzdı. İdeolojik temeli güçlü olmayan, dili güçlü olmayan, üslubu güçlü olmayan, örgütsel duruşu güçlü olmayan bir yürüyüştü. Bu anlamda çabalar fazla yerini bulamadı. Bu kadar uzun süre olmasına rağmen, gerekli karşılık verilmedi, gerekli militan kişilik oluşmadı. Bunun belli oranda farkındaydım, fakat özellikle bu sahada farkında olduğum halde, neden değiştirmedim sorusu yakıcı olarak kendisini dayattı. Çünkü hem partiyi zorluyordu; yansımamı farklılaştırmıştı, tam ayrıksı bir yansıma oluyor, durum oluyordu.

Belli bir şekillenme vardı kişiliğimde kuşkusuz; bunun ideolojiyle, politikayla, örgütsellikle ilişkisi vardı. Direkt ilişkisi var. Fakat kazandığım bazı alışkanlıklar var. İnatla bunu sürdürmüştüm. Bu inadı kırdım en başta bu sahada; son süreçte olumlu olarak değerlendireceğim. Benim bundan sonraki yürüyüşümü etkileyecek bir inadı kırdım diyebilirim. Tersinden olaya bakma; tersinden devrim olayına, örgüt olayına bakmayı aşmam gerekiyor.

PÖ.: Duygusal bakma, duygusallıktan politikaya gitme gibi vahim bir yöntem hatasını adeta kronikleştirmiştin.

Sa.: Doğrudur Başkanım. Hem duygu, hem tepkilerimi konuşturdu...

PÖ.: En tehlikelisi de ondan politika yaptığını sanma veya politikaya ondan sonra gitme.

Sa.: Onlar daha çok yön verdi Başkanım. Böyle olunca da, sonuç alıcı bir politika yürütülemedi.

PÖ.: Senin hatalarının temelinde bence bu yatıyor. Ne cesarettir, ne fedekarlık noksanlığıdır, ne direniş eksikliğidir, ne iyi niyettir. Senin hatanın temel kaynağını bence mutlaka anlamalıyız ve gidermeliyiz.

Sa.: Başkanım bu konuda anladığıma, gerçekten de artık onunla yaşanmayacağına; o inatlarla ya da o ölçüsüzlüklerle yaşamayacağıma kendim de karar verdim. Biraz önce arkadaş da bahsetmişti, Sakine arkadaş; insan kendisi ikna olursa, onu aşmak zor değil. Alışkanlık da olsa, yılları da alsa; çünkü iddiam var.

PÖ.: İkna olmazsan, Zeki gibi sen de kaçarsın, onun için ikna et.

Sa.: Hayır Başkanım, ben o konuda.

PÖ.: Hayır ikna olmazsan, sonuç o yere götürür.

Sa.: Kuşkusuz olumsuz sonuçlara götürüyor, bugüne kadar...

PÖ.: Hayır, öylesin demiyorum da; örnek vermek gerekirse diyorum, sahte insan evet derse, er geç o olumsuzluk patlak verir.

Sa.: Başkanım, ben bugüne kadar da partinin değerlendirmelerini, Parti Önderliği'nin eleştirilerini çok önemli buluyordum, ciddi buluyordum ve doğruydu. Şimdi bunu içselleştirmek gerekiyor. Bu temelde kendimi düzeltmem gerekiyor. Sorun biraz buradaydı. Çabalarımla yöntemlerim, birbirine ters oluyordu.

PÖ.: Ters

Sa.: O anlamda boşa çıkıyordu.

PÖ.: Evet

Sa.: Kendi istemim olmasına rağmen boşa çıkabiliyordu.

PÖ.: O da bir kuru inattı böyle. "Sara hata yapmaz, Sara hep iyi düşünür, hep iyi niyetlidir." Tamam da, ama politikanın da bir sanatı var. Hatta PKK'de politikanın bir sanatı var. Büyük duygular, büyük direnişlerle PKK yalnız başına yürümez. Evet duygu selinin adeta etrafa taşması gibi ve bunu da büyük bir inatla yapman bizi zorladı tabii.

Sa.: Başkanım, biraz da kendini tekrarlayınca etkiledi.

PÖ.: Çok.

Sa.: Ben hep aşmak istedim, tekrarlayınca bu bende bir büzülmeyi de getirdi, güçsüzleşmeyi de getirdi.

PÖ.: Tabii bütün çabalarını...

Sa.: Moral olarak etkiledi.

PÖ.: Boşa çıkardı, seni dağda hırçın yaptı, böyle geldi. Düşündüğümüz olay, bunu gözetiyor, bu yeni görevlendirme. Sen belki alınırsın, diyeceksin "uzaklaştırılıyorum" çünkü bayağı bu konularda duygulanıyorsun. Halbuki bana göre senin gerçek doğru tarzını ortaya çıkarman için bir müdahale veya bir yeni pratik saha çalışması olacak. Kendini biraz daha uzakta, biraz daha dinlendirmiş, biraz daha ikna etmiş bir biçimde politika yapacaksın, örgüt faaliyeti yürüteceksin. Bunu böyle yanlış anlamaya gerek yok. Ülke de açıktır, sonuna kadar bunun için zaten. Senin ülkeye gitme gibi bir sorunun yok bu konuda. O alçak mesela öyle değildi; ülkesine karşı da karaydı, art-niyetliydi ve korkaktı, çok. Onun tüm gücü cesareti, PKK militanlığının kahramanlığından idi. Burada senin belli bir öz direnme gücün var. "Neden ülkede değilim" veya işte "herkes orada ben buradayım" diye bir serzeniş pek anlamlı olamaz.

Senin için daha çok gerekli olan, bu büyük birikimi nasıl parti politikasının hizmetine koyacağım. Nasıl taşı gediğine oturta oturta, nasıl çok planlı bir örgütçü olacaksın. Korkum; yine gidersin, inatla "ya benim istediğim gibi olacak, olmazsa ben de inadımı dayatırım." Bu senin zorlanmana da sebep olur.

Sa.: Hayır Başkanım. Bu yanılgıya, hataya düşmeyeceğim.

PÖ.: Şu uyarıyı yapıyorum; sen herkese göre ol, herkes sana göre olmalı.

Sa.: Doğrudur Başkanım.

PÖ.: Önderlik gördüğün gibi nasıl herkese göredir, çok çarpıcı değil mi?

Sa.: Evet.

PÖ.: Ne kadar somut.

Sa.: Çok çarpıcı ve öğreticidir Başkanım. Bu süreçte bunu esas alacağıma inanıyorum.

PÖ.: Ama sen şimdiye kadar biraz tersini uyguladın, hem de iyi niyetlice.

Sa.: Evet.

PÖ.: Olmuyor. Kürdistan insanını en iyi örgütlemenin yolu; onu anlayacaksın, ona göre olacaksın. Kendine göre dersen, tek bir kişiyi bile örgütleyemezsin. Bunu örgütlü yapı için söylüyorum.

Sa.: Evet Başkanım, yanılgı burada.

PÖ.: İyi niyetlerle, iyi duygularla dolu bir şey, ama öyle bir durum olamaz bu toprağın insanlarında. Şimdi beni iyi dikkatle takip et ve dikkatle benim yöntemlerimden sonuç çıkar. Çok gerçekçi, değil mi? Çok somut, çok can alıcı bir yaklaşım değil mi benim çalışmalarım?

Sa.: Hatta sonuç alıcı.

PÖ.: Çok sonuç alıcı. Senin yıllardır bunu halen temel yöntem olarak benimsememen eleştirilerimizin özüdür. Yanlış da anlamamak gerekir.

Sa.: Kaybettiğim noktada burası, en çok kaybettiğim nokta burası oluyor.

PÖ.: Tabii. Düşün "herkes Sara'ya göre olsun," herkesin Sara'ya göre olma gücü yok ve herkes bana göre olmuyor. Korkunç bir savaş içinde değil miyim, herkes için?

Sa.: Sabırlı bir savaş veriliyor.

PÖ.: Sabır ve yöntem de doğru olduğu için sonuç alıyor. Seninki o kadar toycadır ki, senin en yakınların bile seni ya terk eder, ya da ciddiye almazlar. Halbuki böyle birisi değilsin, buna layık da değilsin, ama yöntemin bu sonucu doğuruyor. Bence bu ağır sübjektif konumu, duygusallıkla yüklü durumu aş artık.

Sa.: Aşacağım.

PÖ.: Ayıp değil, yirmi yıllık Sara hata yapar mı bu kadar? Hayır, yapabilir dersin. Mütevazi ol, alçakgönüllü ol, aş ve bence geçen bütün yılları telafi edecek kadar bir çalışma kapasiten var. Kaldı ki, bu yılların hep boşa gitti demiyoruz. Kesinlikle böyle bir şeyimiz yok. Neden yüksek kazandıramadın gibi bir eleştirimiz vardır. Yoksa kötüydün, bilmem mahvettin bizi demiyoruz, şöyle suçlusun gibi bir eleştirimiz de yoktur. Bunları da doğru anlarsan, bence asıl rolünü bundan sonra daha başarılı oynayabileceksin.

Sa.: Başkanım bu konuda kararlıyım. Belki ülke benim için özlemdir. Başkanım gerçekten çekicidir. Hatta ben hiçbir farklı alanı da küçümsemiyorum.

PÖ.: Ben hiç ülkeye gitmedim; sen gittin beş yıl gördün de, benim gibi fukara ne yapacak?

Sa.: Hayır küçümsemiyorum Başkanım. Ben nerede partiye yararlı olacaksam...

PÖ.: O konuda da iyi örnek olabilirsin. "Avrupa'dayım, şuradayım ama ülkemle dolup taşıyorum" diyebilirsin. "Her şey yoldaşlar, ülkedeki savaş için" diyebilirsiniz ve bizzat bunu yapmak da görevinizdir. Değil mi?

Sa.: Çok çalışmanın gerekçesi yapacağım Başkanım.

PÖ.: Bir milyon halk istemiş, zaten beş bin tane adayı siyasi ve askeri anlamda kaydır; herhalde senin bizzat ülkede yaptığından bin kat daha verimli değil mi? Bunun imkanı yok mu?

Sa.: Var Başkanım.

PÖ.: Var, ben burada bir kelime bilmem, Arapça'ya zihnimde yer veremem, ama Kürdistan denilen olay burada yaratıldı. Halk denilen olay burada yaratıldı, değil mi? Bunları da biraz ciddiye alalım.

Sa.: Başkanım bir yönüyle doğaldır. Fakat ben çalışmanın gerekçesi yapacağım hepsini, o özlemi de, istemi de.

PÖ.: Şimdi öyle olursa hata üstüne hata yapılır. Ben demiyorum ülkeye gitmeyin; her şey ülkeye gitmek için. Ülkeye daha fazla kendini taşıran, benim dışımda bir kişi var mı, bu tarihte?

Sa.: Hayır Başkanım.

PÖ.: Kısaca ülkeleşebilirsin; örgütle, büyük bir halk gücüyle, hatta günlük teknikle değil mi? Günlük Dersim'le konuş, günlük metropol kitlesiyle konuş. Örgütle grupları peşi sıra gönder. Cepheyi örgütle, milyonlarla. Az mı bunlar önemli değil mi? İstediğin zaman da gelebilirsin, hiç merak etme. Biz sözümüzün adamıyız, biz köprüleri de sağlam kuran adamız, değil mi? Seni Diyabakır Zindanlarından çıkaran bizim irademiz; övünmek gibi olmasın tabii.

Sa.: Hayır Başkanım.

PÖ.: Ülkene götürüp getiren, yine bizim irademizdir. Biz Avrupa'da da halkımızı hiç bırakmayız; buna da ilişkin gücümüz vardır, ama bunların yolu yordamına göre olması gerekiyor. Gerçekten çok başarmak istiyorsun ve yapabileceğine de inanıyoruz. Hatta ne mutlu sana, bugünleri gördüğün için diyebiliriz.

Sa.: Layık olacağım Başkanım.

PÖ.: Oldu, yeterli mi bu söz çerçevesi.

Sa.: Tabii.

PÖ.: Çok şey var da, pratikte onları sanırım seninle halledeceğiz.

Sa.: Doğrudur Başkanım. Ben de çok şey söylemek istemiyorum.

PÖ.: Evet anlamsız, zaten iki tane kitap da yazdın.

Sa.: Üç tane.

PÖ.: Üç tane oldu. Dördüncüsünü pratikte yazacağız.

Sa.: Yazarım Başkanım. Başarılı bir pratik sergilersem yazarım.

PÖ.: Evet başarılı pratik olmazsa, zaten hiç yazmayacaksın, hiç konuşmayacaksın. Bunun için sözü biraz kısa keselim. Oldukça doğru kullanırsan bu çerçeveyi; kesinlikle geçmiş yılların tecrübe, birikimi var içinde. Büyük, büyük yoğunlaşma var. Tabii senin hırsın da var, öfken de, tutkuların da ve çalışkanlığın da var. Umutlu olmamak için hiçbir neden yok, başarılı olmamak için de.

Sa.: Başarılı olacağım Başkanım.

PÖ.: Oldu, bu temelde gerçekten Sara'ya eleştirilerimizi sonuçlandırmış bulunuyoruz. Sanıyorum olumludur ve pratiği ile de kendisini mutlaka başarı temelinde sadece hatırlatmayacaktır; bizzat başarının kendisi olacaktır. Selamlıyoruz.

9 Nisan 1998

HALKIMIZA VE KAMUOYUNA

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı

Partimiz PKK'nin kurucularından olan, hareketimizin seçkin öncü militanı, onurun ve direnişin sembolü, Kürt kadınının iradeleşmiş sarsılmaz önder kadrosu Sakine Cansız (Sara) yoldaşımız ile KNK Paris Temsilcisi, Kürt halkının değerli diplomatı, Özgürlük hareketinin yılmaz militanı Fidan Doğan (Rojbîn) ve Gençlik hareketinin fedakar değerli militanı Leyla Şaylemez (Ronahî) yoldaşlarımızın hunharca bir cinayetle katledilmesini nefretle kınıyoruz. Bu kayıp, hareketimiz, halkımız ve tüm Kürdistan kadınları açısından büyük bir acı ve büyük bir kayıptır. Hemen her dönemde hareketimizin değişik yönetim görevlerini gerçekleştirmiş, Kürdistan halkının ve kadın özgürlük mücadelesinin yılmaz öncü militanı, PKK Meclis Üyesi ve PAJK Koordinasyonu Üyesi Sakine Cansız yoldaşın, Fidan Doğan'ın ve Leyla Şaylemez'in şehadeti karşısında saygıyla eğiliyor, her şehide karşı vazifemizin, onların yollarında yürümek ve kanımızın son damlasına kadar anılarına bağlı olmak olduğunu belirtiyoruz.

Sakine yoldaşımız bilinçli olarak hedeflenmiş, bu katliam örgütlü, planlı ve çok ustaca gerçekleştirilmiştir. Olayın gerçekleşme biçiminden, bu katliamın uluslararası düzeyde yetkinleşmiş profesyonel güçler tarafından gerçekleşmiş bir katliam olduğu anlaşılmaktadır. Açık ki bu katliamı gerçekleştirenler, Önderliğimiz tarafından gerçekleştirilen yeni sürecin gelişmesini ve Kürt sorununun çözüme kavuşmasını istemeyen kesimlerdir. Kürt halkı üzerindeki sömürgeciliğin sürdürülmesinden yana olan ve Kürt halkına dönük kirli amaçlar taşıyan çevrelerin tertipleyip uyguladığı bir katliamdır.

Bu olayın özellikle bir süreden beri Kürt siyasetçilerini takip altına alan, onları haksız yere tutuklayan ve cezalar veren Fransa'da gerçekleşmiş olması dikkat çekicidir. Fransa'da en son, tanınan bir Kürt siyasetçisi olan KNK Yürütme Konseyi Üyesi Adem Uzun'u bir komployla tutuklayanlar ile bu hunharca katliamı yapanlar arasında bir bağın olmadığı düşünülemez. Adem Uzun'un bir komployla tutuklanmasının perde arkasının açığa çıkarılması, bu katliamı da aydınlatmada önemli bir veri olacaktır. Bu konuda Fransa hükümeti töhmet altından çıkmak istiyorsa, mutlaka ve mutlaka bu katliamı açığa çıkarmalıdır. Fransa devletinin, çağımızın gelişen teknolojik ortamında, Paris ortasında gerçekleşen bu olayı açığa çıkarma olanakları vardır. Fransa'daki bazı derin güçlerin bu olayla bir suç ortaklığı yoksa Fransa hükümetinin bu olayı açığa çıkartması gerekmektedir. Açığa çıkarılmadığı müddetçe Fransa hükümeti Kürt halkı karşısında sorumlu tutulacaktır.

Katliamın duyulmasıyla birlikte ülke içinde ve ülke dışında halkımız büyük bir acı içinde sokaklara dökülmüştür. Halkımız başta Sakine yoldaş olmak üzere kendi önder militanlarının Avrupa ortasında hunharca katledilmesinin acısı içerisindeyken olayın ilk duyulmasıyla birlikte henüz bir verinin ortada olmadığı ilk saatlerde AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik'in ve yandaş basının, haberi "iç hesaplaşma" olarak servis etmesi oldukça dikkat çekici bir durumdur. Türk devlet ve hükümet yetkililerinin, yine yandaş basın yayın çevrelerinin ilk saatten itibaren büyük bir panik içerisinde, arsızca ve çirkince bir üslupla katliamı hareketimize, yani Kürtlere yıkma alçaklığını göstermesi, hedef şaşırtmaktan başka bir şey değildir.

Bu çevrelerin sürekli bir biçimde 'provokatif girişimlerin olabileceği'ni dillendirmesi, dikkat çekici diğer bir yan olmaktadır. Yürüttükleri bu psikolojik savaş hamlesi, hem suçlu hem güçlü pozisyonda olan Türk devleti ve hükümetini bu vahşi terör eylemi karşısındaki sorumluluktan kurtaramayacaktır. Açık ki Türk tarafı suçluluk psikolojisiyle yapılmış bu alçakça katliamın üstünü örtme, maniple etme ve saptırma çabası içerisindedir.

Ülke içerisinde hareketimizin lider kadrosunu katletmek isteyenler başarısız kalınca, Avrupa'da Sakine Cansız yoldaşı şehit ederek amaçlarına ulaşmak istemişlerdir. Özellikle bu dönemde Sakine yoldaşı ve özgür kadın militanları hedefleyenlerin Apocu hareketten ve Kürt halkından intikam almak istediği açıktır. Çünkü Önder Apo öncülüğündeki Kürdistan özgürlük hareketinin bugün kazanmış olduğu bu düzeyde, Sakine yoldaşların, Zîlanların, Bêrîtanların, Şîlanların ve Nudaların kahramanlığında yükselen Kürt kadın hareketinin yeri belirgindir. Özgürlük mücadelemizin yükselişinde ve Önder Apo'nun güç kazanmasında Kürt kadınının yeri tartışılmazdır. Bu rolün oynanmasında da Sakine yoldaşın dürüstlüğü, sadeliği, kararlılığı ve kahramanca bir yaşama sahip olmasının yeri belirgindir. Kürt halkının düşmanları, önder kadın militanları hedefleyerek Apocu hareketten intikam almak ve gelişen çözüm sürecini sabote etmek istemişlerdir.

Bu olsa olsa, uluslararası arka planı da olan Türk gladyosunun işi olabilir. Bu kadar alçak ve hunharca bir saldırıyı ancak ve ancak Türk sömürgeciliğinin yetiştirdiği, sadist, derin devlet güçlerinin ırkçı ve şoven duygularını yaşayan güçleri yapabilir. Bu olayın bu denli ustaca yapılmış olması, Türk derin devlet güçlerinin uluslararası güçlere dayanarak yapmış olduğunu göstermektedir.

Eğer AKP hükümeti gerçekten Kürt sorununun çözümünde samimi olsaydı, bu olay karşısında hemen psikolojik savaşa başvurup kara propaganda yapacağına, olayın açığa çıkarılmasını isteyebilir ve sonucu bekleyebilirdi. Ancak telaş içinde fırsatçı bir tutum sergilemeleri dikkat çekici olmuştur.

Şunu tüm kamuoyuna açıkça belirtiyoruz; bu süreci sabote etmek isteyen, Çukurca eylemini yapanlar değil, 31 Aralık 2012'de Lice'de, içinde Amed Eyalet Komutanı Numan arkadaşın da bulunduğu 10 militanı katledenlerdir. Çukurca eylemi ise, onun misillemesi olarak HPG'nin bölgedeki güçleri tarafından pratikleştirilmiştir. Hareketimizde, asla ve asla Türk basınının ve Türk devletinin çokça ifade ettiği gibi "çok başlılık ve iç çelişki" yoktur. Bu sadece ve sadece Türk psikolojik savaş dairesinin ortaya attığı içi boş bir çarpıtmadır. Türk tarafının, özellikle de bazı arkadaşlarımızın ismini vererek, bunun bir iç hesaplaşma sonucu gerçekleşmiş olduğu varsayımı büyük bir çarpıtma ve yalan olduğu gibi, halkımıza ve hareketimize karşı yapılan büyük bir saygısızlıktır.

Tüm ulusal ve uluslararası, demokratik, vicdan sahibi ve barıştan yana olan kesimleri Türk devletinin ve Türk basınının bu hunharca katliamın üstünü örtmek için geliştirdiği büyük çarpıtma ve saygısızlığa karşı sessiz kalmamaya ve gerçeklerin açığa çıkması için ağırlığını ortaya koymaya çağırıyoruz. Fransa Devleti'ni Paris'in orta yerinde işlenen bu alçakça cinayeti hiçbir tereddüde kapılmadan açığa çıkarmaya çağırıyoruz. Bu olayın açığa çıkarılmamasının, Fransa hükümetini ve Avrupa hukukunu gölge ve töhmet altında bırakacağını özellikle vurgulamak istiyoruz.

Bu olay, halkımıza ve hareketimize karşı şimdiye kadar işlenen cinayetlerin uluslararası boyuta taşınmasıdır. Bu olayın bütün boyutlarıyla kınanması ve katliamcıların açığa çıkartılması, aynı zamanda demokratik çözümün yolunu da açacaktır. Önder Apo'nun başlattığı sürecin başarısı ve Kürt halkının meşru haklarına kavuşarak Kürt sorununun çözülmesi için bu alçakça saldırının açığa çıkarılması önemli olacaktır. Türk devlet sistemi içerisinde çözümün önünde engel olanların açığa çıkarılması, aynı zamanda demokratik çözümün de gelişmesi anlamına gelecektir.

Bu nedenle ülke içerisinde ve ülke dışında tüm halkımız ve demokratik-yurtsever çevreler Sakine, Fidan ve Leyla arkadaşlara sahip çıkmalıdır. Öncelikle Avrupa'daki yurtsever halkımızın ve dostlarımızın Paris'e yürümesi, arkadaşlarımıza sahip çıkması ve olayın açığa çıkarılması için ağırlığını koyması büyük bir önem taşıyacaktır. Yine, ülke içerisinde ve ülke dışında tüm Kürdistanlıların ve çözümden yana olan tüm kesimlerin sokağa dökülerek Kürt sorununun demokratik çözümü önünde engel olan sömürgeci faşist odaklara karşı mücadeleyi yükseltmesi temel bir görev haline gelmiştir. Bu temelde tüm halkımızı değerli şehitlerimize sahip çıkmaya, bu alçakça katliamı protesto etmeye ve olayın peşini bırakmamaya, açığa çıkarılması için kitlesel gücünü ortaya koymaya çağırıyoruz.

10 Ocak 2013

Bu saldırının hesabını soracağız

YJA Star Anakarargah Komutanlığı

Halkımıza ve demokratik kamuoyuna!

Fransa'nın başkenti Paris'te hunharca katledilen Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez arkadaşlarımızı saygı ve minnetle anıyor, özgürlük mücadelesini başarıya ulaştırma sözümüzü yineliyoruz.

Üç kadın yoldaşımızın böylesi bir süreçte hedef alınması çok bilinçli, planlı ve örgütlü geliştirilmiş bir saldırıdır. PKK'nin esas özü ve karakterine yansıtan ve Apocu çizgiyi her koşul altında temsil eden özgür kadın militanlarımızın hedeflenmesi özgürlük hareketimizi ve Apocu çizgiyi hedefleyen bir saldırıdır. Bu saldırının Fransa devleti sınırları içinde gerçekleşmiş olması Fransa devletinin sorumluluğunu açık seçik ortaya koymaktadır. Uluslararası ve Türk gladyo güçleri tarafından gerçekleştirildiğini işaret etmektedir. Oldukça organizeli ve profesyonelce işlenen bu siyasi cinayetin duyulduğu ilk saatlerde AKP genel başkan yardımcısı Hüseyin Çelik'in katliamı hareketimizin üzerine yıkma senaryolarını kendi basınlarına servis yapmaları, çarpıtma, Türk devletinin sorumluluğunu gizleme, kamuoyunu manipüle etme, aldatma olup Özgürlük hareketimiz üzerinde yürütülen psikolojik savaşın bir parçasıdır.

Kendi devlet sınırları içinde ve Paris gibi bir yerde oldukça işlek bir caddede gündüz saatlerinde işlenen bu katliamı Fransa devleti derhal aydınlatmakla sorumludur. Aksi takdirde yoldaşlarımızın katledilmesinden kendisi sorumlu olacaktır. Özgür kadın hareketinin meşru savunma ayağı olan YJA Star gerilla güçleri olarak bu saldırı kimden gelirse gelsin peşini bırakmayacağımızı ve hesabını soracağımızı belirtiyoruz.

Sakine Cansız yoldaşımız PKK'nin kuruluşundan beri mücadele saflarına katılan ilk kadın militanlarımızdan biri olup Kadın özgürlük hareketi mücadelesine, kadın ordulaşmasına öncülük düzeyinde damgasını vuran bir yoldaşımızdır. Gerek Amed Zindanında gösterdiği onurlu direniş duruşuyla, gerekse de kadın gerilla ordumuza ilk komutanlık yapan yoldaşlarımızdan biri olarak kadın gerilla ordulaşmamızın bu düzeye ulaşmasında rol oynamıştır. Her zaman Kürdistan dağlarına sevdalı biri olarak özgürlük alanlarında kadının özgürlük kişiliğinin ve kimliğinin gelişiminde eşsiz bir çaba ve emek sahibi olmuştur. Kürdistan dağlarında en atak duruşuyla devrim heyecanının, moral ve coşkusunu her daim yaşatarak bizlere moral kaynağı olduğu kadar devrimci kadın militan ölçülerinin net ifadesi olmuştur.

Kürdistan dağları özgürlük tanrıçasını yitirdi

Fidan ve Leyla arkadaşlarımız da özgürlük mücadelesine farklı sahalarda katılarak özgür kadın militanlaşmasını ileri düzeye taşırıp toplumun özgürleşmesine mücadeleleriyle öncülük yapmışlardır. Sakine yoldaşımız öncülüğünde gelişen kadın ordulaşmamız 3 kadın yoldaşımızın katledilmesini kesinlikle kabul etmeyecek ve bu saldırıyı cevapsız bırakmayacaktır. Her 3 kadın arkadaşımızın büyük emek ve çabayla sürdürdüğü özgürlük mücadelesini başarıyla zafere ulaştıracağımızı belirtiyor, anılarını yaşatacağımıza dair sözümüzü yineliyoruz.

Başta Kürt kadınları olmak üzere tüm halkımızı şehitlerimizi sahiplenme eylemlerini sürdürmeye, katillerden hesap sormaya çağırıyoruz.

11 Ocak 2013

SARA, ROJBÎN VE RONAHÎ YOLDAŞLARIN ÇİZGİSİNDE

DİRENİŞİ YÜKSELTELİM

KJB KOORDİNASYONU

Paris'in merkezinde 9 Ocak 2013 tarihinde tüm örgüt yapımızı, halkımızı, kadınları, dost çevreleri, demokratik kamuoyunu çok derinden etkileyen ve sarsan korkunç ve vahşi bir katliam yaşadık. Bu katliamda PKK'nin ve Kadın özgürlük hareketinin kurucu üyesi, partimizin efsanevi zindan direnişçisi, mücadelemizin büyük emektarı, özgürlük hareketinin cesur, iddialı ve azimli yürüyüşçüsü özgür ve onurlu kadın sembolü Sara yoldaşımızı kaybettik.

Sara yoldaşımızla birlikte örgütümüzün siyasi diplomatik çalışmalarında birikimi, zekası, emeği ve örgütleyici özellikleriyle üstün başarılar sergileyen Rojbîn yoldaşımızı ve gençlik hareketinin en dinamik, enerjik, emekçi ve fedakar militanı Ronahî yoldaşımızı da yitirdik. Öncelikle bu değerli yoldaşlarımıza karşı tarihte benzeri olmayan bu vahşi, çirkin ve alçakça saldırıyı planlayan ve gerçekleştiren güçleri lanetliyor, Özgürlük mücadelemize ışık tutan bu değerli yoldaşlarımızın anısı önünde saygıyla eğiliyor ve uğruna mücadele ettikleri özgürlük ütopyalarını gerçekleştirme sözünü veriyoruz.

Hepimizi derinden etkileyen bu katliamın failleri aslında meçhul değil, bellidir. Bu katliamı yapan güçler Türk yeşil gladyosunun da içinde olduğu uluslararası komplocu güçlerdir. Uluslararası komploda belirleyici rol oynayan, AKP'nin devleti ele geçirmesiyle yeniden yapılandırılan Türk gladyosu bu katliamı gerçekleştiren esas güç olmaktadır. Bu çirkin saldırının uluslararası çapta geliştirilmiş oldukça örgütlü, planlı ve programlı bir konsept olduğu açıktır. Katliamın ortaya çıkışıyla birlikte henüz hiçbir şey netleşmeden AKP yetkililerinin 'iç hesaplaşma' diyerek manipülasyon yapmaları, kamuoyunu yönlendirme çabaları, özel savaş medyasını harekete geçirmeleri bu planı örtbas etmeye, katilleri gizlemeye dönüktür. AKP ve cemaat çevreleri çok yoğun bir biçimde bilgi kirliliği yaratarak, hareketimizi teşhir ederek ısrarlı bir biçimde katliamın iç yüzünü gizlemeye büyük bir gayret göstermişlerdir. Bu biçimde daha ilk günden yaptıkları aslı astarı olmayan ahlaksız açıklamalarla tüm dikkatleri üzerlerine çekmişlerdir. Bir taraftan Kürt sorununun çözümünü gündemleştirip diğer taraftan katliamı gizleme çabaları gerçek yüzlerini de bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Kürt sorununun çözümünde gerçek niyetlerinin de ne olduğunu ortaya koymuştur.

AKP'nin çözüm planı, katliamı esas alan bir plandır. Özellikle son bir yıldır AKP, PKK'nin lider kadrolarının hedefleneceğini söylemektedir. Son aylarda hem AKP yetkilileri ve hem de genelkurmay bu yönlü bir çalışmalarının olduğunu açıkça ifade etmişlerdir. PKK'yi kökünden kurutma siyaseti, özelde PKK'nin kurucu üyeleri başta olmak üzere lider kadrolar bir bir hedeflenerek gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır. Medya savunma alanlarına ve genel olarak tüm gerilla alanlarına yapılan saldırılarda esas hedeflerden biri her zaman bu olmuştur. Bu temelde yapılan birçok girişim boşa çıkmış, bunun üzerinden siyasal, toplumsal alanlarda bulunan lider kadrolar hedefe alınmıştır. Sara yoldaşımızın katledilmesi bu planın hayata geçirilmesidir. Anlaşılan o ki Sara arkadaşımız uzun bir zamandır takip edilmekte ve adım adım izlenmektedir. Tayip Erdoğan iki ay boyunca Sara arkadaşı izlediklerini itiraf etmiştir. Bu itiraf Türk devletinin ve AKP'nin işin içinde olduğunun itirafı olmaktadır. Sara arkadaşımız özenle seçilmiş bir hedeftir. PKK'nin kurucu üyesi olan Sara arkadaşımız PKK ve Kadın özgürlük hareketi açısından anlamı ve değeri çok iyi bilinerek hedeflenmiştir. Bununla hem PKK'ye ve hem de Kadın özgürlük hareketine mesaj verilmiştir. Bu katliamla partimizin çekirdek kadrosuna, PKK'ye dönük bir imha planının uygulamada olduğu mesajı verildiği kadar Özgür kadın hareketine karşı da kapsamlı bir imha konseptinin uygulamaya geçtiğinin de mesajı olmaktadır. Bu anlamda bu çirkin ve alçak saldırı hem Sara yoldaş şahsında önderliğimize, PKK'ye ve hem de Kadın özgürlük hareketine karşı geliştirilen bir saldırıdır. Bir katliam konseptidir.

Bu bakımdan süreci doğru okumamız ve sağlıklı güçlü sonuçlar çıkarmamız oldukça önemlidir. Önderliğimiz ile yapılan birkaç görüşmeye bakarak hemen çözüm olacakmış, saldırılar duracakmış gibi farklı düşüncelere ve ruh hallerine kapılmamak gerekiyor. Bu anlamda çok acı da olsa bu katliam bize süreç konusunda çok güçlü uyarılarda da bulunmaktadır. Türk devletinin ve AKP hükümetinin çok sıkıştığı, iç siyasetinde ve dış siyasetinde ciddi bir çıkmazı yaşadığı bir gerçektir. Kürt sorununu çözmezse kendisinin çözüleceğini, dağılacağını, Özgürlük mücadelemizin ulaştığı düzeyin ve bölge konjonktürünün artık Türk devletine farklı bir şans tanımadığını az da olsa fark etmektedir. Ancak çözüme yaklaşımı demokratik barışçıl kriterlere göre değil, elinden geldiğince harekete ağır darbeler vurarak, hareketi ciddi bir güç ve irade kaybına uğratarak çok küçük tavizlerle bu işi halletme biçimindedir. 'Hem müzakere ve hem de mücadele' stratejisinin dayandığı pratik çerçeve bu olmaktadır. Faşist AKP devleti bir taraftan imha saldırılarıyla, katliamlarla savaşı sürdürecek, diğer yandan ise kayıplarımızı koz olarak kullanıp bunun üzerinden pazarlık yapmaya çalışacaktır. Lice, Çelê ve en son Paris katliamını bu biçimde okumamız gerekiyor. Aksi halde büyük bir gaflete düşerek ağır darbelerle yüz yüze kalacağız. Bundan hareketle herkesin süreci derinlikli ve objektif okuyarak yaklaşması, çalışma-mücadele anlayışını buna denk oluşturması, hareket tarzını buna uygun belirlemesi oldukça önemlidir. Hareket tarzındaki bir açık ve zaaf çok ağır sonuçlara yol açmakta, çok büyük bedel ve acılara neden olmaktadır. Planlı, disiplinli, dikkatli, duyarlı, her şeyi her olasılığı hesaplayabilen bir hareket tarzı, yeni sürecin temel hareket tarzı haline gelmelidir. Bilmeliyiz ki her yerde her zaman her biçimde saldırılarla karşı karşıya kalabiliriz. Bunu bilerek kendimizi planlamalı ve hareket tarzımızı çok özenle ve dikkatle belirlemeliyiz.

Sara yoldaşımızın şehadeti hepimizde tarifi imkansızcılara neden olmuştur. Bu şehadet hepimizi derinden sarsmış ve şoke etmiştir. Sara yoldaş Özgürlük hareketimizin temel yaşam kaynaklarından biridir. Güç, moral ve motivasyon kaynağımızdır. Sara yoldaşımızın, kırk yıllık direniş ve mücadele birikimi, bilgeliği, onurlu ve iradeli duruşu, cesareti, yaşama tutku düzeyinde olan bağlılığı, coşkusu, hiçbir engel ve zorluk tanımayan azimli ve kararlı yürüyüşü, dürüst, sade, titiz, mütevazı yaşam anlayışı, Önderliğe ve Özgür Kürdistan'a olan büyük aşkı ve direnişçi kişiliği, Özgürlük hareketimizin rengini ve kimliğini oluşturmuştur. Sara yoldaşımızın kişiliği ve mücadele duruşu Kadın özgürlük hareketimizin kişiliği ve kimliği olmuştur. Sara yoldaşımız Kürdistan Kadın özgürlük hareketinin kurucu üyesi olarak sınırsız bir emeğe sahip olmakla birlikte hareketimizin kimlik kazanmasında da belirleyici rol oynayan çok değerli öncü bir yoldaşımız olmaktadır. Mücadeleci, direnişçi, emekçi, fedakar, onurlu ve özgürlüğe tutkulu kişiliği, Kadın özgürlük hareketinin karakterini şekillendirmiştir.

Sara yoldaşımız PKK'nin ilk çekirdek grup aşamasında devrim çalışmalarında çok aktif yer alan, Kürdistan'ın birçok alanında çalışma yürüten, örgütleme yapan, sayısızca kadını erkeği örgütleyerek mücadeleye katan, milyonlarca kadını arkasından sürükleyerek mücadele alanlarına taşıyan, binlerce kadını dağlara yönlendiren, 12 Eylül faşizmi karşısında Amed Zindanı'nda destansı direniş geliştirerek zindan direnişinin temel moral ve motivasyon gücü olan, direnişçi ve mücadeleci kişiliği ile düşmanında dahi hayranlık-saygı uyandıran, yanlışlıklara, haksızlıklara karşı asla boyun eğmeyen kadın özgürlük mücadelesinin öncüsü ve önderidir. Özgür ve onurlu yaşam çizgimizdir. Binyıllık kadın direniş geleneğinin en güçlü temsilcisidir. Sara yoldaşımız kırk yıllık özgürlük ve direniş tarihimiz ve belleğimizdir. Sara yoldaş Kadın özgürlük tarihidir. Tarihimizdir. Direniş ve özgürlük tarihimizin canlı ifadesidir. Hepimiz onun ardılları ve öğrencileriyiz. Direnişi, dik ve onurlu duruşu ondan öğrendik. Haksızlıklara karşı boyun eğmemeyi, kavga etmeyi o bize öğretti. Direnişten ve mücadeleden zevk almayı, acıyı güce çevirmeyi, yılmamayı, asla pes etmemeyi ondan öğrendik. Yaşamı hep mücadele, direniş ve kavgalarla dolu geçen Sara yoldaş Kadın özgürlük hareketinin kadın önderidir. Bu açıdan bizler sadece bir yoldaşımızı kaybetmedik, aynı zamanda bir önderimizi de kaybettik. Bundandır ki acımız çok büyük ve derindir. Tarifsizdir!

Tüm yaşamını özgürlük mücadelesine adayan Sara yoldaş, direnişi, mücadeleyi, durmaksızın çalışmayı, yüksek yaşam coşkusunu bir yaşam felsefesi ve tarzı haline getirmiştir. Pes etmenin ve yılgınlığa düşmenin sözünün dahi edilemeyeceği bu kişilik özellikleriyle her zaman ve her koşulda uçurumun başında kanatlanma cesaretini ve gücünü göstermiş, bu duruşuyla her zaman kadın yoldaşlarına da çok büyük bir güç ve moral kaynağı olmuştur. Sara yoldaş her koşulda farkını ve rengini çok belirgin bir biçimde ortaya koymayı başarmış, iradeli, boyun eğmez dik duruşuyla kadın yoldaşlarına sürekli cesaret ve moral aşılamıştır. Biz kadınlar yalnızca bir yoldaşı değil, tanrıça anamızı yitirdik! Bundandır ki acımız çok büyüktür.

Paris katliamında şehit verdiğimiz Rojbîn yoldaşımız da çalışma tarzı, disiplini, yaşam coşkusu, heyecanı, gelişkin kavrayışı, atikliği, yüksek örgütleme yeteneği ile örnek bir kişilikti. Rojbîn yoldaşımız örgüt içinde sadece bir devre PAJK eğitimi görmüştür. Önderliğimizin savunmaları üzerinde gördüğü eğitimden çok büyük bir güç ve moral alarak çalışmalara katılmıştır. Aldığı eğitimi kendisine referans yapmış, kendisini müthiş eğitmiştir. Genç yaşına rağmen devletlerle en üst düzeyde diplomasi yapmış, bilgisi, birikimi, zekası, sağlam ideolojik duruşu ve politik öngörüsü, kıvrak zekasıyla ilişkilendiği insanlarda ve çevresinde büyük bir hayranlık ve saygı uyandırmıştır. Bu anlamda Rojbîn yoldaşımız siyasi ve diplomatik çalışmalarda Önderlik çizgisinin öncü militanı olmuş, bu alanda Önderlik çizgisinin en güçlü temsilini yaparak bir çizgi olmuştur. Rojbîn yoldaş diplomaside bir tarz ve çizgidir. Önderlik ruhunun bu alandaki en güçlü ifadesidir. Şehadeti diyalog kurduğu her insanı derinden etkilemiştir.

Katliamda kaybettiğimiz Ronahî yoldaşımızda yaşam coşkusu, fedakarlığı, atikliği, örgütleme yeteneği, bilgisi ve iradeli duruşu ile örnek bir militandı. Uzun bir süre gençlik içinde çalışan, büyük emek harcayan bu yoldaşımız, Kürdistan dağlarında da bir dönem mücadele yürütmüştür. Genç olmasına rağmen kendisini çok güçlü eğitmiş ve geliştirmiştir. Kısa ömrüne çok büyük başarılar sığdırmış, yoldaşlarının ve halkının sevgilisi olmuştur.

Kadın özgürlük hareketi ve PKK yapısı olarak bu yoldaşlarımızın anısına çok güçlü sahip çıkmak boynumuzun borcu ve en temel devrimci görevimizdir. Özgürlük mücadelemizin efsanevi öncüleri olan bu değerli yoldaşlarımızın anılarına sahip çıkarak mücadeleye yüklenmeli ve onlarca kat mücadeleyi yükseltmeliyiz. Bu büyük acıları ancak çok büyük ve tarihi başarılar dindirebilir. Ancak ve ancak özgür yaşam ve demokratik sistem acılarımıza derman ve yoldaşlarımızın anısına cevap olabilir.

Özgürlük tarihimizden çok iyi biliyoruz ki, Önderliğimiz her büyük şehadet yaşandığında her zaman çok tarihi adımlar atmış ve hamleler gerçekleştirmiştir. ''Bu büyük şehitlere ancak böyle layık olunur ve sahip çıkılır'' demiştir. ***Haki*** yoldaş hain bir kurşunla şehit düştüğünde Önderliğimizin cevabı, partileşme çalışmasını geliştirmek olmuştur. ***Mazlum, Dörtler, Hayri*** ve ***Kemaller*** tarihi bir direniş sonucu şehadete ulaştığında Önderliğimizin cevabı, devrim mücadelesini tüm Kürdistan'a yayma, ordulaşmayı geliştirmek olmuştur. ***Mahsum-Agit*** yoldaş şehit düştüğünde Önderliğimizin cevabı, ordulaşmayı güçlendirme, mücadeleyi derinleştirme olmuştur. ***Binevş-Berivan*** yoldaş şehadete ulaştığında Önderliğimizin cevabı, kadın özgürlük mücadelesini tüm topluma taşırma, kadın örgütleme çalışmalarını derinleştirme olmuştur. **Bêrîtan** yoldaş şehadete ulaştığında Önderliğimizin cevabı, kadın ordulaşmasını geliştirmek olmuştur. ***Zîlan*** ve ***Sema*** yoldaşlar tarihi bir direnişle şehadete ulaştığında Önderliğimizin cevabı, Kadın özgürlük ideolojisini ilan etme ve kadın partileşmesine gitmek olmuştur.

Özgürlük tarihimiz her büyük şehadet sonrası atılan çok destansı hamleler ve zaferler tarihidir. Her büyük şehadet bizi zayıflatmamış aksine daha fazla mücadeleyi ve direnişi yükseltmeyi getirmiş ve bizi daha çok güçlendirmiştir. Önderlik gerçeği ve PKK hareketi acıyı güce dönüştüren, acıyı kendisine en büyük öğretmen yapan bir harekettir. Her büyük acıyla kendisini yeniden yaratan, beynini, yüreğini ve ruhunu daha fazla bileyen ve çelikleştiren bir hakikate sahiptir. PKK ve Kadın özgürlük hareketi en büyük gücünü de bu gerçekliğinden almaktadır. Öldükçe çoğalmanın dayandığı hakikat bu gerçekliktir.

Sakine Cansız (Sara) çizgisi direniş ve mücadele çizgisidir. Hiçbir biçimde pes etmeme, boyun eğmeme, inadına inadına direnişi yükseltme çizgisidir. Acıyı güce, acıyı direnişe, acıyı mücadeleye, acıyı zafere dönüştürme çizgisidir. Sara çizgisi direnişle zafere ulaşma çizgisidir. Sara çizgisi 'direnmek yaşamaktır' felsefesini yaşam tarzı ve kimlik haline getiren özgürlük çizgisidir. Sara yoldaşa ve yoldaşlarına layık olmak ancak direnmek yaşamaktır felsefesini zaferle taçlandırmakla olur.

Özgür yaşam ve demokratik sistem Sara yoldaşımızın ve yoldaşlarımızın en büyük özlemiydi. Yılmaz ve sınırsız mücadele azimleri, asla eksilmeyen yaşam coşkuları bu büyük özlemin ifade biçimiydi. Bizler Sara yoldaşa ve yoldaşlarımıza layık olmanın duruşunu sergilemek istiyorsak, direnişi ve mücadeleyi on kat yükselterek özgür yaşamı ve demokratik sistemi kurarak layık olabiliriz. Ancak bu biçimde bu yoldaşlarımızın özlemlerinin uygulayıcısı olabiliriz. Onların mücadele anlayışını ve duruşunu esas alarak mücadeleyi yükseltmek, yoldaş olmanın ve Sara'nın yoldaşı olmanın tek şartıdır.

Bu temelde tüm yoldaşları Sara yoldaşın direniş ve mücadele çizgisinde buluşmaya, direnişi on kat yükseltmeye, kesin bir biçimde zaferi sağlamaya çağırıyoruz. Tekrardan kadın özgürlük önderimiz Sara yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyor, özgür kadın mücadelesini kesin zafere taşıma sözünü veriyoruz. Rojbîn ve Ronahî yoldaşların anısı önünde saygıyla eğiliyor, onların yoldaşlığına layık olacağımızın sözünü veriyoruz. Lice ve Çelê şehitlerinin anıları önünde saygıyla eğiliyor, mücadelelerini başarıya götüreceğimizin sözünü veriyoruz. Tekrardan tüm yoldaşları selamlıyor, Sara çizgisinde direnişi ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

– Yaşasın Rêber Apo!

– Yaşasın Sara çizgisinde yükselen Kadın özgürlük mücadelesi!

– Yaşasın Saraların direnişiyle zafere yürüyen PKK, PAJK!

– Kahrolsun komplocu güçler!

13 Ocak 2013

Gün mücadele ve birlik günüdür

CDK Koordinasyonu

Şüphesiz 9 Ocak Paris saldırısı tüm örgüt yapımızı derinden sarsmıştır. Hiçbir yoldaşımız, parti kadromuz, CDK kadromuz, samimi yurtseverimiz bu katliamı içine sindirememiş, kabullenememiş ve kendine yedirememiştir. Bu saldırı ile düşman gerçeğinin ne kadar acımasız olduğu bir kez daha gün yüzüne çıkmış, halkımızın, mücadeleye ve öncülerine bağlılığı, bu saldırıya karşı gösterdiği tavır ile bir kez daha anlaşılmıştır. Hangi güç her ne mantıkla yapmış olursa olsun başarılı olamamış, halkımız, örgütümüz tam bir kenetlenme ruhu ile bu saldırıya karşı tepkisini 12 Ocak Paris serhildanı ile ortaya koymuştur. Paris serhildanı aynı zamanda tasfiyeci, imhacı zihniyet ve onun pratik uygulayıcılarına karşı bir cevap olmuştur.

Yoldaşlarımıza karşı bu saldırıyı yapanlar Özgürlük hareketimize yönelik geliştirilen tasfiye ve imha etme konseptinin bir parçasıdırlar. Genelde hareketimize özelde ise Avrupa örgütümüze karşı yapılan bu saldırı tasfiye ve imha etme konseptinin derinleşerek ve daha da şiddetlenerek devam ettiğini ortaya koymaktadır. Katliamı yapanlar örgütümüzü, yönetimimizi sindirmek, korkutmak istemişlerdir, mücadele hedeflerinden geri adım atmaya zorlamak istemişlerdir. Bir süredir hareketin yönetiminin hedeflendiği bilinen bir durumdur. Bunu gerçekleştirmeye dönük Medya Savunma Alanları'na yönelik çeşitli saldırılar oldu, halen de devam etmektedir. Şimdi anlaşılıyor ki hedef artık daha da geniş bir alana yayılmıştır. Yeni bir tarzda tasfiye ve imha etme konsepti devam etmektedir. Bir yandan Önderliğimizle görüşme yapılırken, diğer yandan da hareketin tasfiyesi planlanmaktadır. Lice'de 10 gerillanın şehit edilmesi, Güney Kürdistan'da aralıksız yapılan hava saldırıları, Paris'teki katliam bunun en somut verileri olmaktadır. Görüşme ile umutlandırma, beklentili bir ruh hali yaratılırken diğer yandan da her türlü vahşi saldırı yöntemi devreye konulmakta, bununla adeta hareket baskı altına alınıp teslim alınmak istenmektedir.

Öte yandan Avrupa sahasında Almanya'da açılan davalar, Danimarka, Hollanda ve Fransa'daki operasyonlar, üç yoldaşımızın şehit edilmesi, derneklere yapılan saldırılar, bu konseptin uluslararası boyutunun da olduğunu göstermektedir. Sistematik bir şekilde devam eden parça parça geliştirilen bir saldırı planı vardır.

Kuzey Kürdistan'da siyasi soykırım operasyonlarının aralıksız devam etmesi, gerillaya yönelik imha amaçlı saldırıların gelişmesi, bu konseptin bir plan dahilinde yürütüldüğünü göstermektedir. Benzer durum Rojava'da da devam etmekte, çeteler eli ile PYD etkisiz kılınmak, yalnızlaştırılıp boğulmak istenmektedir. TC Rojava'da da çeşitli güçleri kullanarak hareketi daraltmak istemektedir.

Tüm bunlar saldırıların birbirinden bağımsız olmadığını göstermektedir. Bu tasfiye planının kapsamlı olduğunu, bölgesel ve uluslararası boyutlarının olduğunu, uluslararası hegemonik güç ve çevrelerin bu konsepte ortak olduklarını açığa vurmaktadır. Durum böyleyken her zamankinden daha fazla temkinli, kontrollü ve tedbirli olmamıza ihtiyaç vardır. Özel savaşın propagandasının etkisinde kalmamak, düşmanın olası oyunlarını iyi görüp ona göre kendini konumlandırmak, bir zorunluluk olmaktadır.

Bu noktada örgütsel yapımızı güçlü tutmak önemli olmaktadır. Siyasal, askeri her türlü saldırıya karşı kendimizi korumalıyız. Kendini savunmanın ve saldırıları boşa çıkarmanın yolu ise ideolojik, örgütsel, siyasal ve eylemsel alanda hamlesel bir gelişme yaratmak ile mümkündür. Biz ancak kendi gücümüzü koruyarak, örgütü büyüterek, tabanımızı genişleterek, eylem kapasitemizi büyüterek direnişi zaferle taçlandırabiliriz.

9 Ocak'ta Avrupa saha örgütümüze bir saldırı oldu, bu saldırı ile bizi etkisiz kılmak, sindirmek, pasifize etmek istediler. Buna karşı hareketin gelişim diyalektiğine, geleneğimize uygun bir karşılık ile cevap olmamız gerekiyor. Bu saldırı bize örgütsel çalışmaları büyütme emri vermektedir. Hamlesel temelde her çalışma alanında başarıyı geliştirme sorumluluğu yüklemektedir. Değerli üç şehidimize bağlılığın ve intikamlarını almanın en etkili yolu, inadına örgütü sayemizde büyütmektir. Biz bu saldırıyı daha fazla mücadele etme gerekçesi sayacağız. Önderlik gerçeği de hep böyle oldu. En zorlu dönemlerde, en büyük saldırıların gerçekleştiği süreçlerde Önderliğimiz mücadeleyi hep daha fazla yükseltmeyi hedefledi. Haki yoldaşın şehadetine verilen cevap da böyle oldu. Parti ilan edildi, bugün bu parti milyonlara dönüşmüştür. Bizim de bu yaklaşımı esas almamız, sahamızda örgütsel atılımı gerçekleştirmemiz gerekir. Bu hepimizin esas alması gereken öncelikli görev olmalıdır.

Her şeyden önce tüm parti ve CDK kadrolarımızın, Civaka Azad yönetimlerimizin, meclislerin örgütsel büyüme ve açılımı önüne koyması gerekir. Bunun için hızlı bir örgütlenme seferberliği içine girilmelidir. Bütün bölge ve sahalar, çalışma alanları, kadın ve gençlik örgütlerimiz örgütsel büyümeyi hedeflemelidir. Yeni çalışan oluşturma, zayıf örgütsel yapılarımızı güçlendirme ve büyütme yaklaşımı esas alınmalıdır. Bunun için de eskinin rutin kalan, örgüt yaratmayan, vasat ve sıradan duruşun aşılması gerekir. Dört elle örgütsel çalışmalara sarılmalı, örgütsüz olduğumuz tek bir alan ya da semt kalmamalıdır. Şunu unutmayalım ki nerede bir örgütsüzlük ya da örgütsel zayıflık varsa orada biz saldırıya açık halde olacağız, orada düşman kazanacak. Bundan dolayı hiçbir yerde boşluk kalmamalıdır. Düşmanı umutlandıran örgütsel zayıflık, gerilik ve yetersizlik olmaktadır. Tüm arkadaşların bu durumu bilerek, yeni bir döneme girdiğimizin ciddiyetini hissederek örgütlenme seferberliğine girmesi gerekir. Kadın, gençlik, meclis, dernek, federasyon vb birçok alanda hızla örgütlenmeli ve örgütsel büyümeyi sağlamalıyız. Biz örgütü sayemizde iki katı büyütürsek, çalışanlarımız mevcudun iki katı olursa, meclislerimiz var olanın çok daha fazla üstünde bir nitelik ve niceliğe kavuşursa o zaman örgüt güçlenmiş olur, her türlü saldırıya karşı da yenilmez bir kale gibi dururuz. Paris saldırısına karşı cevap olmanın yolu da buradan geçer. Tüm çalışma alanlarımızın böyle bir duyarlılık, anlayış ve tarzla mücadele etmesi gerekmektedir.

Diğer bir husus ise; kitlesel büyüme ve açılımın sağlanmasıdır. Bu da Paris saldırısına cevap olmanın bir yolu olmaktadır. 12 Ocak Paris serhildanı bu noktada oldukça öğretici olmuştur. Halkımızın ne kadar duyarlı ve sorumlu olduğu, yurtseverlik bilincinin yüksek olduğu bir kez daha anlaşılmıştır. Saldırı karşısında tam bir kenetlenme ruhu açığa çıkmıştır. Bize uzak, mesafeli, örgütsel ilişkiye gelmeyen, belki de hiç tanımadığımız Kürt insanlarının nasıl eyleme geldiğini hepimiz gördük. Normal zamanlarda eylem ve etkinliklere katamadığımız bu kitle bu kez ortaya çıkmış, tepkisini ortaya koymuş, harekete destek vermiştir. Bu saldırıya karşı partinin yanında yer almıştır. Yine Türkiyeli dost çevrelerin, demokratik alevi örgütlenmelerinin eyleme katılımı ve duyarlılığı en üst düzeyde açığa çıkmıştır. Adeta siyasal ideolojik farklılıklar Paris serhildanı ile bir kenara itilmiş, herkes hareket etrafında kenetlenmiştir. Devrimci dayanışma en yüksek düzeyde açığa çıkmıştır. En önemlisi de Türkiyeli halklar dışında değişik kıtalardan halkların temsilcileri, devrimci örgütleri, sivil toplum kuruluşları, partiler, kadın örgütleri, hiç hareketle bağı olmayan bağımsız yabancı insanlar hareketle dayanışma içine girmişlerdir. Burada da tam bir enternasyonal birlik ruhu açığa çıkmıştır. Halkın ve dostlarımızın öfkesi, duyarlılığı, samimi ve dürüst katılımı uzun bir süreden sonra ilk defa bu kadar yüksek bir sesle kendini ifade etmiştir. Demokratik birlik için önemli bir zemin yaratılmıştır. Yalnız olmadığımız, ne kadar dostumuzun olduğu, görünmeyen dostlarımızın ne kadar çok olduğu anlaşılmıştır. Tüm bunlar 12 Ocak Paris serhildanının ortaya çıkardığı sonuçlardır. Şüphesiz başka hususlar da vardır. Buradan hareketle ortaya çıkan sonuçlara göre yapmamız gereken görevler olduğu kesindir.

Apocular söylediklerini yaptıkları için Apocudurlar

Birinci, kitlesel büyüme ve açılımı sağlama görevidir. Bunun için siyasal, toplumsal, psikolojik faktörler bizden yanadır. Kitleler harekete sahip çıkmakta, kurtuluş umudunu harekete bağlamaktadır. Yani eğer iyi çalışır, doğru bir üslup, tarz, yöntem ve anlayışla yaklaşırsak bize mesafeli olan, örgütsel ilişkilere gelmeyen, pasif Kürt kesimlerini kazanabilir, daha aktif kıla bilir, tabanımıza dahil edebiliriz. Bunun zemini ve koşulları vardır. Ruhsal birlik güçlüdür. Sorun; buna öncünün, CDK kadrosunun, meclislerin, kadın ve gençlik hareketinin örgüte dönüştürme sorunu olmaktadır. Hiç zaman kaybetmeden bu kesimlere gitmeli, tartışmalı, propaganda yapmalı ve kendi tabanımıza dahil etmeliyiz.

İkincisi; ilişki ve ittifak alanında bir büyümeyi sağlama, siyasal diplomatik ilişkileri genişletme, demokratik bir birliği diğer kesimlerle sağlama görevidir. Geniş bir dost çevre bu saldırıya karşı ortak hareket etme arayışına girmiştir. Dayanışma, ortak eylem ve mücadele bilinci somutluk kazanmaya başlamıştır. Bu noktada bizim hareketimiz bir çekim kaynağıdır. Belki biz bunu fark edemiyoruz, fakat başkalarının bizi ele alma biçimi daha farklıdır, önemsemektedirler. Siyasal etkimiz bilinenden, görünenden daha fazladır. Bu durumu bilerek Türkiyeli örgüt ve çevrelerle daha fazla ilişkilenme, alevi örgütlenmeleri ile ortak hareket etme, Avrupalı dost çevreler ile süreklilik kazanan, birlikte somut talepler üzerinden ortak hareket etmeye dayanan bir çabayı hızla geliştirmeliyiz. Bunun için siyasi alan, dış ilişki, meclis yönetimleri, dernek ve federasyonlarımız rolünü güçlü oynamalıdır, görevlerini yerine getirmelidir.

Üçüncüsü; Reber Apo'nun 'yarım kalmış projem' diye ifade ettiği kadın kurtuluş mücadelesini ve anlayışını her alanda örgütleme ve geliştirme görevidir. Bu saldırı özgür kadın hareketimize, kadın özgürleşme ve mücadele etme iradesine, kararlığına ve azmine karşı yapılmış bir saldırıdır. Biz buna karşı kadın hareketini hamlesel temelde geliştirerek, örgütsel olarak büyüterek, eylemsel gücünü iki katına çıkararak yanıt olmalıyız. Sistemimizin temel öncü olan kadın hareketini sayemizde bu rolü daha yetkin ve etkili bir biçimde yerine getirmesi için güçlendirmeli, örgütsüz tek bir Kürt kadını kalmayacak şekilde örgütlenmeyi yaymalıyız. Ancak bu biçimde kadın yoldaşlarımızın intikamını alabilir, yoldaşlarımıza doğru temelde cevap olabiliriz.

Dördüncü görev ise gençlik hareketinin öncülük rolünü güçlü oynaması, örgütlenmenin genişletilmesi ve büyütülmesi görevidir. Bir yıla aşkın bir süredir gençlik hareketine karşı sistematik bir saldırı çeşitli AB devletleri tarafından yapılmaktadır. Gençlik hareketi etkisiz kılınmak, örgütsel olarak dağıtılmak, marjinal kılınmak ve sisteme entegre edilmek istenmektedir. Sistemimizin temel öncü gücü gençliktir. Sahamızdaki gençliğin örgütsel zayıflığı eylem gücümüzü de zayıf kılacak, kitlelerin dinamizm kazanması zora girecektir. Hem örgütsel yenilenme hem de tabanımızın canlı ve diri kılınması için, gençlik örgütümüzün güçlü kılınması zorunludur. Aksi taktirde giderek kapitalist sistem içinde eriyen, yozlaşan, entegre olup pasifleşen, çeteleşen, ulusal demokratik değerlerden kopan bir gençlik kitlesi ortaya çıkacaktır ki bu, saha örgütümüz açısından ölüm anlamına gelecektir. Şehit Ronahî arkadaşımız şahsında dev gibi bir gençlik örgütlenmesi yaratarak gençliğimize, geleceğimize sahip çıkmalıyız. Bu salt gençliğin değil, tüm örgüt yapımızın biricik görevidir.

Belirtilen bu noktalarda gelişme sağlamak için yeni bir sürece girdiğimizin iyi bilinmesi gerekir. Örgütsel hamle ve büyüme hedefi ile çalışmaları ele alıp değerlendirmeliyiz. Bunun için de zaman kaybetmemeliyiz. Çalışma tempomuz artmalı, örgütsel yapımız iyi motive olmalıdır. Her arkadaş görevinin

başında olmalıdır, kendisi yoğun bir pratik için her açıdan hazırlanmalıdır. Muhtemeldir ki sahamıza dönük saldırılar çeşitli biçimlerde artarak devam edecektir. Gözaltı, tutuklama vb. girişimler artabilir. Bundan dolayı her arkadaşın görevine sahip çıkması, kendini güçlü katması, kitleyi iyi motive etmesi gerekir. Örgüt yapımız her tür saldırıya karşı direngen ve refleksi güçlü bir şekilde yanıt olmalı, yanı sıra örgütsel ve kitlesel büyüme hedefi ile çalışmalıyız. Sürecin karakterine uygun bir katılımımız olmalıdır. Doğru değerlendirirsek atılım yapabilir, büyüyebiliriz. Bütün arkadaşların bunu iyi bilince çıkarması lazımdır. Artık eskinin küçük düşünen, başarıya kilitlenmeyen, hissetmeyen, hırsı ve öfkeyi taşımayan, vasat ve sıradan duruşlar kazandırmayacaktır, tam tersine kaybettirecektir...

Önderliğin özgürlüğü için başlatılan imza kampanyası çalışması da bu süreçte önemli bir çalışmadır. Bunun için haftalık hedefler konulmalı, düzenli denetim sağlanmalıdır. Daha önce planlanan geniş toplantılar yapılarak imzada hamlesel bir çıkış her bölgede yapılmalıdır.

Koordinasyonumuzun daha önceki planlaması olduğu gibi geçerlidir. Bu süreçte genel bir örgütlenme seferberliği içerisine girmeliyiz. Meclisler toplantı, planlama ve kongre hazırlık çalışmalarını aksatmadan yapmalıdır. Dernek ve federasyon kongreleri için gerekli hazırlık ve titizlik gösterilmeli, Rojava eksenli eylem planlamamız kesinlikle yapılmalıdır. Hiçbir eylem planlaması iptal edilmemeli, Rojava eylemlerinde Sara, Rojbîn, Ronahî arkadaşlar da işlenmelidir. Yine Xebat Derik arkadaş da bu eylemlerde işlenmeli öne çıkarılmalıdır. Bu süre zarfında yapılacak tüm eylemlerde Paris'te şehit düşen arkadaşlar işlenmeli, öne çıkarılmalıdır, katliam lanetlenmeli, Fransa devletine failleri bulma çağrısı yapılmalıdır. Yine bu katliamı protesto etme eylemleri devam etmelidir. Özellikle yabancı dostların ve farklı kadın örgütlerinin katılımı ile eylemler yapılmalıdır. Ayrıca her bölgede kitlesel anma ve etkinlik yapılmalıdır.

Değerli yoldaşlar;

Zor ve tarihi bir süreçten geçiyoruz. Böylesi süreçlerde yoldaşların ruhsal birliği sağlamaları, kenetlenmeleri önemlidir. Tüm çalışan yapımızın ve kadromuzun mücadele karşısındaki görevlerine yüksek bir sorumluluk ile sahip çıkması devrimci bir sorumluluk olmaktadır. Hareketin yönetimine karşı saldırılar olduğu, siyasi soykırımın devam ettiği, sömürgeciliğin en amansız uygulamalarına maruz kaldığımız, düşmanın tüm hile ve entrikaları ile üzerimize geldiği, vahşi insanlık dışı bir zihniyetle bizi yok etmeye çalıştığı böylesi bir süreçte her zamankinden daha kararlı, ısrarlı, heyecanlı ve cesur bir şekilde davaya sahip çıkmalı, mücadeleyi yükseltmeli, tüm örgütsel hedeflerimizi adeta fethetmeliyiz. Apocular söylediklerini yaptıkları için Apocudurlar. Kararlı, cesur, direngen ve fedai oldukları için Apocudurlar. Biz de bu yolun takipçileri, öğrencileri, mütevazı birer hizmetçileri, militanları olduğumuzu bilerek devrimci görevlerimize dört elle sarılmalı, şehit yoldaşlarımıza doğru temelde cevap olmalıyız.

Sara, Ronahî ve Rojbîn arkadaşların anılarına bağlı kalacağımızın, mücadele hedeflerini büyük bir kararlılık ve azimle yerine getirmek için kanımızın son damlasına kadar mücadele edeceğimizin sözünü bir kez daha veriyoruz. Bu değerli şehitlerimizin mücadele yaşamları boyunca ortaya koydukları samimi, dürüst ve cesaretli katılımlarını kendimize örnek alacak, her daim direnişçi bir çizginin militanları olacağız. Özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesinde yılmaz devrimciler olarak eskisinden kat be kat daha fazla mücadele görevlerine sahip çıkacağız.

Bir kez daha şehit Sara, Rojbîn ve Ronahî yoldaşların anılarına bağlı kalacağımızın sözünü veriyor, tüm yoldaşlara çalışmalarından üstün başarılar diliyoruz.

17 Ocak 2013

Mücadelemiz kesintisiz sürecek

PKK Yürütme Komitesi

Partimiz PKK'nin en seçkin militanlarından ve partimizin kurucu üyesi Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez yoldaşlarımızın 9 Ocak 2013' de Fransa'nın başkenti Paris te, Kürdistan Enformasyon Merkezi'nde hunharca katledilmelerini nefretle kınıyor, bu değerli yoldaşlarımızın anıları önünde saygıyla eğiliyor, anılarına bağlılık gereği mücadelemizi daha da büyüterek geliştireceğimize dair sözümüzü yineliyoruz.

Uluslararası güçlerin ve Türk gladyosunun ortaklaşa ve profesyonel bir tarzda planlayıp gerçekleştirdikleri bu katliamın, Reber Apo'nun başlattığı yeni çözüm sürecini baltalamaya dönük olduğu aşikardır. Böylesi önemli bir süreçte yapılan bu katliamda başta Sakine yoldaşımız olmak üzere Fidan ve Leyla yoldaşlar bilinçli olarak seçilmişlerdir. Sara, Rojbîn ve Ronahî! Özgür kadın hareketinin üç onurlu üyesi! Özgür kadın hareketimizin iradesi! Boyun eğmez ve abideleşen üç büyük insan! Partimiz, Kürdistan halkı ve Önderlik çizgisinde özgürlüğüne kilitlenmiş soylu Kürt kadını bu lanetli katliamı asla unutmayacak ve mutlaka hesap soracaktır.

Partimiz PKK, çıkışından günümüze kadar birçok alanda büyük komplo ve katliamlarla mücadele edip bugünlere ulaşmıştır. Bu insanlık dışı katliamla, Sakine Cansız yoldaşımızın öncülüğünde ve mücadele çizgisinde örgütlenen kadın hareketimiz, yine partimiz PKK'nin ideolojisi ve mücadeledeki direniş çizgisi olmuştur. Ancak bu iyi bilinmelidir ki, bu tür katliam ve provokasyonlarla Özgürlük hareketimiz ve halkımız asla sindirilemeyecektir. Daha olay çok taze iken, AKP yetkili, sözcüleri ve yandaş medyasının ortaya attığı iftira ve karalama söylemlerinin, bu hunharca katliamın karanlık faillerini gizleme ve hedef şaşırtmaya dönük beyhude çabalar olduğu açıktır.

Bu katliam tüm boyutlarıyla ortaya çıkartılıp, failleri bulunup yargılanıncaya kadar, Fransa devleti ve hükümeti sorumluluk altındadır. Paris'in merkezinde ve en işlek caddesinde gün ortasında böylesi vahşi bir saldırının uluslararası istihbarat güçlerin ve devletlerin desteği olmadan gerçekleştirilmiş olması mümkün değildir. Bu katliam, uluslararası komplocu güçlerin başta Önderliğimiz olmak üzere, Kürdistan halkına ve kurumlarına dönük gerçekleşen tutuklamaların ve hareketimizi kriminalize eden uygulamaların son bir halkası olmaktadır.

Şu iyi bilinmelidir ki, bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da bu katliamı gerçekleştiren güçler hiçbir biçimde kirli amaçlarına ulaşamayacaklardır. Partimiz PKK, bu değerli militanlarının anısına özgürlük mücadelesini daha da yükselterek, Kürdistan halkının ve Önder Apo'nun özgürlüğünü gerçekleştirene kadar bu kutsal davadan vazgeçmeyecektir. Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez yoldaşların mücadele tarzlarını ve kararlılıklarını esas alarak, başta kadın hareketimiz olmak üzere tüm yoldaşlar büyük bir fedai ruhla özgürlük mücadelesini yükseltecek ve yoldaşlarımızın anılarını zaferle taçlandıracaktır.

Yurtsever Kürdistan halkını, özgürlükten yana olan direngen tüm Kürt kadınlarını, Kürdistan gençliğini ve halkımızın dostlarını; tüm devrimci, demokrat ve sosyalist güçleri, bu ağılık katliama karşı demokrasi ve özgürlük mücadelesini yükselterek, şehit yoldaşlarımızın cenazelerini güçlü sahiplenmeye çağırıyoruz.

Ocak 2013

Ağlamayın yas tutmayın acınız hafiflemesin

Cezaevlerindeki tüm PKK'li ve PAJK'lı tutsaklar

Ölüm her zaman erken, her zaman ağır ve her zaman sinsi olmuştur… Ancak hiçbir ölüm bu kadar kalleş, bu kadar zamansız olmadı... Hiç beklemediğimiz bir zamanda, en onulmaz bir anda ölüm yoldaşlarımızı bizden ayırmış, yüreğimize kor ateşler düşürmüştür… Üç komutanımızı, üç yoldaşımızı, üç fidanımızı kalleşçe, sinsice, korkakça, alçakça katledenler bilmelidirler ki, özgürlük yürüyüşümüz durdurulamaz! Halkımızın kendi kimliğiyle, özgür ve onurlu yaşama talebi engellenemez. Sara kadar büyük yüreği, Fidan kadar derin ruhu ve Leyla gibi iradesi olan bir halkın özgürlük yürüyüşü engellenemeyecektir… Çocuklarının cenazesini alkışlarla, zılgıtlarla, gurur gözyaşlarıyla sonsuzluğa uğurlayan Kürt halkının özgür geleceğini tarihe not düşerek kazanacağı kesindir. Ağıt yakmakla, acı çekmekle yüklü hayatımızın bu en zor dönemecini, yitirdiğimiz arkadaşlarımızın, yoldaşlarımızın anılarıyla, düşleriyle, umut ve inançlarıyla yorulmadan geçeceğiz... Dün Numan yoldaşımızı, ölümsüzler kervanına uğurladık, bugün Sara, Fidan ve Leyla yoldaşları ölümsüzler kervanına uğurluyoruz… Kürdistan Devrimi'nin yiğit neferlerini, büyük komutanlarını andığımız bugünde, başta aileleri olmak üzere, yoldaşlarımıza, değerli ve onurlu halkımıza baş sağlığı dileklerimizi iletiyor, anılarına her zaman bağlı kalma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz.

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin! Binlerce cesur çocuğunuzun kanıyla, canıyla kazandığınız bu onuru daha da yüceltecek olan yoldaşları, onlara en bağlı duygularla ve fedaice bu özgürlük serüvenini sürdürmeye hazırdır.

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin. Bizi birbirimize bağlayan şehitlerimizin anılarına bağlılıkla, cehenneme çevrilmek istenen bu toprakları yeniden cennet yerine dönüştürecek zamanları yaşıyoruz.

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin! Özgürlüğümüz şehitlerimizin bize bıraktığı değerlerle yarın kadar bize, size, hepimize yakındır.

Ağlamayın, yas tutmayın; acınız hafiflemesin! Sara fedailiği, Fidan gülüşü, Leyla bakışı, Numan fedailiği var oldukça bu halk artık kaybetmeyecektir!

Başta Kürdistan halkı olmak üzere, tüm Kürdistani kurum ve örgütlere, halkımızın dostlarına, devrimci ve demokrat çevrelere çağrımızdır; gün yoldaşlarımızın ardında saf tutma günüdür, gün devrim ve özgürlük mücadelesini büyütme günüdür, gün yoldaşlarımızı sonsuzluğa uğurlarken, özgürlük ve sosyalizm bayrağını daha da yükseltme günüdür. Tüm halkımızı, halkımızın dostlarını; yüreği özgürlük ve devrim için çarpan herkesi, Sara, Fidan ve Leyla yoldaşı uğurlamaya, bugünü yas tutan bir halkın özgürlük bayramı haline getirmeye çağırıyoruz. Bizler, yüreği özgürlük sevdası ile çarpan tutsaklar olarak, başta büyük komutanlarımız Sara, Fidan ve Leyla yoldaşlarımız olmak üzere, tüm halkımıza söz veriyor, ant içiyoruz; sonucu ve bedeli ne olursa olsun, özgürlük serüvenimizi; devrim ve sosyalizm mücadelesini asla ve asla yarım bırakmayacak ve uğrunda hayatlarınızı yitirdiğiniz bu mücadeleyi zaferle taçlandıracağız. Burada bir kez daha tüm yoldaşlarımıza ve siz onurlu halkımıza söz veriyoruz; and olsun ki, ne özgürlük sevdamızdan vazgeçeceğiz ne de şehitlerimize bağlılığımızdan. Bir kez daha halkımıza baş sağlığı diliyor; selam ve saygılarımızı sunuyoruz. Komplocular kaybedecek; özgürlük kazanacak, halklarımız kazanacak. Şehîd namirin."

İktidar sahipleri bir iki ya da üç çiçek koparabilirler ama

BAHARIN GELİŞİNİ ENGELLEYEMEZLER

baş tarafı 24'te

Ankara'nın küstah ve iftiracı iddialarını en sert biçimde kınıyoruz

Üç Kürt kadın militanın Paris'te alçakça katledilmesi karşısında derin üzüntü ve öfkemizi sizlere iletmek isteriz. Katledilen militanların ailelerine, örgütlerine ve tüm Kürt halkına yürekten başsağlığı diliyoruz.

Her daim Kürt militanların peşinde olan ve onları "PKK'li teröristler" diye kodladıkları çok iyi bilinen Fransız yetkililerin bu militanların Paris'in ortasında acımasızsa katledilmesinde büyük sorumluluğu vardır. Bu nedenle Fransız yetkililer bu suçun nasıl işlendiğini, faillerini ve azmettiricilerini en kısa zamanda bulmalılar.

Ankara'nın 'iç infaz' şeklindeki küstah ve iftiracı iddialarını en sert biçimde kınıyoruz. Katledilen bu üç militana ve onların şahsında tüm Kürt halkına yapılan bu son saygısızlık ve saldırı karşısında soruyoruz: Türk yetkililer daha soruşturma bile başlatılmadan neden ortalığı bulandırma ihtiyacı duymaktadır?

Yunanistan Komünist Örgütü

Sarsıldık

PKK'li yoldaşlar;

Üç yoldaşımız Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in dün Paris'in merkezinde katledildiği haberiyle sarsıldık.

Yoldaşlarımıza yönelik saldırının, halkların bağımsızlıklarının düşman çevreler tarafından yapıldığına kesin gözüyle bakılan bu kriminal saldırıyı şiddetle kınıyoruz. PKK'li yoldaşlarımızla dayanışma duygularımızı iletiyoruz.

Kolombiya Silahlı Güçleri-Halk Ordusu (FARC) sekreterliği ve Barış Delegasyonu

Saldırı kadının ayağa kalkışınadır

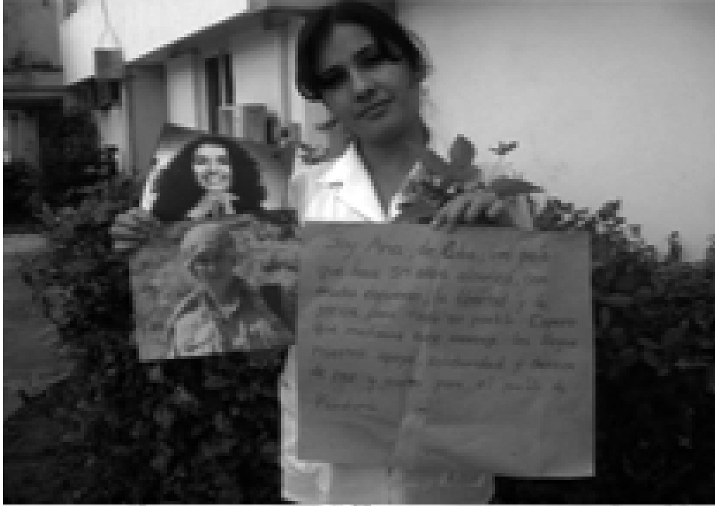
Üç aydın yüz, üç özgür yürek karanlığın soysuz bekçileri tarafından alçakça katledildiler. Acımız ve öfkemiz büyük.

Hayatlarını Kürt halkının geleceğine adamış bu üç değerli Kürt kadın, Fransa'nın başkenti Paris'in en sıkı korunan caddelerinden biri olan Gare du Nord'da bulunan ve Fransız polisi tarafından sürekli izlenen Kürdistan Enformasyon Bürosu'na yapılan suikast saldırısında katledildiler.

Katledilenlerden Sakine Cansız, PKK'nin kurucu üyelerindendir. Bugün hayatta kalabilen birkaç kurucu üyesi arasındaki tek kadın olan Cansız, 12 Eylül döneminde Diyarbakır hapishanelerinde işkenceye karşı direnişiyle de tanınan bir devrimcidir. Fidan Doğan, KNK Paris temsilcisi, Leyla Şaylemez ise militan, genç Kürt kadınlarından biridir.

Profesyonelce tasarlanmış bu katliamın Kürt özgürlük mücadelesinin simgesi olan kadınlara yönelik olması tesadüf değildir. Katliamın adresleri ise bellidir ve Fransız devletinin bilgisi dışında olduğu düşünülemez.

Yapılan katliam; Kürt halkının özgürlük eylemine olduğu kadar, kadınların uyanışı ve ayağa kalkışınadır. Yıllarca insan yerine konmayan, din ile töre ve geleneklerle sindirilen susturulan Kürt kadınlarının özgürlük mücadelesi ile dirilişini ve sömürgeciliğe tükürdüğünü yalatmış olmasını hazmedemeyen faşizm, bu saldırı ile bir kez daha kirli yöntemlerden medet umma arayışındadır.

Karanlığa sığınan korkak bekçilere sesleniyoruz; bundan önce olduğu gibi bundan sonrada asla "oh" çekemeyeceksiniz!.. Sıktığınız her kurşun bir kadın serhildanı olarak size geri dönecek, sizi kendi karanlığınızda ürkütecektir! Çünkü; Kürt kadınlarının var olma mücadelesi artık dünya kadınlarına ait bir mücadele haline gelmiştir. Çünkü; onların özgürlüğü bizim özgürlüğümüz, onların direnişi bizim direnişimiz, onların kavgası bizim kavgamızdır!.. Sizse yalnızsınız!.. Tarih bizim yanımızda olacak!.. Acınızı acımız, kavganızı kavgamız eyledik!..

Başsağlığı mesajlarımızı iletiyor, Sakine, Fidan ve Leyla'nın anıları önünde saygı ile eğildiğimizi, yanınızda ve sokaklarda olacağımızı bilmenizi istiyoruz...

Sosyalist Kadınlar Birliği-SKB

Katliamın hesabını eylemlerle soralım

Kürt halkı özgürlük ve bağımsızlık için 30 yıldır mücadele ediyor ve bu mücadelede büyük bedeller ödüyor. Buna rağmen binlerce evladının acısını yüreğine gömerek yoluna devam ediyor. Hiçbir güç, korku duvarlarını yıkmış, ölüm perdesini yırtmış bir halkın karşısında duramayacaktır. Her türlü kirli savaş oyununa, her türlü katliama ve pusuya meydan okuyarak kendi kaderini ellerine almak isteyen Kürt özgürlük hareketinin bu alçakça ve kaynağı belli katliamla gerilemeyeceğine inanıyoruz.

Paris'te oldukça kalabalık bir yerde bulunan büronun Fransız polisi tarafından izlendiği sır değildir. Sabahın ilk saatleriyle birlikte yalan yanlış haber servisleriyle Türk medyası ortalığı bulandırmaya çalışıyor. Faşist AKP'nin savaş borazanlığını yapan Yeni Şafak gibi gazeteler örgüt içi hesaplaşma diye söyleye dursunlar, biz devletin intikam içgüdüsüyle hareket ettiğini biliyoruz. Her fırsatta Kürtlere ölüm çığlıklarıyla sokağa dökülenler ve onları sokağa dökenler devletin kendisi ve uzantılarıdır.

Her asker cenazesinde intikam yemini yapan faşist Türk devleti, bu alçakça katliamla Kürt özgürlük hareketine ve devrimci harekete karşı mücadelede yeni bir boyuta geçildiğinin göstermektedir.

Kürt siyasetçileri tutuklamak için kameralarla sürekli izlenen bir yerde katillere ulaşmak zor olmasa gerek. Bu katliam, Fransız devletinin bilgisi dışında yapılmış olamaz.

Kendine 'devrimciyim, ilericiyim, aydınım' diyen herkes saldırı karşısında harekete geçmeye ve eylemlerle hesap sormaya çağırıyoruz.

Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu (AvEG-Kon)

Agur eta Ohore Sakine, Fidan eta Leyla!

Halklarımızın mücadelesi birdir. Abertzale Solu olarak Kürt halkına, özellikle de Kürt diasporasına dayanışmamızı gösterip, başsağlığı diliyoruz. Agur eta Ohore Sakine, Fidan eta Leyla! Bijî Kurdistan!

Bask özgürlük hareketi

Barış ve özerklik mücadelenizi destekliyoruz

9 Ocak 2013 tarihinde Paris'te PKK kurucularından Sakine Cansız, KNK Paris temsilcisi Fidan Doğan ve Gençlik hareketi üyesi Leyla Şaylemez'in katledilmesini kınıyoruz. Barış, insan hakları ve kadın hakları için çalışan insanların faaliyetlerini Avrupa'da herhangi bir ülkede güvenle yürütememesi kabul edilemez.

Cinayetlerin açığa çıkarılması için acil soruşturma yürütülmesine ve tüm Avrupa'da bulunan Kürt vatandaşların ve aktivistlerin güvenliğinin sağlanmasına ilişkin çağrıda bulunuyoruz. Bu zor zamanda kurbanların aileleri ve dostları ile tüm Kürt halkının acısını paylaştığımızı ve barış ve özerklik yolunda mücadelelerini desteklediğimizi belirtiriz.

Katalonya sendikası Comisiones Obreras'ın Uluslararası Kooperasyon ve Göç Departmanı (Catalan Trade Union Comisiones Obreras International Cooperation and Immigration Department)

Barış tek seçenek olmalı

Fransa totaliter rejimlerin misyoneridir

Paris'te silahlı saldırı sonucu katledilen Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'i ezilen halklar için yürüttükleri mücadele ile tanıyoruz. Cansız, Doğan ve Şaylemez halklarının özgürlüğü mücadelesinin bedelini kendi hayatlarıyla ödediler.

Kürdistan'da yaşananlardan dolayı Kabil halkı dayanışmasını göstermiştir. Bu cinayetleri mahkum ediyoruz. Ancak bu cinayetler Fransa'nın totaliter rejimlerin misyoneri olduğunu bir kez daha ortaya koyuyor.

Kabil Otonomi Hareketi

Katliam ilktir, şaşırtıcıdır, kirlidir

Paris'te aralarında PKK kurucularından ve Kürt kadın özgürlük hareketi önderlerinden Sakine Cansız'ın da bulunduğu üç kadın siyasetçinin katledilmesini kınıyoruz, katliamı gerçekleştirenleri lanetliyoruz.

Avrupa'da Özgürlük hareketi yöneticilerine karşı yapılan bu katliam ilktir. Şaşırtıcıdır, kirlidir. Fransız devleti ve adaleti, soruşturmayı son derece süratle ve bütün alternatifleri gözeten bir noktadan derinleştirerek, katliamı gerçekleştiren güçleri açığa çıkarması gerekmektedir ve sonuçları geciktirmeden kamuoyu ile paylaşmalıdır.

Hükümet'in bir bütünlük içinde Fransız hükümeti yetkilileriyle iş birliği yaparak, suikastın aydınlatılması için derin bir soruşturma içerisine girmesi gerekiyor. Barış siyasetinin provoke edilmesine ve anlaşılır kaygıların önüne ancak böyle geçilebilir.

Katledilen Kürt kadın siyasetçilerin ailelerine ve Kürt halkına başsağlığı diliyoruz.

78'liler Girişimi

Katliam kadınlara gözdağıdır

Yıllarca dağlarda, zindanda ve bulunduğu her yerde halkımızın özgürlük meşalesini büyük bir kahramanlıkla taşıyan kadınlarımızın, gençliğin enerjisini kavgaya taşıyan kadınlarımızın sembolüydü onlar. Cansız, Doğan ve Şaylemez, sömürgeci faşist namluların bilinçli hedefiydi.

Kadınlar asla mücadele etmekten vazgeçmeyecek. Sistemin kadın öncüleri katlederek halkların ve kadınların özgürlük mücadelesini sindirmeye çalışıyor, ancak bunu başaramayacak! "Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez yoldaşlar Kürt özgürlük mücadelesinin öncü kadın kadrolarıdır ve katledilmeleri kadınlara bir gözdağıdır. Ama şu iyi bilinmelidir ki; bu acılar yüreğimizi yaksa da öfkemizi, kinimizi ve mücadeleye olan inancımızı bilemekte ve her kadının önüne öncü bir kadro olma görevini koymaktadır.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM) Diyarbakır, Antep, Malatya, Dersim ve Nurhak örgütleri

Tarih adalet getirecek

Kürt halkı, adalet ve özgürlük için mücadele eden bütün örgütlerin acısını paylaşıyoruz. Kürt kadın siyasetçilerin katledilmesini mahkum ediyoruz. Bu katliamın 8 Kasım'da Tamil Eelam üyesi bir siyasetçinin de benzer bir cinayetle öldürülmesi ardından geldi. Fransız yetkililerin bir an önce bu sorumluları bulup cezalandırması gerekiyor. Katliam, ANC ve Nelson Mandela'nın temsilcisi Dulcie September'in 29 Mart 1988'de katledilmesi ile benzerlikler taşıyor. September cinayetinin o dönem Güney Afrika'da iktidarda olan ırkçı rejimin ajanları tarafından işlendi.

Şu anda Kürt ve Tamil halkları benzer şartlar altında, kendi ana vatanlarında ırkçılığa maruz bırakılıyor. Ancak tarih adalet getirecek. Halklar, Güney Afrika halkında da olduğu gibi özgürleşecek. Çünkü özgürlükler her zaman tiranları yok edecektir.

Fransız polisi çok kısa bir sürede cinayetin sorumlularını bulacaktır. Fransa İçişleri Bakanı Manuel Valls'ın söz konusu cinayetleri çözmek için bütün imkanları kullanacağından da eminiz.

Tamil Eelam Uluslararası Konseyi Fransa Temsilciliği

Fransa hukuk dışılığa son vermeli

PKK kurucularından Sakine Cansız, KNK Paris temsilcisi Fidan Doğan ve genç siyasetçi kadın Fidan Şaylemez'in yüzsüzce planlı bir suikastla katledilmelerini kınıyoruz.

Siyasi cinayetler, KNK Yürütme Konseyi Üyesi Adem Uzun'un, ekim ayında Paris'te hukuk dışı bir şekilde gözaltına alınması sonrasına denk gelmesi dikkat çekicidir. Bu alçakça eylemi gerçekleştiren katillerin Fransız yetkililerinin Sayın Uzun'u yasadışı bir şekilde tutuklamalarından cesaret bulduklarını tahmin ediyoruz.

Kürt halkının meşru kendi kaderini tayin hakkı mücadelesini destekliyoruz. Fransız yetkililerine, ayrıntılı bir soruş-

turma ile suikast faillerini ortaya çıkararak yargılamaya, Adem Uzun'un hukuk dışı tutukluluğuna son vermeye çağırıyoruz.

Tüm üye organizasyonlarımızı, Kürt aktivistlere yönelik bu son saldırı kınayarak, Kürt halkına yönelik baskıları nedeniyle Türk hükümeti ile Fransa hükümetine yönelik protesto eylemleri gerçekleştirmeye çağırırıyoruz.

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)

Yas ilan ediyoruz

Katliamı kendimize yapılmış gibi algılıyoruz ve yas ilan ediyoruz. Kürtlerin acısı yetmiyormuş gibi basına konuşan bazı eski hükümet yetkilileri, olayı iç infaz gibi gösterme çabasını katillerin Kürtleri ikinci kez vurma çabası olarak algılıyoruz. Onları tutuklamaya yüzlerce polis gönderen Fransız hükümeti, katliamı önlemek için ne yaptı?

Amaziğ halkının yeni yılı bugündür ve Amaziğ halkı 2959 yılına buruk girdi. Kürtlerle dayanışma içindeyiz, PKK'nin başı sağ olsun. Kürtler bilsin ki 25 milyon Berberi onlarla, üç yoldaşın katledilişini lanetledi ve onlar için ağladı.

Barbarca işlenen bu cinayetleri içimize sindiremiyoruz. Paris'te yaşayan öğrenci üyelerimiz olayı duyar duymaz olay yerine akın etti. Kürt halkı bizim kardeş halkımız. Şu anda yastayız. Kürtleri bu acılarında yalnız bırakmayacağız. Olaydan sonra yapılan bazı tartışmalar bizi çok öfkelendiriyor, barbarların yaptığı yanlarına kar kalırken, katliam yine Kürtlere mal edilmeye çalışılıyor. Kürt halkına şahsım adına söz veriyorum, hayatımın geri kalanını, Kürt halkının özgürlüğü için de mücadele edeceğim, Kürtlerin kanı bu kadar ucuz değildir.

Fransa'da yaşayan Berberiler adına ZARİ, Amaziğ Dilini Yeniden Yaşatma Enstitüsü, AKF13 ve AKM dernekleri

Mücadelenizi destekliyoruz

Paris'te 9 Ocak günü 3 kadın siyasetçiye yapılan kasıtlı ve acımasız saldırıyı kınıyoruz. Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez uzun yıllardır barış, özgürlük, demokrasi ve Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkı için aktif ve cesurca mücadele vermektedir. Uluslararası Kadın İttifakı olarak Fransa hükümetine bu siyasi cinayetlerin acilen ve derinlemesine araştırılması, 3 kadın için en hızlı şekilde adaleti yerine getirilmesi çağrısında bulunuyoruz.

Kürt halkı özgürlük ve kendi kaderini tayin hakkı için uzun yıllardır mücadele vermektedir. Kürt halkı inkar edilmektedir ve en temel hakları elinden alınmaktadır. Özellikle Türkiye'de kendi kültürlerini yaşayamıyorlar ve kendi dillerini kullanamıyorlar. Siyasi baskı ve zulüm altındalar.

Uluslararası Kadın İttifakı'nın; Kürt halkının verdiği barış, özgürlük, demokrasi ve öz yönetim mücadelesini desteklediğini tekrar ediyoruz. Tüm üyelerimize, müttefiklerimize Cansız, Doğan ve Şaylemez cinayetlerini kınama çağrısı yapıyoruz.

Uluslararası Kadın İttifakı (IWA)

Katliama karşı eylem birliği

Asuri/Süryani/Keldani halkı adına; üç değerli Kürt siyasetçi kadın olan Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez arkadaşlara karşı yapılan alçakça katliamı nefretle kınıyor ve lanetliyoruz! PKK mücadelesinin gelişmesinde büyük rolü bulunan Sakine Cansız ve diğer siyasetçiler için Kürt hareketine başsağlığı diliyoruz.

Bizler aynı coğrafyanın halkları olarak, Sakine Cansız arkadaşın Asuri/Süryani/Keldani halkına verdiği değer ve halklarımızın yaşadığı ortak kader birliği mantığıyla hareketle, katliama karşı eylem birliğini parti olarak kendimize görev biliyoruz.

Bu katliamı gerçekleştiren karanlık güçler; Sayın Öcalan'ın geliştirdiği demokratik paradigma perspektifine, Özgür kadın hareketine ve PKK'nin özgürlükçü çizgisine karşı olan korkularını böylesi insanlık dışı katliamlarla ifade etmeye çalışmaktalar. Bu karanlık güçler kendileri de bilirler, bu katliamlar çözüm değildir. Eğer çözüm olsaydı, Sayın Öcalan ile diyaloga girilmezdi. Bu diyalogun sahipleri, silahların susmasında kararlıysalar, herkesten çok bu katliamı gerçekleştirenleri bulmaları lazım. Oysa, AKP adına konuşmalara bakıldığında, tersi bir durum ortaya çıkmaktadır.

Bizim Fransa hükümetinden talebimiz, bir an evvel katliamı yapan güç veya güçleri aydınlatmasıdır.

Bir kez daha bu üç yoldaşı saygıyla anıyor, bu karanlık katliamı yapanları kınıyor ve lanetliyoruz.

Mezopotamya Demokratik Değişim Partisi

Katliam bizi derinden üzdü

Paris'te Kürt kadın siyasetçiler Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in katledilmesini kınıyoruz. Olay hem ülkedeki ve hem de Avrupa'daki Asuri-Süryani halkımızı derinden üzmüştür.

Başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere Anadolu ve Mezopotamya halklarına başsağlığı diliyoruz. 3 şehit kadın yoldaşımızın dost-akraba ve sevenlerine sabırlar diliyoruz. Bu saldırının, özellikle ülkemizde Kürt ulusal hareketinin resmi ve gayri resmi temsilcileri ile Türkiye Cumhuriyeti temsilcilerinin, tüm halklarımızın en acil ihtiyacı olan barışa gidecek olan adımları atmaya başladıkları bir süreçte yapılmış olması, ülkemizde barışı istemeyen, savaş rantlarından beslenen karanlık güçlerin hala ne kadar gözü dönmüş, ne kadar zalim olduklarını bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Bizler Federal Almanya ve Orta Avrupa Asuri Federasyonu olarak bu hunharca saldırıyı, barışa, hak ve özgürlüklere, demokrasiye ve halkların ortak değerler ilkesi üzerinde geliştirdikleri halkların kardeşliğine yapılmış hain bir saldırı olarak nitelendiriyor ve kim olursa olsun arkasındaki güçleri şiddetle kınıyor ve lanetliyoruz.

Federal Almanya ve Orta Avrupa Asuri Federasyonu Eşbaşkanı Şabo Akgül

Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını destekliyoruz

Paris'te işlenen vahşi cinayeti kınıyoruz. İşgalci ülkeler ile Avrupa Birliği ve ABD tarafından kriminalize edilerek terörizmle damgalanan Kürt özgürlük hareketinin, Kürt halkının özgürlüğü için mücadele veren Kürt aktivistlerinin kriminalize edilmeleri, terörizmle damgalanmalarına son verilmesini istiyoruz.

Üç Kürt siyasetçi kadının infazının, Kürdistan'da kalıcı barışın önünü açacak olan Kürt hareketi ile Türk hükümeti arasındaki müzakereler döneminde meydana gelen acı bir olaydır. Kürt halkının kaderini tayin hakkı ile feodalizme karşı demokrasi mücadelesini destekliyoruz. Bu yönlü son çabalar desteklenmeli.

Kürt aktivistlerinin öldürülmesi, Kürt organizasyonlarının terörizmle damgalanmaları, liderlerinin cezaevlerinde tutulmaya devam edilmesinin olumlu gelişmelerin zıddıdır. Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan, Fransa'da tutuklu bulunan Adem Uzun başta olmak üzere tüm Kürt siyasi liderlerin serbest bırakılmasını istiyoruz. Uluslararası kamuoyunu özgürlük ve demokrasi için Kürt halkının haklarını tanımaya ve saygı duymaya çağırıyoruz.

Uluslararası Halkların Hukukçuları Birliği (IAPL)

Onlar tüm Mezopotamya'nın şehitleridir

Ortadoğu'nun emperyalist amaçlar uğruna kan deryasına dönüştürüldüğü, halklar arasında kin ve nefret tohumlarının büyütülmeye çalışıldığı bir ortamda, Mezopotamya halklarının barış içinde kardeşçe yaşamasının anahtarı olacak Kürt sorununun çözüm yolunun açıldığı ve barış zeminin yakalandığı bir süreçte üç Kürt kadını katledildi.

Mezopotamya'nın mazlum halklarına fedakar, devrimci yaşam mücadelesi ile örnek olan yiğit Kürt kadını Sakine Cansız ve iki yoldaşı şahsında hunharca işlenen cinayet bizleri derinden üzmüştür. Bu ve buna benzer faşist saldırılarla Ortadoğu'da Mezopotamya'nın kadim halkları arasında devrimci dayanışma ve özgürlük mücadelesini engelleyeceklerini düşünenler yanılıyorlar. Bu topraklar ve bu coğrafyanın kadim halkları er geç özgür, eşit ve kardeşçe bir yaşamı tesis edecektir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Şehitleriniz, tüm Mezopotamya'nın mazlum halklarının şehitleridir, Kürt halkının başı sağ olsun. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Moravgin Süryani Manastırı Yönetim Kurulu

Onlar bizimledir

Derin bir öfke ile bu siyasal amaçlı alçakça suikastı kınıyoruz. Bu alevleri söndürmez, tam tersine 30 milyon Kürt'ü ilgilendiren bir davanın çözümünü isteyenleri körükler.

Biz Kürt halkının temel hakları için yürüttüğü haklı mücadelesi ve özellikle de Kürt halkı olarak haklarının tanınması ile dayanışma içindeyiz. Yakın zamanda Türk devleti ve Kürdistan İşçi Partisi'nin (PKK) lideri olan ve 14 yıldır izolasyon altında tutuklu olan Abdullah Öcalan arasında siyasal çözüm arayışları mevcuttur.

Peru halkının kadın örgütü olarak bizler haklı Kürdistan davasında kadınların aktif katılımına sempati duyuyoruz ve destekliyoruz. Biz bu kadınların mücadele yoldaşlarımız olduğunu hissettik. Şu anda bu öfke ve keder içerisinde bizler, Paris'te şehit düşen yoldaşlarımızı anıyor, acınızı paylaşıyoruz. Sakine, Fidan ve Leyla yoldaşlar bizimledir!

Peru Halkının Kızları Hareketi

Kürt halkı ve kadınlarıyla dayanışma içindeyiz

Üç Kürt kadının hayatını kaybettiği suikasti kınıyorum. PKK'nin feminist ideolojisi sayesinde Kürt kadınlarının hem genel toplum içinde hem de politik arenada anlamlı bir role sahip olduğunu belirtmek gerekmektedir. Çünkü Kürt halkının hakları için mücadele ederken ataerkil sisteme karşı ve kadın hakları için de mücadele edilmektedir.

Bu da feminist Kürt kadınlarının oynadığı vazgeçilmez rolden, özellikle de katledilen Sakine yoldaşın Kürt kadın haklarının tanınması için yürüttüğü büyük çalışmasıyla mümkün olmuştur.

Kürdistan devletinin inkarı ile beraber Türkiye, İran, Irak ve Suriye gibi egemen ülkeler açısından politik ve sosyal hakların ihlali sürekli bir gerçeklik halindedir. Bunun üzerinden onları marjinal bir yaşamı yaşamaya mecbur ederek, Kürt nüfusunu sürekli küçümseyip işkence, tutuklama ve ihlal gibi birçok farklı istismar biçimlerini uygulamıştır.

Ve bu ağır gerçekliğe Kürt kadınının yaşadığı üçlü baskıyı da eklemek gerekir (halk, sınıf ve cins olarak).

Tam da PKK ve Türk hükümetinin aralarında konuşmaya başladığı bir dönemde Türkiye'nin askeri totaliter kesimi Kürt halkına karşı devlet terörizmini ve kirli savaşını son saldırıda da görüldüğü gibi başlatmıştır.

LAB olarak biz bu kirli savaş eylemini kınıyoruz ve Fransız devletinden bu olayı araştırmasını, sorumlularını cezalandırmasını ve politik sorumluların ortaya çıkarılmasını talep ediyoruz.

Son olarak, katledilen üç yoldaşımızın aileleri, onların militan yoldaşları ve tüm Kürt halkı ile tüm kadınlarla dayanışma içinde olduğumuzu ifade ediyoruz.

Bask ülkesindeki Ulusalcı İşçi Komitesi (LAB)

BİR GECENİN YAŞATTIKLARI

"İçimdeki sesi çığlığa çevirmek istiyordum"

Yaşamımız birbirini izleyen olaylar zinciri gibidir. Zincirin her halkasında bir sır gizlidir. Çözülmeyi bekleyen sırlarla dolu yaşamımda öyle anlar oldu ki, ölüm bazen içime çektiğim nefesi dışarıya veremeyecek kadar yakın; bazen de metrelerce yükseklikteki uçurumlardan sarkıtacak kadar sonsuzdu. İçlerinden seçim yapmak öyle zor ki.

Sizlere bir çatışmada nasıl direndiğimizi, eylem anında kalp atışlarımızın nasıl hızlandığını veya bir yoldaşın kanının elimizi nasıl yaktığını anlatmayacağım. Ne açlıktan ne susuzluktan ne de günlerce soluduğumuz barut kokusunun ağırlığından... Sizlere bir yol yürüyüşünde yıldızlara nasıl göz kırptığımızı, karanlığın içinden uzanan elin kutsallığını, yoldaşın dünyalara değişmediğimiz tarif edilemez gülüşünü, gecenin devrilip, yerini güne bırakışını mevziden seyretmenin inanılmaz heyecanını, soğuktan titrendiği bir anda el ele tutuşup halaya durmanın zevkini anlatmaya kalksam kitaplar yazılır. Yaşadıklarımız acı ile hüznün, iyilik ile kötülüğün, komedi ile dramın ince bir çizgiyle birbirinden ayrıldığı anlardır. Hafızalarda kalanlar ise derin izler bırakanlardır. Bunlar ya büyük bir dönüşüme yol açmıştır ya da bir ilktir. En zor anlar bile unutulmamışsa eğer, bilin ki zorun yarattığı güzelliktir belleğe işleyen. Çünkü 'zor' olan her şey zamanla aşılır. Yıllar sonra dönüp bakınca, yaşananlar kimi zaman hoş, kimi zaman buruk bir gülümseme olarak kalır yüzümüzde. Yeni zorluklar ve acılarla karşılaşınca bir gün onun da üzerinin soğuk bir külle kapanacağını biliriz. Ama üzerinden yıllar da geçse, kilometrelerce uzağa da gitsek asla unutulmayanlar vardır.

Adı duyulmamış, tanınmamış olanlar var ki, bunların ne büyüklükleri ölçüye vurulur ne de sayıları hesaba gelir. Onlar ki yüzyıllar boyu yaşanan günahı temizlediler alınlarımızdan. Onlar ki yeniye sevdalarını bir kuşun uçuşunda, bir karıncanın telaşında, bir ceylanın güzelliğinde gördüler ve kendilerini onlardan bir parça saydılar. Onlar ki unutulmuşlar adına tarihe ak bir sayfa açtılar ve isimlerini yazma gereği bile duymadılar, Sadece beş kelime ile kendilerini ifadelendirmeyi yeterli gördüler,

"Şehit!"

Her biri bir dünya, her biri bir efsanedir. Bir anıyla, bir romanla onların duygularını, hayallerini, öfkelerini, sevilerini anlatmak mümkün değildir. Onları anlamak ve hissedebilmek için hayallerini ve yaşamlarını paylaşmak gerekir.

1993 yılı Temmuz sonlarıydı. Yaz tüm kavuruculuğu ile sürüyordu. Rüzgar, kendini ya geceleri birkaç saatliğine ya da güneş doğmadan hissettiriyordu. Dağların güney yamaçlarında yavaş yavaş sararmaya başlayan otlar en küçük esintide bir sağa bir sola yatıyordu.

Köyün üzerine sıcak hava çöktüğünde herkeste uyuşukluk görülmeye başlardı. Bu gün köyde görülen canlılık farklı bir şeylerin olduğunu gösteriyordu. Çünkü bu saatlerde köylüler ya uyurlar, ya da bahçelerindeki ağaçların diplerinde soğuk ayranlarını yudumlayarak sohbete dalarlardı. Oysa bu gün birbirlerine hayretler içinde bir şeyler anlatıyor, heyecanlarını yatıştıracak sorular soruyorlardı. Kısa bir süre sonra tüm köy halkı olup biten her şeyi öğrenmişti.

Bir grup gerilla Dersim- Ovacık yolu üzerinde eylem yapmıştı. Eylem birkaç saat önce yapılmış olmasına rağmen tüm çevre köyler duymuştu. Köyde, genç-yaşlı, kadın-erkek herkes bu eylemi konuşuyor ve gündüz ortasında böyle bir eylem yapmanın imkansızlığını anlatıyorlardı. Silah seslerine ve inanılmaz eylem haberlerine yabancı değildik. Hemen hemen her gün bir patlama haberi veya gerilla macerası duyuyorduk. Ama gündüz ortasında, merkeze bu kadar yakın bir caddede eylem yapılmış olması şaşırtıcıydı. Belki de bizi şaşırtan cesaretin büyüklüğü idi.

Arkadaşlar evimize sık sık uğrardı. Ailemin devrimcilere sempatisi ve desteğinin yanında, ben de uzun zamandır milislik yapıyordum. Ailem tüm devrimcilere değer verir, onları elinden geldiğince desteklerdi. Benim hayallerimi dolduran sadece PKK gerillalarıydı. Onlarda beni çeken o sihirli şeyin ne olduğunu çok sonra öğrendim. O zamanlar adına 'macera' diyordum. Ve bu, benim için yaşam tercihi haline gelmişti. Yaşamımı onlara göre programlıyor, onlar gibi konuşmaya, onlar gibi davranmaya ve onlar gibi düşünmeye çalışıyordum. Ama biliyordum ki bulunduğum yerde ne yaparsam yapayım, onlar gibi olamayacaktım.

"Arkadaşlar yakınlarda olmalılar" diye düşündüm ve beklemeye başladım. Onları bekliyordum. Eylem yorgunlarının birazdan kapımızı çalacaklarını, sonra gecenin zifirisine kapılıp gideceklerini düşündüm. Gülüşlerini, şakalarını hayalimde canlandırdım. Bazen perdeyi aralayıp dışarı bakıyordum. Bazen de gözümü kireci dökülmüş tavanımızdan ayırmadan, dağlara gidip geliyordum. Heyecanımı saklayamıyordum. Hızlı hızlı hareket ediyor, bir şeyi uzun süreli yapamıyordum. Ya oturuyor ya uzanıyordum. Ya da hiç çalınmadığı halde kapıyı aralayıp bakıyordum. Sonra bir an duruldum. Yine hayallere daldım. Mesela, bir gecede dağları aşıp başka bir dağın zirvesinde başımı çantama dayayarak uyumak, ya da soğuk namluyu birkaç saniye içinde kızıla çevirmek, bir şafak vakti gözümü kısmadan, güneşin doğuşunu seyretmek, içimdeki sesi çığlığa çevirmek istiyordum. Ve daha çok şey...

Gece geçmek bilmiyordu. Saat on olmasına rağmen sanki gece birazdan güne evirilecekti. Tahta kapı yavaşça çalındı. Hem duyuluyor hem duyulmuyordu. Yavaşça dokunan parmaklar sanki "bizi bekleyen için çalıyoruz" diyordu. Koştum, kapıyı açtım. Bunlar beklediklerimdi. Kapımda duranlar, geceyi yarıp gelen eylem yorgunlarıydı. Gözlerime inanamıyordum. İçimdeki o kıpır kıpır heyecanın doruğa ulaştığını duyumsuyordum. Hislerin sezgilere karıştığı bir duygu, bu gece onların geleceklerini söylemişti. Oysa eylem çok uzak bir yerde yapılmıştı ve ben o eylem için görevlendirilmemiştim. Buna rağmen onların geleceğini hissetmiştim.

Gruptan iki arkadaş dışındaki arkadaşları tanımıyordum. Daha sonradan, tanımadığım arkadaşların Amed eyaletinden geldiklerini öğrendim. Oldukça yorgun görünüyorlardı. Sırayla otururlarken silahlarını hemen yanlarına, duvara yasladılar. Sabahtan beri söylenen tüm sözler canlandı kulağımda. Aklımdan bin bir şey geçiyor, ne yapacağımı bilmiyordum.

İçlerinden gözlüklü, uzun boylu olanı dikkatimi çekti. Grup komutanı olduğunu tahmin etmiştim. Davranışları saygın ve mütevazıydı. Ağzından çıkan her sözcüğü havada kapıyor, bir diğerini bekliyordum. Geliş amaçlarını açıklamak istiyordu. Farklı dünyaların birbirine benzemeyen parçaları gibiydik. Aramızda asırları alacak kadar büyük bir uzaklık vardı sanki. Bu duygularda mı böyleydi, yoksa düşüncede mi, bilemiyorum. Gecenin karanlığını paylaştığım bu insanlara asırlar kadar uzak olsam da dokunacak kadar yakın olduğumu biliyordum. İsimleri veya ait oldukları yerler hiç önemli değildi. Çünkü aramızda mekandan ve zamandan daha öte bir bağ vardı. Adını koyamıyordum. Yüreğim bu kadar duyguyu taşıyamayacak kadar küçük ve olması gerekeni yaratamayacak kadar güçsüzdü.

O gece bir sondu ya da sonu olmayan bir başlangıç. İlk değildi yaşadıklarım, ama ilk kez dolup taşıyordum ve artık aramızda serili duran bu uzaklığı ilk kez bir koşuda aşmak istiyordum. Coğrafyaya yabancıydılar. Ayrıntıları ile tanımadıkları bu arazide başarılı bir eylem yapmış olmalarına rağmen geri çekilme kaygısı duyuyorlardı. İçimi başarıyı paylaşamamanın ezikliği buruyorsa da, kaygılarına ortak olmayı şans gibi görüyordum.

Düşman, sabah erkenden eylem alanına ve geri çekilme yapılabilecek her yere operasyon başlatacaktı. Köyümüz ve yakın çevresi gerilla için fazla kullanışlı değildi. Ayrıca, düşman alanı ayrıntılarına kadar tanıyordu. Bu nedenle onların çok uzak bir alana gitmeleri gerekiyordu.

"Bize yardım eder misin?" diye sordu Ali İhsan arkadaş. Cevabım, günler öncesinden hazırlamışım gibi kendiliğinden, biraz da aceleyle çıkıverdi ağzımdan.

"Elbette" dedim.

Onları Kızılkayalar'a götürecektim. Kızılkayalar, düşmanın tanımadığı bir alandı. Aslında arkadaşlar da fazla kullanmıyorlardı. Eğer bu gece oraya ulaşırsak; ertesi gün çıkabilecek bir operasyon Kızılkayalar'ın dışında kalacak, kalmasa bile hiçbir etkisi olmayacaktı. Bunları Ali İhsan arkadaşa anlattım. Gözlüklerinin arkasında olmasına rağmen gözlerinin ışıldadığını görüyordum. Bana büyük zevk ve onur veren bu görevin başarıya ulaşacağını duymak, belli ki onu da mutlu etmişti. Yüzünde gülümseme belirdi ve "bizi oraya götürür müsün? Kızılkayalar'a giden yolu bilmiyoruz" dedi. Kendimi bu göreve çoktan hazırlamış olduğumu hissettirircesine başımı salladım.

Gece tüm sessizliği ile çökmüştü köyün üzerine. Yaşam karanlıkta sürüyordu. O gece karanlıkla dost oldum. Kaygılarımın, korkularımın, sıkıntılarımın kapılıp gittiği bir nehir gibi geliyordu bana. Kara bir nehir. Çocukluk korkularım, gençlik arayışlarım, sonu gelmeyen maceralarım ve devrim hayallerim hepsi birbirine karışmıştı. Ama her şey hem çıplak hem de sadeydi. İçinde ne abartı ne de küçümseme vardı.

"Kızılkayalar'a sadece bir defa gittim. Yolu hayal meyal hatırlıyorum, ama hafızamı zorlarsam çıkarabilirim" dedim.

Her şey yerli yerine oturmuş, sadece harekete geçmek kalıyordu. Ancak ailemin bundan hoşlanacağını zannetmiyordum. Gecenin bir vaktinde bir grup gerilla ile sabaha operasyon yapılacağı neredeyse kesinken dağlara gitmeme asla izin vermeyeceklerdi. Onlara keskin bir tavır alıp gitmem gerekiyordu ki, bu da önü alınamaz birçok sorun doğuracaktı. Ya da gitmeyecek, arkadaşları tehlikenin ortasında bırakacak ve bunun sonrasındaki acıyı hayatım boyunca çekecektim. Kararımı gitmekten yana vermiştim. Bir üçüncü yol bulabilir umuduyla kaygılarımı Ali İhsan arkadaşa da anlattım.

Gruptaki arkadaşlar, tavır almam gerektiğini, ailemin yanlış yaklaştığını, bunun bir yurtseverlik görevi olduğunu söylediler. Ama aileye söylemek kolay olmayacaktı. Ne yapmamız gerektiği konusunda tartışırken, Ali İhsan arkadaş; "ben konuşurum" dedi. "Kendi işimizi yapalım daha sonra ne olursa olsun diyemeyiz" diye ekledi. Bir farklılık ve incelik vardı bu tavırda. Halk ve gerilla arasındaki bağı çok hassas ve incelikli ele almasından kaynaklanan bu tavrı anlamam, uzun zaman alsa da o gece beni zor durumdan kurtarması bunun göstergesiydi.

Ailemle uzun uzun konuştu. Olgun ve saygılı tavırları vardı. Sesinde ve yüzündeki ifadede ne bir kandırma, ne de emir hissediliyordu. Sadece karşısındaki insanları duygularının yanında, mantıklı ve gerçekçi düşünmesi konusunda ikna etmeye çalışıyordu. "Oğlunuz bizi götürecek" deyip çıkabilirdi ya da bana "sen git söyle" de diyebilirdi. Hangi şeklide olursa olsun bu sorun çözülecekti. Ama sonrası benim ve ailemin yaşayacağı sorunlardı. O, bunların yaşanmasını istemiyordu. Eylemden geldiklerini çok yorgun olduklarını, ancak bu gece uzak bir alana gitmeleri gerektiğini ve en önemlisi de araziyi tanımadıkları için yarın çatışmaya girebileceklerini söyledi. Bu nedenle benim onlara öncülük yapmam için izin istedi. Ailem kabul etti. Onları etkileyen arkadaşların zor durumda olmaları mıydı? Bilemiyorum, ama şundan eminim, onun yaptığı her davranış, söylediği her söz beni etkilemişti. Adını koyamadığım, çözemediğim bu duyguyu sadece hissediyordum.

Saat on biri geçiyordu. Yıldızlar ışıl ışıl yanıyordu. Temmuz sıcağına inat bir rüzgar esiyordu, serin. O da benim gibi kaçamak bir gece yaşıyordu. Hiç yolunun düşmediği bir vadiye gelmişti. Belki o da başka serüvencilik yol gösteriyordu. Bitmesini istemediğim ve yaşamım boyunca unutmadığım bir gece başlıyordu. Zaman duygularım ile yaşayacaklarım arasına bir uçurum gibi giriyordu. Tan vaktine kadardı her şey, doruğa ulaşmış heyecanım, meraklarım, gururum ve sevgim. Kim olduklarını, nasıl insanlar olduklarını bilmeden, sadece içinde oldukları ve yaratmak istedikleri dünyaya duyduğum

özlem beni akıl almaz bir şekilde sürüklüyordu.

Güzel, inanılmaz derecede heyecanlı olduğu kadar tehlikeliydi de. Bir yanım atıldığım bu maceranın doyumsuz hazzı ile coşarken diğer yanım kaygı taşıyordu. Kaygım "yapabilir miyim?" sorusunun ötesine gitmediği halde, tahterevallinin bir ucunu kaldıracak kadar ağır olabiliyordu. Belki de kaygılar beni inanılmaz bir hevesle çeken bu duygunun tamamlayıcısıydı. Macera, dengeyi korumaktı belki de. Başına geleceklerden korkmak, ama ulaşacağının da tarif edilemez heyecanının tadına varmak. Öyle ki bazen küçük bir düşünce ile panik oluyordum, bazen de kendimi yıldızlara dokunacak kadar yakın hissediyordum.

Ali İhsan arkadaş yol planını öğrenmek istedi. Kızılkayalar yolu üzerinde, Dersim-Erzincan caddesi ve Harçık nehri vardı. Bu iki geçiş en tehlikeli yerlerdi. En geç 01:00'de nehri geçmiş olmamız gerekiyordu ki, şafak sökmeden Kızılkayalar'a ulaşabilelim. O an, o yoldan sadece bir defa geçtiğimi, bu nedenle yolu kaybetme ihtimalimin olduğunu söylemeden edemedim. Söylediklerim bir şeyleri değiştirebilir hatta başladığına inanamadığım bu geceyi hemencecik bitirebilirdi de. Korkarak ve sonucuna katlanmaya hazır bir şekilde, söylediklerimin yüzlerinde yarattığı ifadeye bakmadan edemiyordum. Birazdan birisi "o zaman bizimle gelme" diyecek diye beklerken, kalp atışlarım soluğumla yarışıyor gibiydi. Ali İhsan arkadaş, görmüş geçirmiş bir edayla gülümseyince, bunun ne anlama geldiğini anlamıştım. Söze gerek kalmadığı halde tartıştık. Yarı şaka yarı ciddi konuşuyordu. Tüm kaygı ve korkularımı gidermeye çalıştı. Güvensizlik ve güçsüzlüğe izin vermiyordu. Aslında kendisine duyduğu güvenden kaynaklanıyordu bu.

"Bu alanı tanımıyorum, ama arazide yol bulmayı bilirim. Sana yardımcı olurum" dedi. Ve çok önemsiz bir şeymiş gibi fazla uzatmadan hazırlıkların tamamlanıp tamamlanmadığını kontrol etti. İki arkadaş köyde kaldı. Ertesi gün gelecek olan yeni savaşçı grubunu bekleyeceklerdi. Onları da sonra arkadaşlara ben ulaştıracaktım.

Her şey bizi dinliyor gibiydi. Odanın duvarları, ailem, uzaktan gelen köpek sesleri, rüzgar, dağlar, yıldızlar, köyümüz... Sanki dikkat kesilmiş bizi dinliyorlardı. Sessiz bir anlaşma içindeydik. Ne onlar bu gece bana karışacak ne de ben onlara bağlı kalacaktım. Sonsuz bir boşluğa atlamış gibi hafif, korkusuz ve hesapsız olacaktım.

Ali İhsan arkadaş yola çıkmadan önce eylemde aldıkları bir silahı bana uzattı. Geçici de olsa, birkaç saatliğine yaşam ile ölüm arasındaki sınırdaydım. Soğuk namluya dokunduğumda parmaklarımdan yüreğime ve beynime akan sıcak bir nehir hissettim. Gerilla değildim, ama silah beni bir taraf yapmıştı. Yaşamanın bu yöntemini bir geceliğine de olsa öğrenecektim. Kendimi savunma esas olsa da, içimde önünü almakta zorluk çektiğim istemlerim vardı.

"Bu silahı al. Bir arkadaş da seninle birlikte öncü olacak" dedi. Rahat hareketleri benim mucize diye adlandırdığım tüm olayları daha da gizemlileştiriyordu.

Yola koyulduk. Gece sessizdi, ama biz ondan daha sessizdik. Patikalar yıllardır bizi bekliyormuş gibiydi. Engel olacak tek bir taş ya da izleri kaybettirecek ot yığınları yoktu. Neredeyse süpürüldüğünü düşünecektim. Yıldızlar yağacak gibiydi. Asılı durdukları yerlerden karanlıkta tek ayırt edici olan gözlerde parıldıyorlardı. Rüzgar yüzümü yalayıp geçtiğinde, rüzgarın hızına yetişmek için adımlarımı hızlandırdım. Yorgunluk, bardaktan boşanan su gibi akıyordu bedenimden.

Öyle hızlı yürüyordum ki, öncülük yaptığım bu grubun eylemden geldiğini ve yorgun olduklarını düşünemiyordum. Bir ara mesafeyi oldukça açmış gruptan kopmuştuk. Beklemeye koyulduk. Ali İhsan arkadaş bize yetiştiğinde soluk soluğaydı, "çok hızlı yürüyorsun. Bunlar sadece gerilla. Kanatları yok ki!" diye şakayla karışık uyardı. Şakacı biriydi. Yorgunluk ya da zorluklar onun moralinde fazla etkili olmuyordu. Onun bu yönü bana sıra dışı gelmişti. Böylesi yorgunluk anlarında kızar, bağırır ya da birilerine sataşırız. O, çok geleneksel bir alışkanlığı yıkmıştı. Zor koşulların, yapılması gerekenin önünde engel olmasına ya da insanlar arasındaki ilişkileri zedelemesine izin vermiyordu.

Şakası beni düşündürmüştü. "Yavaş gidersen iyi olur" dediğinde, arkadaşların yorgunluklarını göz önünde bulundurmam gerektiğini anlamıştım. Ama daha yavaş bir tempo ile yürürsek hedefimize iki saat geç ulaşacaktık.

"Bu tempo ile yürürsek yetişemeyiz. Hızlı olmalıyız" dedim. Bunun üzerine Ali İhsan arkadaş grubu topladı ve onlara kısa bir açıklama yaptı.

"Yorgunluğunuzu anlıyorum. Bir gün pusuda bekledik, eylem yaptık ve hiç beklemeden de geri çekiliyoruz. Eylemimizi başarılı saymak için kayıpsız ve çatışmasız bir geri çekilme yapmalıyız. Olumsuz bir şeyler yaşarsak, eylem başarısız sayılacaktır" dedi ve ekledi; "Eylemde gösterdiğiniz fedakarlığı şimdi de göstermelisiniz. Kendimizi biraz daha zorlamalıyız..." Buna benzer birçok şey söyledi. Gruptan bir itiraz ya da rahatsızlık içeren çıkışlar bekliyordum. Ama o her konuştuğunda dinleniyordu.

Yolumuza devam ettik. Arkadaşlar eskiye oranla daha hızlı yürüyorlardı. İkna'nın gücünü görüyordum. Arkadaşlar, olması gereken karşısında ne şikayet ediyorlardı, ne de yakınıyorlardı. Tüm güçleriyle, belki de yeniden güç yaratarak bırakıyorlardı kendilerini geceye. Bedenlerinin dili susmuş, sadece mırıldandıkları türkünün hafif melodileri çarpıyordu kulaklarına. Ve yürüyorlardı. Yaşama yürüyüştü onlarınki. Yaşamak ve yaşatmak için süzülüyorlardı gecede. Belki tüm enerjileri tükenmiş, yorgunluğun zirvesinde seyrediyorlardı, ama yine de yürüyorlardı.

Arada bir dönüp arkama, Ali İhsan arkadaşa bakıyordum. Bazen şaka yapıyor, bazen yorulan bir arkadaşın silahını alıyor, bazen de daha hızlı olmaları için uyarı yapıyordu. Kimdi? Nereliydi? Buraya nereden ve nasıl gelmişti? Hakkında binlerce sorumun olduğu, ama bir tek cevabımın olmadığı bu insanı takip etmekten kendimi alıkoyamıyordum. Şimdiye kadar gördüğüm gerillalardan bir farkı vardı, ama bir türlü anlayamıyordum. Bir yandan çok doğal, diğer yandan resmi, bazen esnek, bazen de katı. Ama her halükarda onun yanında kendimi güvende ve güçlü hissediyordum. Bu zamansız ve mekansız yolculuğun içinde onu ilk görüşümdü.

Nehre ulaştığımızda rahat bir nefes almıştık. Çünkü hem belirlediğimiz saatte ulaşmış hem de olumsuz bir şey yaşamamıştık. Nehir öyle sakin akıyordu ki, kalp atışlarımızın onu rahatsız edeceğini düşündüm. En az yıldızlar kadar sakin olan nehri, yüzerek geçmemiz gerekiyordu. Ali İhsan arkadaş, iki arkadaşı nehrin aktığı yöne doğru gönderdi. Bu arkadaşlar yüzme biliyorlardı. Geçiş sırasında bir arkadaş suya kapılırsa kurtarsınlar diye böyle bir tedbir geliştirmişti. Önce anlayamamıştım. Çünkü her şey önceden planlanmış gibiydi.

İlk olarak ben ve Ali İhsan arkadaş geçecektik. Geçiş yolunu tespit etmek gerekiyordu. Biz geçebilirsek, diğer arkadaşlar da geçecekti. Birçok arkadaş bu büyüklükte bir nehri yüzerek geçmemiş olmanın kaygısını yaşıyordu. Bu kadar fedakarlıktan sonra sadece yüzememe kaygısıyla zaman kaybedilmeye başlandı. Ali İhsan arkadaş biraz çıkışarak biraz da kavratarak; suyu geçmekten başka yolun olmadığını, nehrin kıyısında da kalınamayacağını söyledi. Arkadaşlardaki panik onda yoktu. Çünkü aldığı tedbirlerin rahatlığını yaşıyordu. Onun, her şeyi ayrıntılarıyla düşünmesi cesaret veriyordu.

İkimiz geçtikten sonra o dönüp, diğer arkadaşları getirdi. Grupları geçirirken bir arkadaş suda sürüklenmeye başladı. Aşağıda bekleyen iki arkadaş, sürüklenen arkadaşı kurtardı.

Kurtarılan arkadaş yanımıza gelince Ali İhsan arkadaş şaka yapmadan edemedi. "Bir arkadaş Bingöl-Elazığ asfaltını geçerken, gecenin karanlığında asfaltı dere sanmış ve paçalarını sıvamaya başlamış..." İnce şakalarına kimsenin alınmamasına şaşırmıştım. Oysa onun açık sözlülüğüne alışık olan arkadaşlar anlamlar çıkarıyor ve eleştiri olarak kabul ediyorlardı. Bir insan, hem olgun, hem ciddi, hem de bu kadar esprili olabilir miydi? Yol boyunca onun yaptığı esprileri hatırlayıp gülüyordum.

Yolun tehlikeli olan kısmını geçmiş sayıyorduk. Önümüzde bir köy vardı ama yolumuzun sonuna gelmiştik. Köyü geçtikten sonra bitmesini istemediğim sihirli gecenin sonuna gelmiş olacaktım. Çünkü Ali İhsan arkadaş, noktanın uzak olduğunu, benim güvenilir bir yerde kalmam gerektiğini ve köyde kalmamın mantıklı olduğunu söylüyordu. Birazdan ayrılacak ve bu gecenin hafızamın ayrıntılarındaki izlerini düşünüp, tekrar tekrar yaşayacaktım. Her saniyesini yıllara değişmeyeceğim gecenin bitiyor olması sadece acı veriyordu. Bazı duygularımın daha keskin olmasını sağlıyordu.

Daha önceden gerillaya katılma istemim olmasına rağmen karar vermekte yaşadığım tereddüdü o gece hissettiklerim gidermişti. Bilip de söylemediğim, yaşayıp da adını koyamadığım birçok duyguyu o gece dokunacak kadar yakın hissetmeye başlamıştım. Kuşkularım, korkularım giderilmişti. Çünkü bir gerilla nasıl olur o gece biraz daha anladım.

Köye birlikte girdik. Köylüler yaz aylarının sıcaklığını, damlarında hafif esen rüzgarın tadını çıkararak unutuyorlardı. Evlerin çevresinde toplanmış olan kuru otlar, yazın sonlarına geldiğimizi hatırlatsa da dam sohbetleri hala çekiciliğini koruyordu. Bunu sadece biz düşünmüyorduk. Uğradığımız eve bizden önce gitmiş olan TİKKO gerillaları da damda oturmuş, köylülerle marksizm üzerine tartışmalar yürütüyorlardı. Onları biraz olsun tanıyordum ve teori düzeylerinin ne boyutta olduğunu biliyordum. Onlarla bir tartışmaya başlamak demek, sabahlara kadar konuşmaları anlamına geliyordu. Bu nedenle arkadaşların alacağı tavrın ne olacağını kestiremiyordum. Bana göre arkadaşların pratiği tartışmasızdı, ancak bunlara laf yetiştirebilirler miydi? Bunu tahmin edemiyordum. Biraz da kaygılanarak eve doğru yürüdük. Ali İhsan arkadaş önde yürüyordu. Sakin ve güvenli yürüyüşünden ya TİKKO'cuları tanımıyor ya da benim bilmediğim bir şeyler var, sonucuna ulaştım.

Evin damında ev sahibi ve birkaç genç vardı. Selamlaştıktan hemen sonra daha oturmamıştık ki Ali İhsan arkadaş sert bir uyarı yaptı, "Sigaralarınızı söndürün" dedi. Evin etrafı kuru ot yığınlarıyla doluydu ve rüzgar esiyordu. Küçük bir kıvılcımın yol açacağı felaketi tahmin edebiliyordum. Ayrıca köylülerin aylardır verdikleri emeklerinin de bir anda uçup gitmesine neden olacaklardı. Tepkileneceklerini düşündüm, ama Ali İhsan arkadaşın küçük bir dikkatsizliğin yol açacağı durumları anlatıp, eleştirmesi üzerine bir şey demediler. Köylüler de ona hak vermişti. Tartışmaya başlamadan önce böylesi bir tavır, yaşam ve ideolojik duruşumuzu az da olsa yansıtmıştı. Daha sonra onların geç saatlere kadar köyde kalıp, sohbet etmelerini eleştirdi.

Tartışmaya başladıklarında Ali İhsan arkadaş son derece sakin konuşuyordu. Yaşam tarzlarının doğru olmadığını, fazla kazandırıcı olmadığı gibi köylülere dayanarak yaşamanın devrimci tutuma da girmediğini anlattı. Hiçbir şey söylemediler. Özeleştiri vermekle yetindiler. Köylüler biraz daha oturmamızı istediyse de, Ali İhsan arkadaş, köyde geç saatlere kadar kalmanın her iki grup açısından iyi olmayacağını, herhangi bir durumda köylülerin de bundan zarar göreceğini söyledi. Orada anladım. Sadece askeri bir komutan değil, yaşamın her ayrıntısını düşünen bir öncüydü.

Ayrılık vakti gelip çatmıştı. Bana köyde kalmam gerektiğini söyledi. Çünkü sabah erkenden yola çıkıp, bizim köyde bekleyen iki arkadaşı ve yeni savaşçı grubunu getirmem gerekiyordu. Ancak onlardan birkaç dakikalığına da olsa ayrılmayı düşünmüyordum. Ama Ali İhsan arkadaş kabul etmedi. Noktanın uzak olduğunu, benim yıpranacağımı ve ertesi güne kadar yeni savaşçı grubunun getirilmesi gerektiğini söyledi. Yine de kabul etmedim.

O günü kafamdaki tüm soruları sorarak ve cevaplarını dinleyerek geçirdim. Ayrılacağım zaman Ali İhsan arkadaş bana çalışmaları daha iyi nasıl yürütmem konusunda bilgiler verdi.

En küçük ayrıntıya dikkat ediyordu, her şeyi ciddiye aldığı belliydi. Bana zarar gelmemesi için olası tüm tehlikelerin hesabını yapmıştı. Gelebilecek tüm tehlikelere karşı nasıl bir savunma içinde olacağıma dair uzun uzun konuştu. Sonra da bana,

"Bir şey söylüyor musun?" dedi.

Her şey söylenmişti. Bana söyleyecek söz kalmamıştı, cevabını bulamadığım sorularımın yanıtına ulaşmıştım.

Onlar için sıradan bir geceydi. Belki sorulduğunda hatırlamayacaklardı bile. Ama benim için tüm birikintilerimin taşan noktasıydı. Farklılıklara adım atma cesaretini o gece buldum. Gözlerimdeki perdeyi o gece kaldırmış kendi adıma o gece karar almıştım. Artık yaşamın diğer adı savaş olmalıydı. Ayrılırken yaşadığım tarifi zor duygular, onlardan ayrılmak istemeyişimden kaynaklanıyordu. Sanki yıllardır aradığımı bulmuşken, bırakıp gitmem isteniyordu. Ali İhsan arkadaş,

"Bir şey söylüyor musun? Herhangi bir isteğin var mı?" diye sorduğunda, bağırıp, "evet, sizinle kalmak istiyorum" dememek için zor tuttum kendimi. Bir yanım, "görevini tamamla" diğer yanım ise, "hiçbir şeyi dinlemeden katıl!" diyordu.

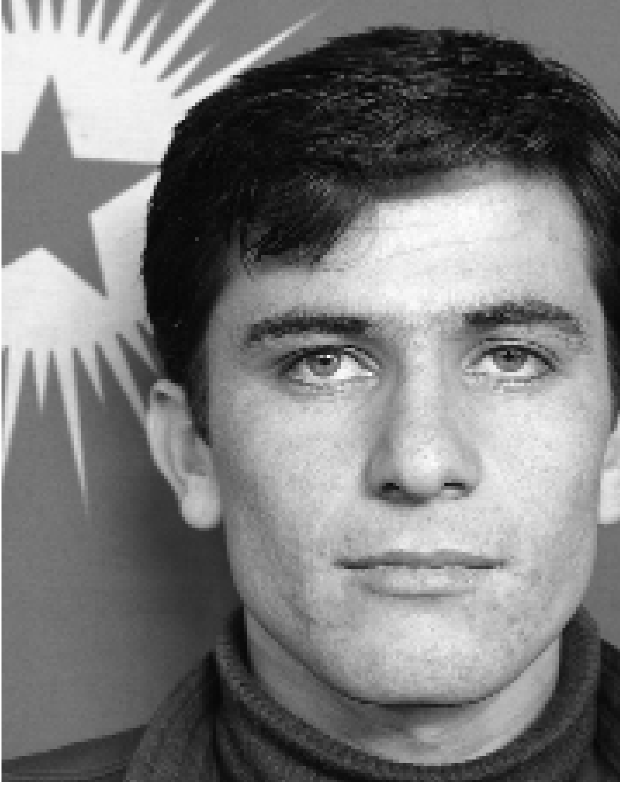
Ayrılacağım sırada, "duydum ki Paris'te moda olan iki gün sonra Dersim'de de moda oluyormuş. Modada bu kadar gelişkin olan Dersim'de kendime bir ayakkabı bulamadım" dedi.

Esprisine espri ile cevap verip, "45 numara ayakkabı Dersim'de moda değil herhalde" dedim. Gülmeye başladık. O da güldü. Ayrıldık. Dersim'e ulaşır ulaşmaz ilk işim onun için bir ayakkabı aramak oldu.

Birçok arkadaş tanıdım hepsi de birer kahramandı. Etkilendiğim, yokluğundan acı duyduğum, anıları dün gibi hafızamda kalan yüzlerce arkadaş. Ama arkama dönüp baktığımda o, gökyüzündeki en parlak yıldız gibi duran ve zamanın sevgisinden hiçbir şey götüremediği bir gerilladır benim için.

Mahir DERSİM

Onların yarattıkları yaşamla ölümsüzleştiklerini biliyoruz

Adı, soyadı: **Hasan Kaya**
Kod adı: **Serdem Şahin**
Doğum yeri ve tarihi: **Şirnex, 1986**
Katılım tarihi: **2002, Maxmur**
Şehadet tarihi ve yeri: **4 Aralık 2007, Gabar-Botan**

İnsanlık tarihinde olduğu gibi, Kürt halkının tarihinde de soylu duruşlarıyla halkına ışık, cesaret, moral, ruh ve inanç aşılayan kahramanlar oldu. Kanlarıyla kutsal Kürdistan dağlarını özgürleştirdi onlar. Zorluk ve engel tanımadan kendilerini özgürlük mücadelesine verdiler. Yaşamı ve özgürlüğü sevdikleri için kendilerini ateş topu, bomba yaptılar. Kanlarının son damlasına kadar direndiler ve ölüme giderlerken söyledikleri son sözler “Bijî Serok Apo, Bê Serok Jiyan nabe” oldu. Duruşlarıyla kendilerini ölümsüzleştirdiler. Bedenleriyle ve kanlarıyla özgür yaşamı yarattılar!.. Serdem yoldaş da bunlardan biriydi. Serdem yoldaş Gabar’ın bir köyünde dünyaya gelmişti. Ailesi doğal toplum kültürüyle yaşayan, sistemin yaşamından fazla etkilenmeyen bir aileydi. Özgürlük hareketinin gelişiminden etkilenmiş, yurtsever, topraklarına, dağlarına ve halkına bağlı bir aileydi. Bu gerçekliğinden dolayı düşmanın baskılarına maruz kalmış, köyleri yakılıp yıkılmıştı. Onlar da sisteme koşmak yerine kendi ulusal davalarına inanıp Güney’e geçmişlerdi.

“Biz sana mîrtoxe veriyoruz”

Serdem de, küçük yaşta, çok sevdiği topraklarından ayrılmıştı. Ailesi maddi açıdan fakir ama manevi açıdan çok zengin bir aileydi. Namuslu, şerefli, onurlu ve davalarına bağlıydılar. Zaten önemli olan da buydu. Serdem’in babası Şahin, eskiden beri milislik yapıyordu. Dürüst, emekçi ve bağlıydı. PKK’den çok etkilenmişti. Ailesini PKK kültürüyle terbiye etmeye çalışmıştı. Hatanîn’de, Etrûş’ta ve Maxmur kampında kalmış ve birçok zorlukla karşılaşmıştı. Fakat hiçbir koşulda davalarından vazgeçmemiş, ellerinden gelen katkıyı ve desteği vermeden çekinmemişlerdi. Serdem yoldaş PKK’nin eğitimi ve terbiyesiyle büyümüştü. Çiyayî Amed’den geri gelirken, 2000’in başında Gabar’da Şahin’le tanışmış ve birlikte Maxmur kampına kadar gitmişlerdi. Çok güzel ve çok zor günleri birlikte yaşamışlardı. Çiyayê yol sürecinde, bir molada Şahin arkadaşa “Biz sana mîrtoxe veriyoruz, kampa gittiğimizde sen de bize güzel bir mîrtoxe vereceksin” demişti. Bu aralarında bir şakaya dönüşmüştü. Mart ayının sonlarına doğru Maxmur kampına ulaştılar. Orada güzel bir hafta geçirmişlerdi. Şahin bir akşam onları misafirliğe davet etmiş, onlar da Şahin’in çocuklarına eşya ve oyuncaklar almışlardı. Serdem arkadaşı ilk defa o gece eve girerken kapının önünde görmüştü. Serdem arkadaş ve ailenin diğer fertleri teker teker arkadaşlara sarılıp öpmüştü. Çok sıcak bir aileydi. Şahin’in annesi, eşi ve çocukları, her biri diğerinden daha değerliydi. Yemek zamanı sofrayı sermişlerdi. Sofrada ‘mîrtoxe’ dışında her şey vardı. Şahin sahip olduğu tek keçisini de kesmiş sofraya koymuştu. Tüm arkadaşlar bu duruma hem içten içe kızmış hem de çok duygulanmışlardı. Aile için arkadaşlar her şeydi ve onlar için her şey yapabilirlerdi. Kürtlerde misafirperverlik önemlidir. Ne kadar fakir de olsalar, evlerine bir misafir gelince en önemli ve değerli şeylerini ortaya sererlerdi. Serdem o zaman henüz çocuktu. Çok genç olmasına rağmen ağırbaşlı tavırları dikkat çekiyordu. Çok sıcak ve şirindi. Yerinde duramıyordu. Belli oluyordu ki hem PKK hem aile terbiyesiyle büyütülmüştü. Şahin’in kardeşinin adı da Serdem’di ve o da saflardaydı. Çiyayî’ye “Sen Kandil’e gittiğinde Serdem’e selamlarımızı söyle” demişlerdi. Bu sıcak ve yurtsever aileden çok etkilenmişti Çiyayî. Ona göre, böylesi aileler var oldukça hiçbir zaman özgürlük mücadelesi bitmez ve tasfiye olmazdı.

Kandil’e gelince Serdem arkadaşı görememişti. Aradan bir süre geçmiş ve YNK savaşında şehadet haberini almıştı. Çok etkilenmiş ve Serdem’i göremediği için üzülmüştü. Şahin, kardeşi Serdem’in şehit düştüğü haberini aldıktan sonra, çok etkilenmiş ve oğlu Serdem partiye katılmıştı. Çok az aile böylesi soylu bir duruşu sergileyebilirdi. Bu soylu duruş karşısında ne yapılabilirdi ki?.. Kürdistan devrimi işte böyle fedakârlığın ve mücadeleye kendini adayan halkın emekleriyle yükseliyordu. Çiyayî 2005’te HPG 3. Konferansı’na giderken Serdem yoldaşı Bahoz arkadaşın yanında görmüş ve ona, yıllardır tanıdığı bir dostu görmüşçesine içten sarılarak öpmüştü.

Cellatlar insanlıktan ne anlar ki

Serdem, artık büyümüştü. Çok sade, temiz, dürüst ve emekçiydi. PKK militanın özünü duruşuyla, yaklaşımıyla ve anlayışıyla temsil ediyordu. Saygılı ve ağır başlıydı. İşlerini çok temiz yapıyor, arkadaşlara hizmet ederken ibadet ediyormuş gibi çalışıyordu. Arkadaşlara çok ölçülü yaklaşıyordu. Ölçüsüzlüğe zemin vermiyordu. Cesaretli ve gözü karaydı, engel ve zorluk tanımıyordu. Bu özelliklerinden dolayı, tüm arkadaşlar tarafından seviliyordu. Her yerde örnek alınması gereken bir yoldaştı Serdem. Kuzeye geçmek için kendini çok dayatmıştı. Kendisine ve halkına yaşama fırsatı vermeyen, yerinden yurdundan eden, fakirlik ve zorluk içinde yaşamalarına neden olan düşmanını çok iyi tanıyor ve intikam almak istiyordu. Arkadaşlar, bir türlü onu ikna edememişlerdi. İçinde büyük bir ateş vardı. Kimse bu ateşin içinde yarattığı yangını dindiremezdi. Arkadaşlar, onun bu dayatmalarına dayanamamış ve 2006’da Hatanîn’e göndermişlerdi. Burada her işe büyük bir coşkuyla katılmış ve bu katılımından dolayı kısa bir zaman içinde takım komutanlığına yükselmişti. Sorumluluk duygusu gelişkin bir arkadaştı. Yoldaşlarını çok seviyor ve değer veriyordu. Değerlere çok bağlıydı. Serdem yoldaşın olduğu yerde herkes çok rahattı. Çünkü sağlam bir duruşa sahipti. Hiçbir olumsuzluktan etkilenmemişti. Kötülükler ve acımasızlıklar içindeki bu dünyada bir melek gibiydi. Serdem arkadaşın içindeki yangın gün gün büyümüş ve dünyaya gözünü açtığı kutsal topraklarda mücadele etmek için kendisini iyiden iyiye dayatmaya başlamıştı. O, bu toprakları tekrar görme ve orada savaşma özlem ve hayalleriyle yatıp kalkıyordu. Dağa, toprağa sevgisi ve bağlılığı, tutku ve aşk düzeyindeydi. 2007’de Kuzey önerisi kabul edildiğinde heyecandan yerinde duramıyor, kabına sığmıyordu. Kanatlanıp bir an önce uçmak istiyordu. Gözlerinin içi parlıyordu, bakışları çok keskinleşmişti. Coşkusu o kadar yüksekti ki herkes onun bu halinden moral ve güç alıyordu.

Büyük bir iddia ve kararlılıkla, kaç yıldır arzuladığı mücadele mekanına yürümüştü. En sonunda Agitler’in diyarı Gabar’a ulaşmıştı. Arkadaşlar onu korumaya çalışıyor, fakat Serdem yoldaş bu yaklaşımlardan hep rahatsız oluyordu. “Ben de devrimciyim, savaşmak ve mücadele etmek istiyorum. Ben çocuk değilim” diyordu. Gelişmeye açık, fedai ruhlu bir genç olduğu için yetiştirmek istiyorlardı. Hem koruma amaçlı hem de bu yönlerini daha da geliştirmek için Adıl arkadaşla hareket etmesi uygun görülmüştü. Adıl yoldaşla beraber, bir çatışmada PKK’den aldığı ruhla, kanının son damlasına kadar savaşarak, Agitlerin diyarında Agitler’e yarışır bir direniş sonucunda şehitler kervanına katıldı. Onlar kendilerinden önceki binler gibi Gabar dağını kanlarıyla suladılar. Serdem yoldaş, taze bir fidan gibiydi. Kim ona kıyabilirdi ki? Ona bakınca bir sevgi seli akardı insanın içine… Ama cellatlar insanlıktan ne anlar ki? Taptaze fidanı kestiler. Hiç acımadan, nasıl bir yaşama son verdiklerini hiç umursamadan…

Şehadet haberini aldığı zaman şehadetlerinin üzerinden bir aydan fazla zaman geçmişti. Çiyayî çok etkilenmişti. Bir türlü inanmak istemiyordu. Çok duygulanmıştı. Kendini zor tutuyordu. “Sizin intikamınızı alacağız” diyordu, yumruğunu sıkarak. Serdem gibi yoldaşlar var oldukça, her koşul altında özgürlük mücadelesi de devam edecekti. Onların yarattıkları yaşamla ölümsüzleştiklerini biliyor ve onların ardıllarından biri olmaktan gurur duyuyordu. Her zaman onların anılarına saygılı olacağına ve yarattıkları o ışıklı yoldan şaşmayacağına, onları unutmayacağına dair tekrar tekrar söz verdi kendine. Duygu, düşünce ve ruhta onları yaşatacaklar ve gerçeklikleri kıblegahları olacaktı. Kendilerini onlara bakarak sorgulayacak ve tüm kötülüklerden arındıracaklardı. Şehadetlere ve sevdiklerine layık olmanın başka yolu yoktu. Onlar için çağdaş aşkları yaratan Rêber Apo’nun yolunda yürümek tek yoldu.

Yurtsever KAYA ailesine;

Halkların özgür geleceğini belirleyenler, önderler ve halk kahramanlarıdır. Destanlar yaratan böylesi kahramanları bağrından çıkarmayan halklar, tarih sahnesinden silinmişlerdir. Çünkü halklar, kahramanlarıyla yeniden dirilip kurtuluşa ulaşır ve var olurlar.

Bu amaçla, Kürt halkının yeniden doğuşunu gerçekleştirme iddiasıyla 20. yüzyılın son çeyreğinde tamamen Önderliksel bir hareket olarak çıkış yapan PKK hareketi, tüm mücadele tarihi boyunca kendini adamışların hareketi olmuştur. Ülke Kürdistan olunca, halk da var olma ya da yok olma sürecinin eşiğine gelmiş Kürt halkı olunca inançlı, fedakar, dürüst ve nasıl yaşadıklarına bakılınca sade ve temiz kişilikleri ile yeni bir yaşamı yaratmanın kararlılığında olan özgürlük militanlarına ihtiyaç duyulmuştur. Ya Kürt halkı adına fedailikte tercih kılınacak ya da mücadeleye başlanılmayacaktı. Tercih edilen, uygarlığın başat halkı olan ve insanlığın eşitlik ve özgürlük ideallerini toplumsal genlerinde taşıyan Kürt halkının bu gerçeğine ihanet et-

memekti. Bu aynı zamanda büyük bir kahramanlığı ve kendini aşmayı gerektiren tarihsel bir atılımdı da. Bu uğurda on binlerce gerilla, kadro ve yurtsever, dünya tarihinde eşi benzeri olmayan kahramanca direnişlerle şehit düşmüştür. Yurtsever halkımız ülkesinde, toprağında, köyünde insanlık dışı vahşet uygulamalarına tabi tutulmuştur. Binlerce köy yakılıp yıkılmış, şehirler viranelere çevrilmiştir. Yurtsever halkımız düşman tarafından zorla göç ettirilerek metropol ve şehirlerin varoşlarında yoksulluk altında sefil bir yaşama mahkum edilmiştir. Kan, gözyaşı ve çekilmeyen acı kalmamış fakat halkımız, çektiği her türlü çileye rağmen, Önderliğe, şehitlere, harekete ve HPG'ye olan bağlılığından hiçbir şey kaybetmemiş, hiçbir zaman için yılgınlığa düşmemiştir. Özgürlük tutkusu ve iddiasından asla vazgeçmemiş, Kürdistan'ın en seçkin ve yiğit evlatlarını özgürlük mücadelesine armağan etmiştir.

30 yılı aşan mücadele tarihinde verilen şehitlerle PKK, halkımızın gönlünde bir şehitler partisine dönüşmüştür. Hakilerle başlayan büyük partileşme hareketi, Mazlum Doğan, Hayri Durmuş, Dörtler ve Kemal Pirlerle zindan vahşetini parçalayan bir gerçeğe dönüşürken, Mahsum Korkmaz, Beritan, Zilan ve daha binlerce kahraman yoldaşla özgürlük düzeyine ulaşmıştır. Tüm bu şehitlerin yarattığı değerlerle PKK'nin ideolojisi güçlenmiştir. Bir yönüyle şehitlerin mirası PKK'nin ideolojisidir. Bu anlamıyla şehitlerin mirası bizim ideolojik çizgimiz olmuştur.

Sizlerin ve Kürdistan'ın en seçkin oğulları ve kızlarının şehadetleriyle, savaşan bir halk, savaşan militan, özgür kadın ve siyasal demokratik örgütlenmeler gerçeği yaratılmıştır. HPG bugün şehitlerin mirasını ARGK'den devralarak şehitlerin yarattığı değerleri koruma misyonunu üstlenmiştir ve bu misyonunu her geçen gün daha fazla geliştirmeyi hedefleyerek devam ettirmektedir. Eğer Kürt halkı bugün Demokratik Konfederalizm hedefiyle çözüme yükleniyorsa, canları ve kanları pahasına kahramanca mücadele ederek şehit düşen oğulları ve kızlarının sayesindedir.

Serdem yoldaşımız özgürlük mücadelesine genç yaşta kendisini adamış binlerce yoldaşımızdan biri olarak özgürlük tutkusuyla kendisini her türlü adamışlığa yatırarak, kendisini her daim mücadele inancıyla bileyerek savaşmış ve mücadele etmiştir. Yaşamdaki canlı ve moralli katılımıyla, cesaretli ve korkusuz kişiliğiyle yine dürüst, fedakar ve emekçi yapısıyla yoldaşlarına her zaman için moral ve güç kaynağı olmasını bilmiştir. Yine savaşkan yapısıyla hiç korkmadan kendisini savaşa adamış olan bir yoldaşımızdır. Yaşam duruşu ile disiplini ve cesareti ile her zaman arkadaşları arasında örnek alınan bir yoldaşımızdır. Böylesi güzel ve güçlü militan özelliklere sahip olan Serdem arkadaş 4 Aralık 2007 tarihinde Gabar Dağında düşman keşif uçaklarının bir grup arkadaşı fark etmesiyle, Serdem yoldaşımızın da bulunduğu alan kobra ve toplarla gün boyunca vurulmuş ve düşmanın alana indirmeler yapmasıyla, gece boyunca çatışma yaşanmıştır. Serdem yoldaşımız ve arkadaşları gece boyunca kahramanca direniş sergileyerek şehadete ulaşmıştır. Serdem yoldaşımızın katılımı her zaman için mücadeleye daha güçlü sarılma ve inançları bilmede büyük bir azim ve kararlılığı gerillalar arasında çıkarmıştır. Bu nedenle biz HPG olarak KAYA ailesiyle iftihar ediyor ve her zaman yanlarında olacağımızı belirtiyoruz.

HPG olarak şehitlerin anılarına bağlı kalacağımız, her dört parçada özgür Kürdistan hedefine ulaşılana kadar mücadele iddiası ve kararlılığıyla hareket edeceğimizin sözünü bir kez daha halkımıza veriyoruz. Meşru savunma çizgisi temelinde halkımızın varlığını, onurunu ve tüm demokratik değerlerini koruyacağımıza; gerektiğinde, bugün olduğu gibi halkımıza ve onun yarattığı değerlere karşı yürütülen çok vahşi ve acımasız savaşa karşı bu halkın sahipsiz olmadığını her zaman ve her koşulda vereceğimiz aktif meşru savunma savaşıyla göstererek direnişi yükselteceğimize, tüm Kürdistan şehitleri ve şehit SERDEM şahsında söz veriyoruz.

SERDEM (HASAN KAYA) oğlunuzun, ülkesi ve halkı için kahramanca yaşayarak ve kahramanca ölümsüzlüğü seçerek şehit düşmesi karşısında yaşadığınız acıyı en içten duygu ve bağlılıklarımızla paylaştığımızı belirtirken, oğlunuzun bize devrettiği direniş ve özgürlük bayrağını en yükseklere taşımaya devam edeceğimiz sözünü bir kez daha veriyoruz. Serdem yoldaşımızın ailesi olan KAYA ailesi şahsında tüm yurtsever Kürdistan halkına başsağlığı diliyoruz.

Bugüne kadar büyük bir kahramanlık sergileyen sizlerin ve halkımızın, bugün de aynı ruhla Önderlik, şehitler ve HPG etrafında kenetlenerek direnişi daha da yükselteceğinizi umut ediyor ve buna inanıyoruz.

HPG ANAKARARGAH KOMUTANLIĞI

19 ARALIK 2007

"Yoldaşlarım her şeyimdir"

Adı, soyadı: **Hediye Kurhan**
Kod adı: **Têkoşîn Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1980**
Katılım tarihi: **1999, Adana**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Kasım 2007, Gabar-Botan**

Têkoşîn yoldaş bir Koçer kızıdır. Dideri aşiretinden. Onu ilk tanıyanlar sarı saçları, pürüzsüz cildiyle koçer kızlarına benzetmezdi. Haliyle, koçerler sürekli yaylalarda olduğu için sürekli aşırı sıcak ve soğukla karşılaşırlar. Bu durum da onların cildini farklılaştırır. Ama sanki bu durum Têkoşîn yoldaş için geçerli değildi. Uzun boyu, yıpranmamış yüzüyle yaylalarda hiç kalmamış, aşırı soğuk ve sıcakla temas etmemiş gibi bir hali vardı.

Koçerlik sadece bir yaşam kültürü değildir. Koçerlik aynı zamanda bir kavga kültürüdür.

Kavga kültürüyle yetişmenin de adıdır. Buralarda herkes silahşördür. Bu toplumlarda elbette bireysel kahramanlar da olur, ancak yaşamın kendisi herkesi bir kahraman ve dövüşçü olmaya zorlamaktadır. Bu yaşamda gözlerini açanlar, mecburen böyle yetişmek durumunda kalmıştır.

Bu aşiretlerde erkekler öndedir. Bireysel mertlik kabul görendir. Diğer topluluklara göre daha hoşgörülü ve misafirperverdirler.

Ancak bir de bu kültürde kadın vardır. Öyle bildiğiniz kadınlar değildir Koçer kızları. Koçer kızları kimseye boyun eğmeyen kızlardır. Her zaman yaşama; tam ortasında, en aktif bir şekilde katılırlar. Söz sahibi olmaları da bundandır.

Genelde tüm koçerler özelde de Dideri koçerlerinde kadının yeri biraz da ayrıdır. Kendine güven doludurlar. Dobradırlar. Gözü pektirler, atiktirler. Özleriyle sözleri bir olan kadınlardır. İçlerine doğdukları toplum içerisinde kapalı değildirler. Açıktırlar, açık sözlüdürler. Daha katılımcıdırlar. Daha direngen ve dirayetlidir. Pısırık ve pasif değil canlı ve yaratıcıdırlar.

Neolitikten gelme komünal yaşamın özü, koçerlerde hala varlığını korumaktadır. Daha birleştiricidir. Daha doğalcıdır. Daha kendine yeten tarzdadır. Daha özgürlükçü ve daha bağımsızdır. Daha yardım severdir. Bu bağlamda da denilebilir ki daha insanidir.

Têkoşîn yoldaşta ise bu tüm özellikler en ileri düzeyde bulunan özelliklerdir. Nitekim bundandır ki Têkoşîn yoldaş dağa gelir gelmez en erkenden adapte olan bir yoldaş olmuştur.

1999 yılında Besta'da partiye katılır. Eğitimini orada görür. Ardından da geri çekilme süreci başlar. O geri çekilme sürecinde önce Haftanîn ardından çeşitli eğitimlerden geçtikten sonra yeniden Botan alanına geçer. Cûdî, Besta ve Gabar dağlarında kalır. Ve buralarda bir koçer kızına yakışırcasına bir militanlaşmayı yaşayarak özgürlük hareketinin tanrıçalar katına yükselir. Bir yoldaşı Têkoşîn'i şöyle anlatıyor;

"Têkoşîn yoldaşı 1999 yılında Hatanîn alanında tanıdım. Aynı taburda yer alıyorduk. Henüz yeni gerillaydı. Fakat tavır ve davranışlarıyla, ortama olan uyumuyla, üslup ve yaklaşımlarıyla hep bende eski bir gerilla izlenimi uyandırıyordu. Bu haliyle de taburun en gözdesiydi, en çok saygı duyulanıydı ve sevileniydi.

Bu özellikleriyle kısa zamanda görev de almaya başladı. Katılım yoğundu. Haliyle ciddi bir komuta sorunu mevcuttu. Mecburen yeni katılanlar içerisinde en niteliklilere görev veriyor, onları komutanlaştırmaya çalışıyorduk. Bu konuda yoğun eğitimlerimiz de vardı.

İşte Têkoşîn yoldaş, ilk görev alanlardan birisiydi. Manga komutanı olmuştu. Ve aldığı görevi layıkıyla yerine getirmeye çalışıyordu. Bu konudaki çabası o kadar yoğundu ki, adeta yaydığı enerjiyle herkesi harekete geçiriyordu. Diğer yeni komutanlar da hep onun tarz ve temposunu, enerjisini örnek alıyordu.

Çok okul okumamıştı. Teorik olarak yeterli değildi. Partiyi, parti kültürünü, gerillacılığı da henüz bilmiyordu. Ama öğrenmeye açık ve zeki olduğu için çok çabuk öğreniyordu. Çok soru sorardı. Her şeyi bir anda öğrenmek isterdi. Ve iyi bir dinleyiciydi. Pratik zekası ve sosyal yönü güçlü olduğu için de insanlara ulaşmakta, onlarla ilişkilenmekte hiç zorlanmazdı.

Bir gün görevden geliyorduk. Bir eylem için keşif çalışması yapıyorduk. Têkoşîn yoldaş da bizimle birlikte idi. Manga komutanıydı o zaman. İlerliyoruz. Yolun bir yerinde karargah ile bağlantı kurmam gerekiyor. Ben bağlantı kurmaya çalışırken teknik sorunlardan dolayı gecikiyorum. Cihaza arkadaşlar geç çıkıyor, sonuçta grup ilerliyor ben ise biraz geride kalıyorum.

Belki de grupta kopmuşumdur. Ama noktaya yakın bir yerdeyiz. Bunun için çok düşündüğüm yok. Normal ilerliyorum. Biraz ilerledikten sonra yolun üstünde tek başına Têkoşîn yoldaşı gördüm. Gülerek bakıyordu bana. 'Bir şey mi var? Niçin teksin?' diye sordum. "Tek kalmıştın, seni yalnız bırakmak istemedim' dedi bana. O kadar duyarlı ve ince düşünen bir insandı Têkoşîn yoldaş."

Bir başka yoldaşı da Têkoşîn hakkında şunları söylüyor; "Têkoşîn arkadaşla '99'da partiye ilk katıldığımız yıllarda tanıştık. İlk kez Besta'nın Hêzil alanında karşılaşmıştık. Têkoşîn benden iki ay önce partiye katılmış ve yeni savaşçılar eğitimini bitirmişti. Ben sivil elbiselerle dolaşırken onun gerilla elbiseleri vardı.

Bize en sıcak ilgiyi Têkoşîn yoldaş göstermişti. Gelip durumumuzu sormuş, bizimle ilgilenmişti. Sıcakkanlıydı, birkaç dakikalık bir sohbet sonrasında hemen sevmiştim onu.

Sonradan Têkoşîn'in koçer olduğunu öğrendim. Zaten ben de koçerdim. Bir de aynı alandan gelmiştik. Hatta uzaktan akraba bile çıktık. Sohbet ederken öğrendiğimiz bu gerçek bizi hem şaşırtmış hem de çok sevindirmişti. Bu yüzden çok erken kaynaşmıştık.

Daha sonra ben Cûdî alanına geçtim. Têkoşîn yoldaş Güney'e gitti, Hatanîn alanında kaldı ve yeniden 2004 yılında Cûdî alanına geldi.

Cûdî'ye büyük amaçlar için gelmişti. 1997 yılında yakın akrabası ve o zaman bölük komutanı olan Têkoşîn şehit düşmüştü. Ve o isimini şehit Têkoşîn'den almıştı. Têkoşînleri takip ederek onların intikamını almak için gelmişti Cûdî'ye.

Ben onu bu kez Cûdî'de görmüştüm. Biz gidip noktamıza getirmiştik. Karanlık olduğu için önce tanımamıştım. Sabah getirdiğimiz grupta onun olduğunu gördüğümde çok sevinmiştim. Birbirimize uzun uzun sarılmış, konuşmuştuk.

Cûdî alanında bir müddet birlikte kalmıştık. Birçok eyleme ve göreve birlikte gidip gelmiştik. Onu bu pratikte daha iyi tanımaya başlamıştım.

Têkoşîn arkadaşın gerçekten her haliyle örnek alınacak çok yönleri vardı. Zayıf hatta narin bir fiziki yapısı olmasına rağmen, güçlü bir iradesi vardı.

Yaşamda fedakardı bir de yoldaş sevdalısıydı. 2004 sonlarında bir sabotaj eylemine birlikte gitmiştik. Gideceğimiz yerler sürekli düşmanın pusu attığı yerler olduğu için Têkoşîn arkadaş ile ben öncülük yapıyor, grubun en az iki yüz üç yüz metre önünde yürüyorduk.

Biz yürürken Têkoşîn arkadaş sürekli önüme geçmek istiyordu. O hızlandıkça bende hızlanıyordum. Têkoşîn yoldaş tehlikenin farkındaydı. Önüme geçip eğer bir tehlike varsa, bir pusu varsa bana bir şey olmasın diye sürekli öne geçmeye çalışıyordu. Eğer bir şey olacaksa kendisine olsun istiyordu. Têkoşîn arkadaşın en belirgin özelliklerinde bir tanesi de işte bu yoldaşlıktı. Olacaksa bir şey bana olsun, yoldaşlarıma olmasın. 'Yoldaşlarım her şeyimdir' deyip yoldaşlığın en güçlü bayraktarlığını yapan bir militandı.

Ben 2005 yılında güneye eğitim için gelirken Têkoşîn yoldaşın da düzenlemesi Besta'ya olmuştu. Ve daha sonra da Gabar'a geçmişti.

Biz ayrıldığımızda bana: "Eğitimini gör, tekrar gel Cûdî seni bekliyoruz" demişti

Ama olmadı. Parti beni farklı bir sahaya düzenledi. Birlikte olmasak da ayrı alanlarda, aynı mücadele için mücadelemizi sürdürdük.

Yaşamda paylaşımcıydı Têkoşîn arkadaş. Her zaman zoru kendisi üstlenirdi. Kişilik olarak sürekli kendisini sorgulayan, gözden geçiren bir yapısı vardı. Hatalarından her zaman ders çıkartır, aynı hatalara düşmemeye çalışırdı.

Têkoşîn yoldaşın şehadet haberini almak beni derinden yaralamıştı. Adeta şok olmuştum. Ama şunun da bilincindeydik ki, bundan sonra Têkoşîn içinde mücadele etmem gerekiyordu. Bu sözü Têkoşîne bir kez daha verdim. Anısı mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

İktidar sahipleri bir iki ya da üç çiçek koparabilirler ama

BAHARIN GELİŞİNİ ENGELLEYEMEZLER

Dünya devrimci, demokrat ve emekçi hareketlerinin ve aktivistlerinin Paris'te katledilen yoldaşlarımız için yayınladıkları başsağlığı ve dayanışma mesajları.

Bizi susturmalarına izin vermeyeceğiz

Kürdistan Ulusal Kongresi'ne, Kürt halkına ve tüm Kürt halk meclislerine;

Bir kez daha özgürlük için mücadele eden ezilen halkların, emperyalistlerin vahşi saldırılarına maruz kalmalarını şiddetle kınıyoruz.

Dünyanın her tarafında özgürlüğü için mücadele eden, ezilen kesimlere karşı hakim sınıfların kullandıkları bu yöntemleri nefretle kınıyoruz. Brezilya'dan Topraksız Köylüler Hareketi olarak sizin aracılığınızla PKK'nin kurucularından Sakine Cansız, KNK üyesi Fidan Doğan ve genç kadın militan Leyla Şaylemez'in 9 Ocak günü, Paris'te profesyonel katiller tarafından katledilmelerini kınadığımızı ilan ediyoruz.

Fransız yetkililerden derhal gerekli soruşturmaların yapılmasını ve olayın açığa çıkarılmasını ısrarla talep ediyoruz. Özgürlük, adalet ve daha güzel bir dünya için mücadele eden bütün çevreleri bu vahşi katliama karşı birleşmeye davet ediyoruz.

Yaşadığınız bu acılı günlerde, Kürt halkına dayanışma ve destek duygularımızı iletmenizi arz ediyoruz.

Che Guevara'nın *"iktidar sahipleri bir, iki ya da üç çiçek koparabilirler, ama baharın gelişini engelleyemezler"* dediği gibi, hiçbir zaman, bizi susturmalarına izin vermeyeceğiz!

Yoldaşlık duygularımızla Devrimci selamlar

MTS Brezilya Topraksızlar Hareketi

Barış, özgürlük ve adalet aşıkları bu cinayete sessiz kalamaz

Che Guevara'nın da belirttiği gibi *"devrimci olmak, dünyanın neresinde olursa olsun, işlenen herhangi bir haksızlığa karşı kendini sorumlu hissetme yeteneğine sahip olmaktır."*

Kısa süre önce, Paris'in başkentinin merkezi bir yerinde üç devrimci kadın katledildi. Böylesine insanlık dışı bir katliama karşı uluslararası medyanın çarpıtıcı ve duyarsız tavrı karşısında şaşkınlığa uğramamak mümkün değil.

Gururla andığımız üç kadın; Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez hayatlarını barış, adalet ve özgürlük uğruna, ezilen ve hor görülen, tarihsel bir halkın özgürlük mücadelesine adadılar. Biz barış, özgürlük ve adalet aşıkları olarak, silahsız, savunmasız üç kadına karşı işlenen bu cinayete karşı sessiz kalamayız.

Devlet terörünün bu iğrenç tarzda hayata geçirilmesine tahammül edilemez. Tüm dünyayı, devrimin beşiği olarak kabul edilen bir şehrin merkezinde savunmasız üç devrimci kadının katledilmesine karşı sesini yükseltmeye çağırıyoruz.

Fransa hükümetine soruyoruz: Fransız gizli servisleri tarafından sıkı kontrol altında tutulan bir yerde sadece siyasi aktivitelerini sürdürmek isteyen bu insanların gündüz gözüyle katledilmesi nasıl izah edilebilir?

Biz, mücadele ve zaferlerin kalbi, yani Bolivar, Chavez, Correa ve Morales'in yürüttüğü özgürlük mücadelelerinin topraklarından kardeş Kürt halkına dayanışma duygularımızı iletiyoruz. Venezüellalı devrimci şair Ali Primera'nın dediği gibi *"yaşam mücadelesinde hayatını kaybeden kadınlar, ölü olarak adlandırılamazlar. Onlar her zaman yaşıyorlar."*

Venezüella Birleşik Sosyalist Partisi Kadın Kolu (PSUV), Gençlik kolu (PSUV), Bolivar Üniversitesi Öğrenci Hareketi, Venezüella Antiemperyalist Blok, Venezüella Kürdistan Dayanışma Komitesi

Karayip'ten Kürdistan'a yoldaşlık duygularıyla

PKK ve Kürt halkına;

Devlet terörü ile katledilen üç yoldaşınız için başsağlığı dileklerimizi kabul ediniz. Yürüttüğünüz ulusal özgürlük mücadelesi bizim ve mücadele eden bütün halklar için bir militanlık örneği teşkil etmektedir.

Porto Riko Sosyalist Cephesi olarak aynı zamanda Fransız hükümetinin Kürt devrimcilerine karşı uyguladığı hukuk dışı baskıları kınıyoruz. Fransız gizli servisinin ve polisinin Kürt siyasetçilerine yöneltiği bu baskı cellatları cesaretlendirmiştir. Karayip'ten Kürdistan'a yoldaşlık ve mücadele birliği duygularıyla...

Yaşasın Kürt halkı!

Yaşasın enternasyonal dayanışmamız!

Porto Riko Sosyalist Cephesi

Derhal açıklama bekliyoruz

9 Ocak 2013 tarihinde PKK kurucu üyesi Sakine Cansız, KNK temsilcisi Fidan Doğan ve Gençlik hareketi üyesi Leyla Şaylemez Paris'te profesyonel katiller tarafından susturucu kullanılarak katledildiler.

Fransız antiterör savcısı Thierry Fragnoli başkanlığındaki hakimler heyeti, yıllardır Fransa'da yaşayan Kürtlerin ve kurumlarının yoğun takibini sürdürdüler. Nasıl oluyor da bu denli gözetim altında olan bir kurumda, gündüz gözüyle böylesine bir cinayet işlenebiliyor.

Bu kabul edilemez bir katliamdır!

Nasıl oluyor da katil ya da katiller, rahat ve soğukkanlı bir tarzda Fransa'da yoğun kalabalığın olduğu bir yerde, Fransız gizli servislerini sıkı takibinde bulunan Kürt aktivistlerini öldürebiliyorlar?

Bu konuda Fransız gizli servisinin elinde herhangi bir bilgi olmaması mümkün değil. Öyleyse neden kamuoyuna ve katledilenlerin yakınlarına açıklanmıyor?

TC istihbarat servisleriyle ilişki içinde siyasetçi Adem Uzun'a karşı uygulanan komploda Fransız istihbarat servislerinin rolü nedir?

Fransa'da yaşayan 150 binden fazla Kürdistanlının sarsılan güvenini nasıl yeniden kazanacaksınız?

Bu katliamı kınıyor ve bu konuda derhal açıklama bekliyoruz.

Meksika Devrimci Öğrenciler Birliği, Meksika Ulusal Otonom Üniversitesi Öğrencileri, Küba Tıp Fakülteleri Öğrenciler Birliği, Küba'da bulunan Kolombiya ELN Ulusal Kurtuluş Cephesi Temsilciliği, EZLN Küba temsilciliği

Kürt halkı yalnız değildir

15 Ocak, İspanyol emperyalistlerinin kendi halkının özgürlüğü için mücadele eden Tupak Katari'yi katlettiği gündür. Bundan birkaç gün önce, Kuzey Amerika ve NATO çıkarlarının bölgenizdeki baş savunucusu faşist Türk hükümeti tarafından yapıldığına kesinlikle inandığımız katliamda; üç arkadaşımızı kaybettiğimizi öğrendik.

9 Ocak 2013 günü, PKK kurucularından Sakine Cansız, Kürdistan Ulusal Kongresi Üyesi Fidan Doğan ve Kürdistan gençlik hareketi çalışanlarından Leyla Şaylemez, Paris Enformasyon Bürosu'nda susturucu silahlarla vahşice kafalarından vurularak öldürüldüler. Bu olay, Kürt halkının yürüttüğü özgürlük mücadelesine karşı çaresiz kalan Türk devlet terörünün yargısız infazlar zincirinin bir halkasıdır.

Biz, aşağıda ismi olan örgüt ve kurumlar olarak, bu devlet terörünü kınıyor ve sorumluların bir an önce ortaya çıkarılması için çağrıda bulunuyoruz. Kardeş Kürt halkının Türkiye hükümeti tarafından uygulanan baskılara karşı yalnız olmadığını hatırlatıyoruz. Aynı zamanda Kürt erkek ve kız kardeşlerimizin Ankara faşizmine karşı kahramanca yürüttükleri mücadelelerinin yanında olduğumuzu ilan ediyoruz.

Bu vesileyle Hitler'in gestaposunu aratmayan MOSAD, CIA ve MİT ortaklığıyla kaçırılarak insan haklarının açık bir ihlaliyle cezaevinde tutulan ve uzun süredir tecride maruz bırakılan, Kürdistan İşçi Partisi'nin önderi Abdullah Öcalan'ın derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

Katledilen arkadaşlarımızın ailelerine, yoldaşlarına ve Kürt halkına başsağlığı diliyor ve emperyalizme karşı yürüttüğünüz özgürlük mücadelenizde her zaman yanınızda olacağımıza söz veriyoruz.

Kürt halkına ve Önderliğine devrimci dayanışmacı duygularımızla selamlar!

Ekvador Devrimci Gençlik Örgütlenmeleri Federasyonu (Diabluma), Ekvador Köylü, Siyah ve Endijen Halklar Örgütleri Federasyonu (FENOCIN), Ekvador Komünist Partisi (PCE), Ekvador Kürdistan Dayanışma Komitesi

Öfkemiz acımızdan daha büyük

Üç yurtsever yoldaşımız Paris'te katledildi. Acımız büyüktür. Fakat bilinmeli ki, öfkemiz acımızdan daha büyük, daha derin, daha keskindir. Türk burjuva devletinin yalana dayalı faşist psikolojik savaşı, suçluları ve katilleri gizleyemez. Suçlu, inkarcı sömürgecilik ve AKP'dir. Katiller, devletin faşist kontrgerillasının tetikçileridir.

Çok iyi biliyoruz ki, Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez şahsında imha edilmek istenen Kürt halkımızın ulusal özgürlük ve eşitlik özlemidir. Kürt ulusal varlığının tanınması, anadilde eğitim, ulusal kimlikle politika yapma hakkı ve savaş esirlerinin serbest bırakılması talepleridir.

Boşuna! Faşist sömürgeci Türk burjuva devletinin Paris katliamı, bu özlem ve talepler uğruna savaşım kararlılığını bileyecek, koparıp alma ruhunu pekiştirecektir.

KCK'ye, PAJK'a, Kürt ve Türk halklarımıza, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ın ulusal topluluklarına başsağlığı diliyoruz. Yurtsever hareketin öncü kadrolarından Sakine Cansız heval şahsında ölümsüzlerin adanmış hayatları bir bayrak gibi dalgalanmaya devam edecek, anıları faşist diktatörlüğe ve inkarcı sömürgeciliğe karşı mücadelenin büyütülmesi pratiğinde ve zafer kararlılığında yaşatılacaktır.

Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP) Merkez Komitesi

Kürtlerin barış yürüyüşü engellenemez

Paris'te katledilen değerli arkadaşlarımızın ölüm haberini şok ve üzüntüyle duymuş bulunmaktayız. KNK üyesi Fidan Doğan (Rojbin) uzun yıllar EUTCC ile yakın işbirliği içinde yürüttüğü çalışmada, uluslararası alanda Kürtler için yürüttükleri çalışmalara önemli katkıda bulunmuştur.

Üç değerli kadın politikacının suikastı, İmralı'da Türk devleti ile PKK lideri Abdullah Öcalan arasındaki müzakereye karşı bir darbedir. Paris'teki derin trajedinin barış düşmanı derin karanlık güçlerin, barışçıl çözüm için çalışan üç Kürt kadın politikacıyı infaz edecek kadar yeni siyasal sürece karşı olduklarını göstermiştir.

Fransız yetkililerinin, Kürt sorununun barışçıl çözümü için çalışan Kürtleri kriminalize etmeye derhal son vermelidir. Kürt diplomat Adem Uzun gibi hapsedilme ya da öldürülmenin aksine Fransa ve diğer Avrupa ülkelerinde yaşayan Kürtlerin çabalarından dolayı ödüllendirilmeleri gerekiyor.

Cinayetlerin nedeni ve arkasındaki güçler açığa çıkarılacaktır. Bu kişiler, bu tür cinayetlerle ve gelecekte planladıkları her türden provokasyonlarla barış sürecini durduramayacaklarını bilmelidirler. Sakine, Fidan ve Leyla'nın ölümü dahil, Kürtleri umutlu barış yolundaki yürüyüşlerinden alıkoyamayacaktır.

EUTCC adına, Sakine, Fidan ve Leyla'nın aileleri şahsında dünyanın her yerindeki Kürt halkına en derin duygularla başsağlığı diliyoruz.

Ne pahasına olursa olsun karanlık güçler, Kürt halkının özgürlük iradesini asla yenemeyecekler. Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in Kürt halkı için yorulmak bilmeden gösterdikleri çaba anılarında sonsuza dek yaşayacaktır.

Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu (EUTCC) Başkanı Kariane Westrheim, EUTCC Genel Sekreteri Michael Gunter ile yönetim üyeleri Hans Brancheidt ve Essa Moosa

Devamı 18'de